UNIWERSYTET MEDYCZNY IM. KAROLA MARCINKOWSKIEGO W POZNANIU

FAKTY UMP

KWARTALNIK INFORMACYJNY **NR 3/2026**

ISSN 1899-2978

W NUMERZE

INAUGURACJA
Inauguracja roku akademickiego 2026/2027 . . . 3
Przemówienie inauguracyjne rektora UMP prof. Zbigniewa Krasińskiego . . . 5
Nagrody i wyróżnienia . . . 12
Ślubujemy! . . . 17
„My sobie poradzimy". Dlaczego lekarz powinien mówić w liczbie mnogiej? . . . 21

OTWARCIE MODUŁÓW USK
Marzenia mają moc. Szpital, który zmienia przyszłość medycyny . . . 27
Historia widziana ze szpitalnego okna . . . 35

SENAT UMP
Senat w skrócie . . . 40

DYDAKTYKA
Zmiany w Regulaminie Studiów obowiązującym od roku akademickiego 2026/2027 . . . 42

INWESTYCJE
„MERIT – bo kompetencje nie mają granic". Ponad 94 mln zł na rozwój kadr medycznych . . . 44
Kwalifikacje jutra. UMP inwestuje w kompetencje przyszłości . . . 46

WYDARZENIA
VII Dni Jakości Akademickiej UMP. „Integracje Akademickie: jakość kształcenia w dialogu ludzi, edukacji i technologii" . . . 48
Uroczysta promocja doktorska. Święto akademickiej tradycji trzech dyscyplin nauki . . . 55
Dyplomatorium 2026 Wydziału Lekarskiego UMP . . . 58
Oferta edukacyjna na Poznańskim Salonie Maturzystów . . . 60
Seniorzy w centrum uwagi . . . 62
InfPrev4frica na Uniwersytecie w Antananarywie . . . 64

KONFERENCJE
Światowy Dzień Zakrzepicy 2026. Ponad 500 lekarzy na najważniejszym ogólnopolskim spotkaniu poświęconym zakrzepicy . . . 66
Konferencja Naukowa „Interdyscyplinarnie w endokrynologii i medycynie nuklearnej. Od przeszłości do przyszłości" . . . 68
Kiedy leczenie rodzi nowe wyzwania . . . 71
Autyzm w domu i w szkole – nauka, praktyka i doświadczenia rodzin . . . 74
Konferencja Naukowo-Szkoleniowa „Podmiot. Sztuka – terapia – edukacja. W trosce o zdrowie psychiczne i relacje interpersonalne" . . . 76
Światowy Kongres Menopauzy w Rio de Janeiro . . . 79
Sukces naukowy zespołu UMP na 43. Kongresie ESRA w Lizbonie . . . 80

Z ŻYCIA SZPITALI KLINICZNYCH
Uniwersytecki Szpital Kliniczny w Poznaniu . . . 81
Ginekologiczno-Położniczy Szpital Kliniczny im. Heliodora Święcickiego . . . 85
Ortopedyczno-Rehabilitacyjny Szpital Kliniczny im. Wiktora Degi . . . 88
Szpital Kliniczny im. Karola Jonschera . . . 96

KSZTAŁCENIE PODYPLOMOWE
Strefa po dyplomie . . . 101

CENTRUM INNOWACYJNEJ TECHNOLOGII FARMACEUTYCZNEJ
Od cząsteczki po gotowy lek. Jak CITF UMP łączy naukę z wymogami przemysłu . . . 106

NAUCZANIE W JĘZYKU ANGIELSKIM
PUMS zone . . . 108

ZWIĄZEK ZAWODOWY PRACOWNIKÓW UMP
Związek, który łączy. Razem na kajakach i grzybobraniu . . . 117

Stopnie naukowe . . . 120
Nadchodzące konferencje w Centrum Kongresowo-Dydaktycznym UMP . . . 121

FAKTYUMP

Kwartalnik informacyjny nr 3/2026, Rok XXII
ISSN 1899-2978
Redaktor naczelna: Joanna Tykarska-Radzio
e-mail: fakty@ump.edu.pl
Redakcja: Dominika Bazan, Justyna Gornowicz-Porowska, Ewelina Gowin, Rafał Staszewski
Fotografie (jeśli nie podano inaczej): Mirosław Baryga
Skład i opracowanie komputerowe: Bartłomiej Wąsiel (Wydawnictwo Naukowe UMP)
Korekta: Wydawnictwo Naukowe UMP

WYDAWCA
Uniwersytet Medyczny im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu
ul. Fredry 10, 60-701 Poznań
www.ump.edu.pl

DRUK
Wydawnictwo Naukowe UMP
ul. Bukowska 70, 60-812 Poznań
www.wydawnictwo.ump.edu.pl

WYDAWNICTWO NAUKOWE UNIWERSYTETU MEDYCZNEGO IM. KAROLA MARCINKOWSKIEGO W POZNANIU

Redakcja nie zwraca materiałów niezamówionych i zastrzega sobie prawo do redagowania i skracania nadesłanych tekstów.

Numer zamknięto 28 października 2026
Zam. nr 151/2026. Nakład: 190 egz.

© Copyright by „Fakty UMP", UMP

inauguracja
roku akademickiego
2026/2027

przemówienie **inauguracyjne**

rektora UMP prof. Zbigniewa Krasińskiego

Wielce Dostojni Goście,

inauguracja to święto, święto naszego uniwersytetu, ale również moment, by spojrzeć wstecz i zastanowić się nad kierunkiem, w którym zmierzamy. Obecny na sali Pan prof. Michał Rusinek kilka dni temu na łamach „Gazety Wyborczej" napisał: „Miej świadomość, że ktoś będzie interpretował to, co piszesz". Ja pozwolę sobie sparafrazować to zdanie: „Miej świadomość, że ktoś będzie interpretował to, co robisz". W głębszym sensie można powiedzieć: „Pamiętaj, że ludzie oceniają nie tylko to, co mówisz, lecz także to, co robisz". Dlatego dziś chciałbym część mego wystąpienia poświęcić na refleksję dotyczącą nas jako wspólnoty i znaczenia przywództwa w medycynie oraz na uczelniach wyższych. Proszę się nie obawiać, nie będę mówić o władzy, bo słowo to nie zawsze dobrze nam się kojarzy. Warren Bennis, jeden z najwybitniejszych badaczy przywództwa, powiedział: „Przywództwo jest zdolnością przekładania wizji na rzeczywistość". Medycyna od zawsze potrzebowała ludzi, którzy potrafili wyprzedzać swój czas: ktoś musiał uwierzyć, że zakażeniom można zapobiegać; ktoś musiał uwierzyć, że można przeszczepiać narządy; ktoś musiał uwierzyć, że choroby nowotworowe, które kiedyś oznaczały wyrok, mogą stać się chorobami przewlekłymi. Każdy postęp w medycynie – wielki czy mały – zaczynał się od człowieka, który potrafił spojrzeć dalej i dostrzec nowe horyzonty. Jednak sama wizja nigdy nie wystarcza. Potrzebne są wiedza, odwaga, determinacja, zespół i odpowiedzialność. I właśnie dlatego przywództwo jest tak ważne – na każdym poziomie, w każdej społeczności. Ci z nas, którzy pracowali na sali operacyjnej, oddziale intensywnej terapii czy izbie przyjęć, wiedzą, że prawdziwy lider nie mówi najgłośniej. Lider to ten, któremu inni ufają w najtrudniejszym momencie.

To tak właśnie postrzegam przywództwo, jako stabilny kierunek – czasem bez rozgłosu i nadmiernego przyspieszenia, często nawet w pewnej opozycji do pędzącego świata.

William Osler przypominał: „Medycyna jest nauką, ale jest także sztuką". Dla mnie osobiście jest to również sztuka rozmowy, sztuka podejmowania decyzji, sztuka rozumienia człowieka, choć pewnie też sztuka operowania…

Możemy tworzyć wskaźniki, regulaminy i wieloletnie plany finansowe – wszystkie są potrzebne i nie mam wątpliwości, że bardzo dobrze przygotowywane na naszej uczelni. Jednak na końcu każdego systemu zawsze stoi człowiek: pacjent, student, lekarz, pielęgniarka, farmaceuta, nauczyciel, naukowiec czy pracownik administracji. Dlatego jestem przekonany, że dobre przywództwo zaczyna

▲ Wręczenie tytułu Przyjaciela Uniwersytetu Medycznego w Poznaniu podsekretarz stanu w Ministerstwie Zdrowia Katarzynie Kacperczyk

się od szacunku dla ludzi i budowania wspólnoty. Co ważne, nie da się jej zbudować z dnia na dzień – wymaga czasu, jest niewidoczna, a mimo to kształtuje kulturę organizacyjną. W moim przekonaniu hasło „Uniwersytet to my" może definiować pojmowanie wspólnoty.

Jak więc odpowiedzieć na pytanie, jaka jest w tym rola zarządzających uczelniami? Dziś rektor nie może być jedynie zarządcą wielkiej instytucji. Uniwersytet nie tworzy prostych dóbr materialnych. Uniwersytet tworzy wiedzę, kształci ludzi i wpływa na dobrostan społeczeństwa. Edukujemy tych, którzy będą odpowiadać za zdrowie milionów. Prowadzimy badania, które mogą zmieniać sposób leczenia chorób, wpływać na profilaktykę czy kształtować styl życia i przekonania o prawdzie w medycynie. Budujemy szpitale i laboratoria, które będą służyć pokoleniom. Dlatego musimy myśleć w perspektywie dłuższej niż rok budżetowy czy kadencja władz, powtórzę: perspektywa musi być dłuższa niż wizja kolejnych wyborów. Bo jedną z najważniejszych miar przywództwa jest odpowiedź na pytanie: w jakim stanie pozostawimy instytucję tym, którzy przyjdą po nas? Czy uczelnia będzie silniejsza? Czy będzie bezpieczna również finansowo? Czy będzie miejscem, z którym pracownicy i młodzi naukowcy zechcą wiązać swoją przyszłość? Czy najlepsi maturzyści nadal wybiorą UMP? I wreszcie – czy nasi pacjenci będą lepiej leczeni?

Znajdujemy się dziś w połowie kadencji władz naszego uniwersytetu. To dobry moment, aby spojrzeć na drogę, którą przeszliśmy. Nie chodzi o podsumowanie sukcesów. Uniwersytet z natury stale szuka nowych rozwiązań. Jednakże odpowiedzialność wymaga oceny podjętych decyzji. Dlatego proszę pozwolić, że skupię się na kilku ważnych rzeczach.

Pierwsza to rozwój i inwestycje. W ciągu ostatnich 2 lat uniwersytet pozyskał rekordowe środki na rozwój infrastruktury, dydaktyki, nauki i zaplecza klinicznego. To największe w historii finansowanie, jakie uczelnia i szpitale otrzymały w tak krótkim czasie. To blisko 700 mln zł, z czego sam projekt finansowany z KPO oznacza dla nas 190 mln zł dofinansowania. Te liczby to nie tylko liczba zer na kontach UMP. To przede wszystkim konkretne sale dydaktyczne oraz zaplecze naukowe w Collegium Anatomicum,

▲ Przemówienie sekretarz stanu w Ministerstwie Obrony Narodowej Magdaleny Sobkowiak-Czarneckiej

Zakładzie Patomorfologii Klinicznej oraz rozwój infrastruktury klinicznej w naszych szpitalach. W mojej ocenie to przede wszystkim Dom Studencki Eskulap. Jest to dla mnie istota inwestowania w uniwersytet: nie budujemy murów. Budujemy możliwości. Budujemy przyszłość.

Każda złotówka, którą potrafimy zdobyć i efektywnie wydać, powinna pracować przez następne dziesięciolecia. I właśnie dlatego uważam realizację projektu KPO za jeden z ważnych sukcesów pierwszej połowy kadencji. W tym miejscu jeszcze raz dziękuję obecnej z nami Pani Minister Katarzynie Kacperczyk, bo pomaga nam każdego dnia w budowaniu lepszej przyszłości. Chciałbym bardzo wyraźnie podkreślić, że KPO to sukces zespołów przygotowujących projekty: prorektorów, dziekanów, naukowców, kanclerza z zastępcami i całej administracji. Sukces rodzi się często ogromnym nakładem czasu i pracy, często wieczorami, przy komputerze, kiedy ktoś po raz kolejny poprawia tabelę, kosztorys albo uzasadnienie projektu, lub gdy odbiera w swoim wolnym czasie setny telefon. Za tę pracę chcę dzisiaj Państwu podziękować. Doceniam również wykonawców – firmy Jakon, Erbud i Climamedic – za sprawną realizację inwestycji.

Rozwój to również projekty podnoszące jakość kształcenia oraz umiejętności studentów – i tu także mieliśmy wiele sukcesów w pozyskiwaniu grantów, za co bardzo dziękuję.

Drugim obszarem, który uważam za szczególnie ważny, jest stabilność zatrudnienia i bezpieczeństwo finansów. Ostatnie lata były dla polskich uczelni trudnym czasem. COVID-19, rosnące koszty, inflacja, presja płacowa i bardzo ambitne programy inwestycyjne mogły prowadzić do najprostszej z punktu widzenia ekonomii zarządzania wskazówki, jaką jest ograniczanie zatrudnienia. My wybraliśmy inną drogę. Nie poprawialiśmy stanu finansów uczelni kosztem miejsc pracy, a przyjęte na początku kadencji cele i zobowiązania są konsekwentnie realizowane. Co jeszcze ważniejsze, mogę w pełni odpowiedzialnie potwierdzić naszą stabilność finansową.

Kolejny obszar jest mniej widoczny w bilansie, ale w dłuższej perspektywie jeszcze

▲ Ceremonia immatrykulacji studentów I roku

ważniejszy: to zmiana sposobu zarządzania uniwersytetem. Od początku kadencji zależało mi na modelu partycypacyjnym: na realnej odpowiedzialności prorektorów, dziekanów, przewodniczących kolegiów nauk, Senatu, rad wydziałów, zespołów eksperckich; na konsultowaniu decyzji; w końcu na słuchaniu. Wierzę, że dobry lider powinien pamiętać o jednej rzeczy: w każdym pokoju, w którym prowadzi rozmowy, mogą być i często są osoby mądrzejsze od niego… Wszyscy tracimy najwięcej, gdy obawa przed odmiennym zdaniem przeważa nad odpowiedzialnością za decyzje. W medycynie takie podejście może kosztować zdrowie pacjenta. W zarządzaniu może kosztować miliony złotych i lata utraconego rozwoju. Dlatego zależy mi na takiej uczelni, w której można powiedzieć: „Mam inne zdanie, przegadajmy to jeszcze raz!". W medycynie i w zarządzaniu pokora jest oznaką siły, nie zaś słabości. Prawdziwe przywództwo nie polega na dominowaniu. Polega na tym, by umieć słuchać, brać odpowiedzialność, chronić swój zespół i mieć odwagę podejmować decyzje. Tytuły czy stanowiska można otrzymać lub zdobyć. Autorytet natomiast buduje się latami – konsekwencją, odpowiedzialnością i determinacją w działaniu. Jestem przekonany, że partycypacja nie oznacza jednak braku przywództwa – przeciwnie, wymaga przywództwa, które nie boi się cudzych pomysłów, i kompetencji. Za dobry przykład niech posłuży choćby nasz budżet partycypacyjny w obszarach dydaktyki, rozwoju uczelni czy projektów studenckich. Liczba zgłaszanych projektów i ich jakość budzą moje najwyższe uznanie. Dla mnie przywództwo to także podejmowanie trudnych decyzji. Czasem musimy powiedzieć „nie", rozstać się z niewłaściwymi ludźmi, zdecydować, gdzie skierować środki często przy bardzo ograniczonym budżecie. W medycynie znamy to doskonale. Nie każda decyzja jest łatwa i nie każda ma idealne rozwiązanie. Dlatego przywództwo wymaga odwagi, a odwaga nie oznacza nieomylności. To także gotowość, by powiedzieć: „Pomyliliśmy się, zmieniamy decyzję". Nie każda sprawa wymaga walki. Czasem siłą jest umiejętność ustąpienia, zmiany zdania. Ale są też sprawy, które – choć z pozoru niewielkie – dotyczą fundamentalnych wartości. John Stuart Mill, w przemówieniu inauguracyjnym na University of St Andrews 160 lat temu, przekonywał: „Złym ludziom nie potrzeba niczego więcej do

▲ Uroczystość inauguracji studiów w języku angielskim

osiągnięcia swoich celów niż tego, by dobrzy ludzie patrzyli i nic nie robili". Dojrzałość nie oznacza więc bierności ani unikania trudnych wyborów. Polega na tym, by wiedzieć, kiedy ustąpić, a kiedy zabrać głos i konsekwentnie bronić tego, co naprawdę ważne.

Uniwersytet, który uczy studentów krytycznego myślenia, sam musi być zdolny do krytycznego spojrzenia na własne działania. Takiego spojrzenia wymaga dziś od nas w szczególności obszar badawczy. Jesteśmy po ewaluacji działalności naukowej i – mimo ogromnej pracy i zaangażowania całego naszego środowiska, za co pragnę serdecznie podziękować – nie osiągnęliśmy wszystkich rezultatów, które założyliśmy. To ważny sygnał, a nie powód do szukania winnych. Potrzebujemy zmiany sposobu myślenia: ponownego określenia priorytetów, lepszego wykorzystania potencjału i większej koncentracji wokół zdefiniowanych obszarów badawczych. Współczesna nauka wymaga szerokiej współpracy, a nie tylko indywidualizmu. Przed nami więc nie korekta pojedynczych działań, ale szersza zmiana: musimy na nowo zdefiniować strategię naukową i stworzyć warunki, w których ambicje naukowców będą mogły przekładać się na współpracę międzynarodową i lepsze wyniki całej uczelni. Ten proces właśnie rozpoczęliśmy.

Wspominałem, że nie będzie dziś za wiele o murach i pieniądzach. Muszę jednak zrobić ważny wyjątek – dla Uniwersyteckiego Szpitala Klinicznego. W ciągu zaledwie 2 lat udało nam się pozyskać środki na realizację modułów szóstego i siódmego. Nie spoczywamy na laurach. W dniu 16 września złożyłem na ręce Pani Minister Zdrowia aktualizację programu wieloletniego, obejmującą dalszy rozwój szpitala o moduły od siódmego do dziesiątego. Oznacza to, że USK ma szansę powstać nie tylko w kształcie, który był zakładany w fazie projektowej na początku inwestycji, lecz także w formule jeszcze lepiej odpowiadającej dzisiejszym potrzebom. Projekt rozszerzyliśmy m.in. o rozwiązania dual-use, w tym podziemne bloki operacyjne. Warto także podkreślić, że w ciągu 2 ostatnich lat sprawnie zrealizowaliśmy budowę i wyposażenie modułów od trzeciego do piątego, które już 13 października oficjalnie oddamy do użytku. Wszystkim zaangażowanym wyrażam wdzięczność, a słowa podziękowania skieruję na otwarciu szpitala.

▲ Odśpiewujący pieśń „Gaudeamus igitur" Chór Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu

Widząc, jaki potencjał daje integracja szpitali, miło mi poinformować, że Pani Minister Zdrowia wyraziła zgodę na połączenie Uniwersyteckiego Szpitala Klinicznego z Ginekologiczno-Położniczym Szpitalem Klinicznym, co, wierzę, nastąpi z dniem 1 stycznia 2027 roku. Z myślą o pacjentach i kształceniu realizujemy także inwestycje w Szpitalu Klinicznym im. Karola Jonschera oraz Ortopedyczno-Rehabilitacyjnym Szpitalu Klinicznym. Podjąłem decyzję, by inwestycje te były wspierane przez nasz uniwersytet także finansowo. Tak jak obiecałem, wszystkie szpitale w organizmie uniwersytetu są ważne.

Z pełnym przekonaniem mogę stwierdzić, że pierwsza połowa kadencji była czasem inicjowania zmian, druga zaś będzie czasem ich konsekwentnej realizacji. Głęboko wierzę, że taka strategia ma wartość jedynie wtedy, gdy przekłada się na praktykę – to moja filozofia bycia rektorem, chirurgiem i lekarzem. W tym roku akademickim chcemy skupić się na nauce, jakości dydaktyki, umiędzynarodowieniu oraz rozwoju nowych technologii. Wiemy, że sztuczna inteligencja w ciągu najbliższych lat zmieni zarówno medycynę, jak i sposób kształcenia. Jednak obok wielkich idei i ambitnych planów jest też codzienność. W moim przekonaniu dobra uczelnia powinna dbać również o to, by ta codzienność była po prostu łatwiejsza. Dlatego z przyjemnością chcę dziś poinformować, że podpisałem umowę na budowę parkingu wielopoziomowego na naszym kampusie.

Cały czas musimy stąpać twardo po ziemi i być czujni finansowo. Uczelnie funkcjonują w rzeczywistości, która coraz częściej wymaga od nich myślenia w kategoriach efektywności i mierzalnych rezultatów. Nie możemy tych uwarunkowań nie zauważać. Nie chciałbym jednak, abyśmy kiedykolwiek pozwolili, by wskaźniki przesłoniły nam człowieka. Kolejne lata muszą ukierunkować nasze działania na ludzi uniwersytetu. Bo nawet najbardziej nowoczesny uniwersytet bez ludzi staje się jedynie zbiorem budynków i urządzeń. Dlatego tak wielkie znaczenie mają dla mnie takie wartości, jak zaufanie, lojalność, wzajemność, solidarność, szacunek.

Chciałbym zwrócić się szczególnie do studentów, którzy dziś rozpoczynają swoją drogę na uniwersytecie. Za kilka lat to Państwo będą kierować zespołami, klinikami,

laboratoriami czy szpitalami. A być może ktoś z Państwa stanie kiedyś w tym miejscu jako rektor – i mam nadzieję, zrobi to lepiej ode mnie. Pamiętajcie wtedy, że przywództwo nie zaczyna się w chwili otrzymania nominacji. Zaczyna się znacznie wcześniej – wtedy, kiedy bierzecie odpowiedzialność za drugiego człowieka, kiedy pomagacie koledze, kiedy angażujecie się w opiekę nad pacjentem, kiedy macie odwagę powiedzieć prawdę czy przyznać się do błędu. Również wtedy, gdy potraficie powiedzieć: „Nie wiem". W medycynie to szczególnie ważne – dobry lekarz zna granice swojej wiedzy i wie, kiedy poprosić o pomoc. Tak jak dobry lider. Wspólnota jest ważna nie tylko wtedy, gdy odnosimy sukcesy. Jej siłę poznaje się przede wszystkim w trudniejszych momentach – po solidarności i gotowości do wspólnego szukania rozwiązań. I właśnie w ten sposób chciałbym mierzyć się z wyzwaniami, które są przed nami – razem z Państwem, wspólnie, wypracowując najlepsze rozwiązania. Tym bardziej że wyzwań nam nie brakuje – niższa subwencja, czekający nas kryzys demograficzny wśród kandydatów, redefinicja strategii nauki, problemy z finansowaniem świadczeń medycznych w szpitalach. Na część z tych zmian już dziś skutecznie się przygotowujemy. Dobrym przykładem jest rozwój rekrutacji na studia anglojęzyczne. Ma ona dla nas znaczenie nie tylko z perspektywy liczby studentów. To także ważny element rozwoju naszej kadry oraz budowania współpracy z partnerami zagranicznymi. W tym roku przyjęliśmy na studia anglojęzyczne blisko 170 nowych studentów. Szczególnie cieszy rekordowy od wielu lat nabór na stomatologię – o 44% wyższy niż przed rokiem. Na kierunku lekarskim prowadzonym w języku angielskim odnotowaliśmy wzrost o 5%. Bardzo dobry wynik przyniosła również rekrutacja na studia polskojęzyczne. Liczba kandydatów wzrosła aż o 52% w porównaniu z ubiegłym rokiem, co świadczy o prestiżu naszej uczelni. Równolegle dbamy o stabilność finansową uczelni i racjonalne zarządzanie jej majątkiem. Przykładem jest sprzedaż nieużytkowanego obiektu przy ul. Parkowej; uzyskane środki przeznaczymy na realizację zadań statutowych UMP.

Nader wszystko zależy mi, by UMP był miejscem, w którym czujemy się bezpiecznie. Dlatego zlikwidowaliśmy wakacyjne przerwy w zatrudnieniu i stworzyliśmy przestrzeń do bezpośredniej rozmowy podczas spotkań „Q&A z Rektorem". Małymi krokami staramy się zwiększać identyfikację z uczelnią. Chcemy, by uniwersytet był czymś więcej niż miejscem pracy i studiowania – temu służy m.in. ustanowienie Święta UMP, które od 2 lat pozwala nam po prostu spotkać się i pobyć razem. Drugim nowym elementem są zaprojektowane przez poznańską artystkę Annę Orską nowe piny, dumnie noszone przez wielu z nas. Podczas tegorocznych Drzwi Otwartych zapytaliśmy kandydatów, dlaczego wybierają UMP. Obok poziomu kształcenia często wskazywali dobrą atmosferę. To ważna odpowiedź, bo atmosfery nie tworzy się zarządzeniem. Tworzymy ją sami – tym, jak ze sobą rozmawiamy, współpracujemy i traktujemy innych.

I właśnie o taki uniwersytet chcemy dbać – dający poczucie przynależności i będący dobrym miejscem dla ludzi, którzy go tworzą. Za Państwa pracę, zaangażowanie, ale też życzliwość i współdziałanie bardzo dziś dziękuję.

Obejmując urząd rektora, miałem świadomość związanej z nim odpowiedzialności. Dziś czuję ją jeszcze wyraźniej, ale jeszcze mocniej wierzę, że największą siłą naszego uniwersytetu jest jego wspólnota. Znów wrócę do sparafrazowanych słów prof. Rusinka, od których zacząłem: „Pamiętaj, że ludzie oceniają nie tylko to, co mówisz, lecz także to, co robisz". Dlatego hasło „Uniwersytet to my" musi być zobowiązaniem nas wszystkich do odpowiedzialności, do jakości nauczania, do rzetelności naukowej i dbania o rozwój naszej Almae Matris.

Szanowni Państwo, przywództwo na uczelniach to nie tylko wyznaczanie kierunku. To przede wszystkim umiejętność budowania wspólnego celu. Chciałbym, by nasz uniwersytet był odważny, ale i odpowiedzialny. Nowoczesny, ale pamiętający o swojej tradycji. Ambitny, ale nigdy arogancki. Silny naukowo i dydaktycznie, ale też bezpieczny finansowo. Otwarty na świat i jego różnorodność. I przede wszystkim, by był dobrym miejscem pracy. Tak właśnie rozumiem zobowiązanie na drugą połowę kadencji. Osiągnęliśmy wiele, a przed nami kolejne wyzwania. Nie dla rankingów i statystyk, lecz dla studentów, pracowników i pacjentów, dla nas samych. Jeśli zostawimy następnym pokoleniom uniwersytet lepszy niż ten, który sami zastaliśmy, to będzie najlepsza miara naszej wspólnoty.

Z ogromną satysfakcją oraz poczuciem odpowiedzialności ogłaszam nowy rok akademicki 2026/2027 Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu za otwarty.

Quod bonum, felix, faustum fortunatumque sit.

Zobacz na YouTube:
inauguracja roku akademickiego 2026/2027
https://youtu.be/cMu60wsEXdo

INAUGURACJA

NAGRODY *i wyróżnienia*

▲ Małgorzata Rutkowska

▲ Przemysław Kieliszewski

„Komeda UMP"

Nagroda „Komeda UMP" przyznawana jest przez rektora UMP osobom, które w znaczący sposób przyczyniają się do rozwoju i promocji naszej uczelni. Nazwa nagrody i sama statuetka nawiązują do naszego absolwenta Krzysztofa Komedy Trzcińskiego – lekarza, pianisty jazzowego i kompozytora.

Małgorzata Rutkowska – niestrudzona działaczka społeczna, menedżerka, od lat zaangażowana w niesienie pomocy potrzebującym. Od 2005 roku, jako prezeska Zarządu Fundacji Amicis z siedzibą we Wronkach, z ogromnym zaangażowaniem inicjuje i realizuje liczne projekty charytatywne, wspierając osoby i środowiska znajdujące się w trudnej sytuacji życiowej. Fundacja niejednokrotnie wspierała nasze szpitale i uniwersytet. Małgorzata Rutkowska jest przykładem osoby, która swoją pracą i energią konsekwentnie buduje dobro wspólne, inspirując innych do podejmowania działań na rzecz drugiego człowieka.

Przemysław Kieliszewski – jest wybitnym menedżerem kultury, prawnikiem, doktorem nauk humanistycznych, wykładowcą akademickim oraz dyrektorem Teatru Muzycznego w Poznaniu. Pod Jego kierownictwem Teatr stał się jedną z najdynamiczniej rozwijających się instytucji kultury w Polsce, łączącą wysoki poziom artystyczny z działalnością edukacyjną. Przemysław Kieliszewski konsekwentnie ukazuje kulturę jako przestrzeń rozmowy o człowieku, czego przykładem jest spektakl „Drogi Evanie Hansie", podejmujący temat zdrowia psychicznego młodych ludzi. Dziękujemy za wieloletnią współpracę z naszym uniwersytetem oraz obecność Teatru Muzycznego podczas wielu wydarzeń. Szczególną wartość ma wspólnie realizowany program „Medycyna i Sztuka" oraz fakultety. Dają one studentom możliwość zarówno wyjścia poza ramy tradycyjnego kształcenia medycznego, jak i spojrzenia na przyszły zawód z szerszej, humanistycznej perspektywy. Dzięki zaangażowaniu swego dyrektora teatr nie tylko mądrze bawi, ale staje się przestrzenią refleksji nad relacjami międzyludzkim i odpowiedzialnością społeczną.

▲ Laureaci Nagrody im. Władysława Biegańskiego: prof. Maciej Krawczyński, prof. UMP dr hab. Dorota Talarska, prof. Violetta Krajka-Kuźniak i prof. Tomasz Piotrowski

Nagroda im. Władysława Biegańskiego

Nagroda im. Władysława Biegańskiego za wybitne osiągnięcia dydaktyczno-wychowawcze na Uniwersytecie Medycznym im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu przyznawana jest indywidualnie nauczycielom akademickim jako docenienie inspirujących działań dydaktycznych, które zmieniają naszą uczelnię na lepsze.

Prof. Violetta Krajka-Kuźniak wykazuje wybitne zaangażowanie w doskonalenie kształcenia i wspieranie rozwoju naukowego studentów Wydziału Farmaceutycznego.

Działalność **prof. Doroty Talarskiej** wyróżnia szczególna troska o rozwój kształcenia, zwłaszcza pielęgniarek, oraz wspieranie kompetencji studentów.

Prof. Maciej Krawczyński od wielu lat z wyjątkowym zaangażowaniem łączy wiedzę medyczną z odpowiedzialnością za kształcenie kolejnych pokoleń studentów.

Prof. Tomasz Piotrowski wyróżnia się szczególnym zaangażowaniem w kształtowanie nowoczesnej elektroradiologii oraz inspirowaniem przyszłych specjalistów w tej dziedzinie.

▲ Prof. Maciej Zabel

▲ Prof. Marian Grzymisławski

▲ Prof. Zenon Kokot

Złoty Laur Akademicki Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego

Złoty Laur Akademicki Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego przyznawany jest pracownikom przechodzącym na emeryturę i byłym pracownikom UMP, szczególnie zasłużonym dla uczelni, krzewiącym etos naukowca i wyróżniającym się nienaganną postawą etyczno-moralną. To najwyższe wyróżnienie honorowe naszego uniwersytetu. Jest ono ukoronowaniem pracy akademickiej i jednocześnie wyrazem naszej wdzięczności.

Prof. Maciej Zabel, wieloletni kierownik Katedry i Zakładu Histologii i Embriologii naszego uniwersytetu, zostaje uhonorowany za wieloletnie wspieranie rozwoju naszej uczelni w obszarze pozyskiwania środków na rozwój badań naukowych, za wskazywanie ścieżek rozwoju oraz nieocenioną pomoc w interpretowaniu ministerialnych zapisów. Za praktyczne wskazówki – jak przygotować grant oraz jak go ocenić, będąc recenzentem. Za słowa: „Pisz zawsze taką recenzję, jaką sam chciałbyś dostać". Za umiejętność łączenia badań podstawowych z praktyką kliniczną. Za cały wkład pracy włożony w rozwój katedry, za wprowadzenie tej jednostki do ery cyfrowej. Dziękujemy za dbałość o każdego pracownika, za otwartość i brak stawiania barier. To prof. Maciej Zabel pokazał wielu pokoleniom, jak nawiązywać współpracę naukową – również ponad barierami i granicami. I wreszcie dziękujemy za bycie ojcem chrzestnym rozwoju naukowego wielu obecnych pracowników naszej uczelni.

Prof. Marian Grzymisławski to wybitny lekarz, naukowiec i nauczyciel akademicki, którego działalność od lat współtworzy rozwój polskiej gastroenterologii, dietetyki klinicznej i nauk o żywieniu. Autor cenionych podręczników akademickich i wychowawca wielu pokoleń lekarzy, dietetyków oraz naukowców. W swojej pracy łączy najwyższe standardy naukowe i kliniczne z odpowiedzialnością, empatią i szacunkiem dla pacjentów. Jego dorobek pozostaje trwałą częścią historii naszego uniwersytetu, a przekazywane kolejnym pokoleniom wiedza, doświadczenie i wartości są najlepszym świadectwem akademickiego etosu prof. Mariana Grzymisławskiego.

▶ Laureaci Nagrody „Amicus Studentium" (od lewej): dr Krzysztof Korbel, dr hab. Joanna Bartkowiak-Wieczorek, dr Jolanta Tomczak, prof. Edyta Szałek i dr Małgorzata Grzymisławska

▶ Laureaci Nagrody „Wykładowca Roku": prof. Michał Nowicki, prof. UMP dr hab. Agnieszka Przystańska, prof. Edyta Szałek, prof. UMP dr hab. Jan Domaradzki. Na zdjęciu brakuje wyróżnionej lek. stom. Katarzyny Baksalary-Iżyckiej (nieobecna na uroczystości)

▶ Laureaci Nagrody „Zorganizowani": Anna Nowak, Ewelina Potok, Agnieszka Michałowska, Magdalena Marek-Ciesielska, Sylwia Kropińska, Aleksandra Lewandowska wraz z rektorem UMP prof. Zbigniewem Krasińskim (z prawej) i kanclerzem UMP dr. Rafałem Staszewskim (z lewej)

dr SYLWIA KROPIŃSKA
mgr MAGDALENA MAREK-CIESIELSKA
Nagroda Zorganizowani

▲ Prof. Grzegorz Dworacki

▲ Grażyna Dromirecka

Prof. Zenon Kokot to wybitny nauczyciel akademicki, naukowiec i wychowawca wielu pokoleń studentów oraz młodych pracowników nauki Uniwersytetu Medycznego. Przez wiele lat kierował Katedrą i Zakładem Chemii Nieorganicznej i Analitycznej, z zaangażowaniem rozwijając działalność naukową i dydaktyczną jednostki oraz kształtując jej wysoką pozycję w środowisku akademickim. Pełnił zaszczytną funkcję dziekana Wydziału Farmaceutycznego, którą sprawował z ogromną odpowiedzialnością, rozwagą i troską o rozwój wydziału oraz całej społeczności akademickiej. Działalność prof. Zenona Kokota na rzecz uniwersytetu pozostawiła trwały ślad w jego historii, a dorobek naukowy, dydaktyczny i organizacyjny stanowi ważną część dziedzictwa poznańskiej farmacji.

Nagroda im. Antoniego Jurasza

Nagroda im. Profesora Antoniego Tomasza Aleksandra Jurasza przyznawana jest przez rektora, po zasięgnięciu opinii Senatu, w uznaniu zasług za wybitne osiągnięcia związane ze współpracą międzynarodową oraz w promocji postaw i działań przełamujących bariery kulturowe w społeczności akademickiej.

Prof. Grzegorz Dworacki otrzymuje tę zaszczytną nagrodę za zaangażowanie, pomysłowość i nieprzeciętność w zarządzaniu Centrum Nauczania w Języku Angielskim. Za poszerzanie horyzontów, za wskazywanie, jak istotna w rozwoju uczelni jest współpraca międzynarodowa. Za umiejętność poszukiwania źródeł finansowania, wymiany międzynarodowej oraz za czas, który poświęcał i poświęca nadal każdemu i o każdej porze.

Medal Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu za zasługi dla Uczelni

Medalem odznaczona zostaje **Grażyna Dromirecka**, wieloletnia kierownik Wydawnictwa Naukowego Uniwersytetu Medycznego w Poznaniu. Przez jej ręce przechodziły nasze uczelniane książki, monografie i inne publikacje naukowe. Niejeden doktorat i niejedna habilitacja zawdzięczają jej redakcyjną czujność, a zapewne czasem także ratunek w ostatniej chwili. Grażyna Dromirecka potrafiła dostrzec przecinek tam, gdzie autor już niczego nie widział, uporządkować tekst, który wydawał się niemożliwy do uporządkowania, i z ogromną cierpliwością pomagała kolejnym pokoleniom naszych pracowników zamieniać wiedzę naukową w dobrze przygotowane publikacje. ■

INAUGURACJA

ŚLUBUJEMY!

TEKST: MGR DOMINIKA BAZAN

Szczególne miejsce w kalendarzu uroczystości akademickich, które wpisane są w cykl październikowego życia uczelni, zajmują uroczyste immatrykulacje czterech wydziałów naszego uniwersytetu.

W obecności władz rektorskich i dziekańskich studenci pierwszych lat złożyli uroczyste ślubowanie, stając się członkami naszej społeczności akademickiej. To symboliczny początek nowego etapu, pełnego wyzwań, możliwości i doświadczeń.

Drodzy Studenci, witamy Was w naszej akademickiej społeczności! Życzymy Wam powodzenia, satysfakcji ze zdobywania wiedzy oraz przyjaźni na całe życie i pięknych wspomnień! ■

Immatrykulacja na **Wydziale Lekarskim**

Immatrykulacja na **Wydziale Medycznym**

Immatrykulacja na **Wydziale Farmaceutycznym**

Immatrykulacja na **Wydziale Nauk o Zdrowiu**

INAUGURACJA

„My sobie poradzimy”

Dlaczego lekarz powinien mówić w liczbie mnogiej?

O tym, czego współczesna komunikacja może nauczyć się od starożytnej retoryki, a także o empatii, budowaniu zaufania, sztuce tłumaczenia i relacji lekarz–pacjent rozmawiamy z **prof. UJ dr. hab. Michałem Rusinkiem**, autorem wykładu inauguracyjnego „O pożytkach ze starożytnej retoryki we współczesnej komunikacji”, wygłoszonego podczas uroczystego rozpoczęcia roku akademickiego 2026/2027.

ROZMAWIAŁA: JOANNA TYKARSKA-RADZIO

» *Chciałabym porozmawiać, z racji tematu wystąpienia inauguracyjnego Pana Profesora, o retoryce oczywiście. I zacznijmy może od kwestii ogólnych, a potem przejdziemy do tematu komunikacji lekarzy z pacjentami, bo to będzie zapewne najciekawsze dla naszych odbiorców. Zatem pytanie: czy my w ogóle „umiemy jeszcze w retorykę”?*

Mam wrażenie, że retoryka wśród tych różnych kompetencji językowych, czy innych prób teoretyzowania kwestii językowych czy komunikacyjnych, tym się różni chociażby od gramatyki, że jej się wcale nie trzeba uczyć. Zawsze ją sobie wyobrażam bardziej jako pewną świadomość językową i daję przykład kwiaciarek na rynku krakowskim (z powodu patriotyzmu lokalnego oczywiście), które raczej nie czytały Kwintyliana, natomiast są, jak to Pani mówi, „w retorykę” znakomite i potrafią sprzedać te chabazie świetnie. Myślę, że ta świadomość retoryczna pojawia się w momencie, kiedy zaczynamy się przyglądać własnemu językowi i zastanawiać się, co w nim działa, a co nie, co możemy wykorzystać, a co raczej powinniśmy ukryć albo zmienić. Więc odpowiadając na Pani pytanie: tak, umiemy, i to nie z tego powodu, że ćwiczymy się w retoryce – chociaż dobrze by było i bardzo żałuję, że nie ma w programach szkolnych retoryki, a jeśli już jest, to bardzo okrojona – ale dlatego, że życie nas tego uczy, a właściwie uczymy się tego dzięki relacjom społecznym. Chociażby taka komercyjna konieczność sprzedania chabazia powoduje, że my w tym się po prostu ćwiczymy, szkolimy i wychodzi nam na dobre, bo sprzedajemy.

» *Aczkolwiek, myślę sobie, że taka kwiaciarka ma mimo wszystko mniejszą świadomość językową, a jej umiejętności retoryczne to jest kwestia bardziej tego życia, które uczy.*

Niekoniecznie mniejszą. Zanim coś powie, może się na przykład zastanowić, kto jest jej odbiorcą. Zawsze przecież mówimy do kogoś, a więc dopasowujemy nasz język, naszą metaforykę i w ogóle nasz styl do odbiorcy. I może też wiedzieć na przykład, jakich użyć argumentów, jakie argumenty zadziałają najsilniej na jej odbiorców. Tak że to może być i raczej jest świadome.

» *A czy media społecznościowe psują nasze umiejętności komunikacji, pogarszają jej jakość?*

Ponieważ nie lubię wartościowania, więc powiedziałbym, że zmieniają. Są takie dwie narracje: „Ach, kiedyś, przed wojną, to było wspaniale”, zawsze kiedyś było lepiej, albo: jest coraz lepiej, jesteśmy coraz lepsi, dostosowujemy się, zmieniamy nasze języki. Proszę zauważyć, że ludzie, którzy posługują się różnymi mediami społecznościowymi, dopasowują się do charakteru tych mediów, do oczekiwań odbiorców, swoich followersów, więc nie powiedziałbym, że media psują nasze umiejętności, na pewno je za to zmieniają. Jednym z takich znaków czasu, spowodowanym także przez rozwój mediów społecznościowych, jest to, że musimy się nauczyć mówić krótko. Nawet powstała osobna dziedzina namysłu nad językiem i nad komunikacją, która się nazywa – znacząco – mikrostylistyką. Bada te krótkie komunikaty, ale i zawiera wskazówki,

◀ Prof. UJ dr hab. Michał Rusinek

jak skrócić komunikat, jak sprawić, żeby był słuchany. Podobno takim zasobem, o który walczymy teraz najbardziej, nie jest złoto czy ropa naftowa, ale uwaga odbiorców.

» *Przy ilości informacji i komunikatów, którą codziennie jesteśmy bombardowani, to na pewno.*

Nawet jeśli chodzi o wyniki wyszukiwania w internecie, wybieramy taki komunikat, który nas jakoś zaciekawi, złowi nas na haczyk. Tego by nie było, gdyby nie rozwój mediów społecznościowych. Proszę zwrócić uwagę, jak kiedyś ludzie mówili. Weźmy stare filmy na przykład, stare spektakle Teatru Telewizji, ile tam jest gadania! Przecież teraz już nikt tego by nie zniósł, bo zmienił się nasz tzw. attention span. Wszystko się zatem z konieczności skraca i kondensuje.

» *No i oczywiście sam język się zmienia. Ale dlaczego ja tak o te media społecznościowe dopytuję… Bo rzeczywiście tam trzeba było skrócić komunikat, na pewno język social mediów musiał stać się jakoś wyrazisty i właśnie ten haczyk jest ważny, ale w tej chwili – przynajmniej jak ja to obserwuję – za sprawą sztucznej inteligencji wszystkie komunikaty brzmią tak samo, mamy te same zbitki językowe, podobne slogany. I ja tu upatruję jednak spłycenia komunikacji.*

No tak, to jest pewien problem, ale myślę, że kiedyś ta bańka w końcu pęknie. I kiedyś przestaniemy chcieć czytać komunikaty tworzone przez AI. One oczywiście są sprytnie generowane, bo to narzędzie jest reprogramowane, algorytm się zmienia odpowiednio, żeby właśnie wydobyć element, który może nas złapać na haczyk i zachęcić, ale myślę, że my się tym w końcu znudzimy. Zabawne jest to, że jakieś 50–60 lat temu teoretycy literatury obwieścili śmierć autora. Mówili, że pisze nami język, pisze nami konwencja itp. Właściwie autor do tego wszystkiego nie jest potrzebny, czytelnik jest ważniejszy, bo to on i jego skojarzenia są istotne. No i właściwie obwieścili to, do czego teraz doszło, bo przecież spora liczba tekstów, które nas atakują, są generowane w ogóle bez pomocy autora. Tam nie ma zatem człowieka, ale skutkiem ubocznym – zawsze najbardziej lubię skutki uboczne – jest to, że my bezwiednie albo „wiednie" poszukujemy człowieka. Przepraszam za patos. Myślę, że to będzie też taka wartość, która będzie decydować o tym, że będziemy po coś sięgać. Tak jak mamy napisane na produkcie, który kupujemy na pamiątkę, „handcrafted", ręcznie robione. Chętniej sięgamy po takie pamiątki niż te robione w jakiejś najczęściej dalekowschodniej fabryce. Bardziej cenimy te z Poznania na przykład.

» *Szczególnie rogale.*

A to już wybitny handmade.

» *Wróćmy na pole medycyny. Czy relacja pacjent–lekarz to sytuacja retoryczna?*

Każda sytuacja komunikacyjna jest sytuacją retoryczną. Komunikacja to jest coś, co zachodzi między ludźmi. Ponieważ dziś mam wykład, to podam przykład, że również wykład jest rodzajem komunikacji, gdzie wykładowca reaguje na zachowania odbiorców, na sygnały niewerbalne, ale także i werbalne swoich słuchaczy. Natomiast sytuacja pacjent–lekarz jest specyficzna, także specyficzna językowo. Lekarz to jest ktoś, kto ma nam pomóc. I pytanie, czego my od niego oczekujemy, a oczekujemy pewnie empatii przede wszystkim.

» *Czyli z tej klasycznej triady retorycznej – ethos, pathos i logos – jednak pathos byłby w tym wypadku najważniejszym filarem? Emocje pacjenta?*

Nie, to trzeba wypośrodkować. Żyjemy w czasach, w których za dużo jest emocji. To jest spowodowane przez algorytmy mediów społecznościowych faworyzujące te komunikaty, które są mocno nacechowane emocjonalnie. Emocji jest za dużo. Myślę, że to trzeba dobrze wyważyć. Emocje, w tym przypadku współczucie, oraz empatia są oczywiście potrzebne do zbudowania pewnego rodzaju płaszczyzny komunikacji. Bardziej ufamy osobie, która sprawia wrażenie, że się wczuwa w naszą sytuację, a nie komuś, kto jest takim besserwisserem i mówi: ja wiem lepiej.

» *Ale autorytet jednak chyba też jest ważny. Czyli ten ethos.*

Tak, oczywiście. Dlatego ja bym używał emocji do budowania płaszczyzny porozumienia, natomiast kiedy już ta płaszczyzna będzie zbudowana, to wtedy można przekazywać informacje – powiedzmy – racjonalne, argumenty za tym czy takim zachowaniem. To jest szalenie ważne.

» *Na uczelniach medycznych, na Uniwersytecie Medycznym w Poznaniu na pewno, przywiązuje się do tego dużą wagę. Studenci są uczeni odpowiedniej komunikacji z pacjentem. Na przykład podczas zajęć odbywających się w symulowanych warunkach z udziałem aktorów mogą nauczyć się rozmowy, prowadzenia wywiadu lekarskiego, przekazywania trudnych informacji. Dostają potem feedback. Poniekąd to zajęcia z retoryki, choć nie bezpośrednio.*

Oczywiście, że tak. Ale jest jeszcze jedna ważna rzecz. Zygmunt Bauman powiedział kiedyś, że wchodzimy w erę tłumaczy. Nie chodziło mu o to, że będziemy wszyscy musieli się uczyć angielskiego i tłumaczyć z angielskiego na polski. Chodziło o to, że powinniśmy umieć tłumaczyć to, co

▲ Prof. Michał Rusinek wygłasza wykład inauguracyjny „O pożytkach ze starożytnej retoryki we współczesnej komunikacji"

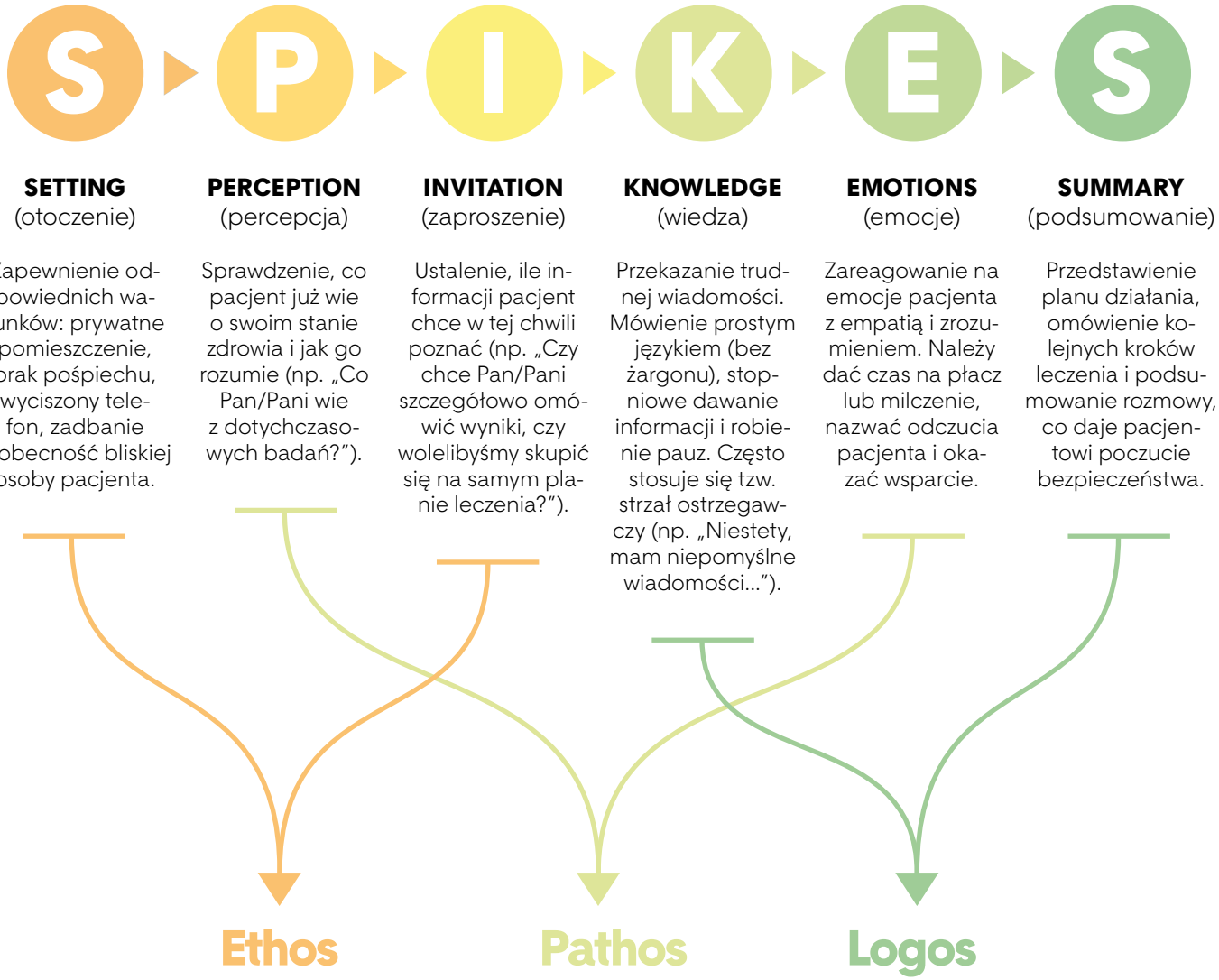
chcemy powiedzieć, na różne języki, to znaczy języki zrozumiałe przez dzieci, przez specjalistów, przez niespecjalistów, przez ludzi starszych na przykład. To jest bardzo ważne, żeby umieć mówić do różnych odbiorców, w ten sposób weryfikujemy swoje kompetencje. Moja żona, która lata temu studiowała medycynę, miała na roku kolegę, który prezentował podejście bardzo naukowe, zresztą nie został lekarzem, tylko naukowcem. Kiedy mieli praktyki na pediatrii, on podszedł do chłopca leżącego na łóżku i zapytał, czy odczuwa dyskomfort fizyczny przy mikcji. I wtedy dziecko rzeczywiście odczuło dyskomfort i się rozpłakało. Ten kolega nie umiał przetłumaczyć języka naukowego, do którego był przyzwyczajony, na język zrozumiały przez dziecko i zapytać po prostu: „Czy boli cię, jak sikasz?".

» *A w tej konkretnie sytuacji język niekoniecznie musi być poprawny, ale powinien być skuteczny.*

To nie jest kwestia poprawności, bo jeden i drugi jest poprawny. Słowo „sikać" jest poprawne. Tu chodzi o umiejętność tłumaczenia na różne, umownie mówiąc, style. Jakiś czas temu zostałem poproszony, żeby napisać książkę o retoryce dla dzieci. To jest też rodzaj sprawdzenia siebie, czy ja to umiem zrobić. Z jednej strony, jest to sposób na weryfikację moich kompetencji retorycznych, ale z drugiej strony, to jest też weryfikacja samej dziedziny. Jak mówił ksiądz prof. Józef Tischner, jeśli jakiejś doktryny filozoficznej nie da się przełożyć na góralski, to ona jest nic niewarta. Może z tym góralskim bym nie szarżował, ale jeżeli jakaś dziedzina nauki nie jest przetłumaczalna na język niespecjalistów, to coś jest nie w porządku. Albo ze mną, albo z dziedziną.

» *Język medyczny rzeczywiście potrafi stwarzać dystans, a lekarze chyba dość często używają terminologii, której pacjent nie rozumie. Mówią językiem specjalistycznym, profesjonalnym.*

Protokół SPIKES to sprawdzony schemat używany w medycynie do przekazywania pacjentom trudnych informacji (np. o ciężkiej diagnozie, niepomyślnych wynikach badań czy złych rokowaniach) w sześciu krokach. Nazwa SPIKES to akronim od kolejnych etapów tego procesu:

Oczywiście, bo są do niego przyzwyczajeni, są oczytani w artykułach pisanych takim właśnie językiem, ale można się zachować tak, jak prof. Ewa Łętowska, która jest wybitną prawniczką, ale jeżeli występuje w telewizji, czyli mówi do ludzi, którzy w większości prawnikami nie są, to sama siebie tłumaczy. Czyli na początku mówi jakieś zdanie, które przypomina ten niesforny dyskomfort fizyczny przy mikcji, tylko w sferze prawniczej, a następnie to tłumaczy. I też tak można robić. „My to nazywamy w medycynie tak. Objawia się to tym a tym…" I wtedy mamy ten podwójny komunikat. Oczywiście w telewizji to jest specyficzne, bo ona zwraca się także do prawników, więc mówi dwoma językami. A w przypadku pacjenta pewnie trzeba się wpierw zorientować, co chory wie.

» *I co chce wiedzieć. Jest nawet taki cały protokół.*

Tak?

» *W medycynie istnieje protokół SPIKES, który służy do przekazywania pacjentom trudnych diagnoz. Składa się z sześciu kroków. Zaczyna się od zadbania o przestrzeń i warunki rozmowy (setting), potem sprawdza się, co pacjent już wie i podejrzewa (perception), pyta się go, ile szczegółów jest gotów usłyszeć – to takie zaproszenie do rozmowy (invitation) – potem przekazuje się wiedzę medyczną prostym językiem (knowledge), reaguje z empatią na emocje (emotions) i na koniec ustala plan działania (summary).*

Na poszczególnych etapach tego protokołu można odnaleźć znowu triadę Arystotelesa. A idąc krok dalej, czy z perspektywy retoryki sam sposób wysłowienia i język, jakim posługuje się lekarz, może mieć realny wpływ na skuteczność terapii?

Tego nie wiem, to by trzeba było zbadać, ale myślę, że tak. Podejrzewam, że są jakieś połączenia między psyche a soma, ale przede wszystkim lekarz może przekonywać do podjęcia takiego czy innego leczenia, pacjent może zdecydować się na operację albo właśnie nie, i tak dalej. I tutaj język jest bardzo ważny. Przez 15 lat pracowałem w Podyplomowym Studium Retoryki UJ, gdzie ludzie uczyli się skutecznej komunikacji. Naszą słuchaczką była kiedyś pielęgniarka pracująca w hospicjum. Oznajmiła nam: „Ja tu przychodzę do was tylko w jednym celu: żeby się nauczyć mówić o śmierci". To było dla nas przejmujące, ale to było jednocześnie dla nas wyzwanie, bo ona powiedziała, że nie chce się na tę śmierć znieczulić, co by było najprostsze, skoro ma z nią do czynienia co dzień. Ale z drugiej strony nie chciała też wzbudzać wśród swoich pacjentów niepotrzebnych emocji.

» *To jak mówić o diagnozie, o chorobie, której pacjent najczęściej się boi…? Czy można wskazać jakieś podstawy, jakieś elementarne, uniwersalne zalecenia? Czy są jakieś słowa, których lekarz powinien unikać?*

Kiedyś prof. Andrzej Szczeklik powiedział mi, że dzieli pacjentów na takich, którym może powiedzieć wszystko, bo uważa, że, po pierwsze, oni to zniosą, a po drugie, że tak jest uczciwiej wobec nich, że oni wtedy będą spokojniejsi. A są też tacy pacjenci, których trzeba utrzymywać w jakiejś iluzji. On to musi wyczuć w rozmowie. Żeby nam to nie uciekło, bo to bardzo ważne, co Pani powiedziała na początku, wymieniając odpowiednie otoczenie i pozostałe elementy protokołu, że retoryka zaczyna się od słuchania, nie od tego, z czym sam przychodzę. Najpierw muszę się wywiedzieć, co mój rozmówca – w tym przypadku pacjent – wie, co czuje, jak czuje. I dopiero wtedy mogę się zastanowić nad strategią, nawet nie językową, ale w ogóle komunikacyjną, także pozawerbalną. I jak do tej osoby podejść.

» *Trochę to wszystko brzmi skomplikowanie…*

Tak, ale myślę, że jeżeli podchodzimy do tego tak, że komunikacja jest naszą ludzką kompetencją, właśnie bardziej – że wrócę do początku – związaną ze świadomością niż z wiedzą, to myślę, że sobie z tym poradzimy. To, czego powinniśmy się nauczyć, to pewnego rodzaju wyjście poza jakieś utarte schematy. Podejrzewam, że wszyscy to mają, lekarze też. Być może mają jakiś taki utarty schemat rozmowy z pacjentem, bo na przykład pracują w zawodzie 20 lat i zawsze tak rozmawiali, więc po co to zmieniać? Obecnie to najmłodsze pokolenie, na które mówi się „płatki śniegu", jest bardzo wrażliwe, ci młodzi ludzie w ogóle nie mają naskórka. I z nimi na pewno trzeba inaczej rozmawiać. Trzeba mieć w sobie większy ładunek empatii, czasami być może wbrew sobie, ale to jest potrzebne właśnie po to, żeby osiągnąć jakiś sukces komunikacyjny. Co w przypadku rozmowy lekarza z pacjentem jest oczywiście fundamentalne, bo ma konsekwencje dla zdrowia czy życia. Ale właśnie podstawą jest to, z czego w pewnym momencie – i to dopiero w XX wieku – teoretycy komunikacji zdali sobie sprawę: jednostką komunikacji nie jest monolog, nie jest zdanie czy słowo. Jednostką komunikacji jest dialog. Nawet jeśli mamy do czynienia z monologiem, to musi być monolog uwzględniający reakcje drugiej osoby.

Dużo też zależy od naszego wychowania, od tego, czy i jak w naszych rodzinach się rozmawiało. Kwestie komunikacyjne zawsze nam się będą ocierały o psychologię. W momencie kiedy podchodzimy do takiej relacji jako jednak do dialogu, to w dialogu musi być zachowany szacunek, musi być empatia, musi być też próba takiego stylistycznego dopasowania. Bardzo dobrym sposobem skutecznej komunikacji stosowanym w negocjacjach jest posługiwanie się metaforą odbiorcy, czyli lekarz powinien użyć metafory, jaką wcześniej posłużył się pacjent, bo wtedy pokaże, że nadaje na podobnej częstotliwości, a wtedy więcej można zyskać. Jeszcze mam taką jedną kwestię, która zawsze mi przychodzi do głowy, choć niekoniecznie wiąże się z medycyną. Otóż mam problem ze słowem „pomagać". Jeżeli na przykład psycholog mówi „Ja chcę ci pomóc", to sytuuje się od razu w takiej relacji nierównorzędnej. Jest wyżej. Jeżeli używamy zaimka „my", a nie „ja", na przykład powiemy: „My sobie poradzimy", to wtedy jest większa szansa na porozumienie, a może i nawet wyleczenie. My to razem zrobimy. To jest w ogóle dobry zaimek, bo jesteśmy teraz podzieleni na różne sposoby, od politycznych poprzez światopoglądowe i wiele innych. A jeżeli słyszymy „my", to od razu się lepiej czujemy.

» *I tym miłym akcentem musimy – my – zakończyć rozmowę, bo właśnie dźwięk dzwonu przypomina, że za chwilę zacznie się uroczystość inauguracji roku akademickiego.* ■

Uroczyste otwarcie modułów 3–5
Uniwersyteckiego Szpitala Klinicznego w Poznaniu
Rzeczpospolita Polska
Sfinansowane przez Unię Europejską NextGenerationEU

OTWARCIE MODUŁÓW USK

Marzenia mają moc

szpital, który zmienia przyszłość medycyny

TEKST: REDAKCJA

Uniwersytet Medyczny im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu i Uniwersytecki Szpital Kliniczny uroczyście otworzyły moduły trzeci, czwarty i piąty nowego kompleksu szpitalnego. To zwieńczenie dwóch pierwszych etapów jednej z największych inwestycji w historii poznańskiej medycyny akademickiej i początek nowego rozdziału opieki zdrowotnej w Wielkopolsce. Uroczystość stała się opowieścią o odważnej wizji, ludziach, którzy ją urzeczywistnili, i marzeniach, które nie kończą się wraz z przecięciem wstęgi.

Wśród gości byli: minister zdrowia Jolanta Sobierańska-Grenda, minister sportu i turystyki Jakub Rutnicki oraz parlamentarzyści: Zbigniew Dolata, Piotr Kaleta, Szymon Szynkowski vel Sęk, Tadeusz Tomaszewski, Jacek Tomczak, Ewa Schädler, Jarosław Urbaniak, Bartłomiej Wróblewski i Bartłomiej Zawieja. W wydarzeniu uczestniczyli również dawni parlamentarzyści, a także przedstawiciele administracji rządowej i samorządowej, w tym prezydent Poznania Jacek Jaśkowiak, reprezentanci wielkopolskich uczelni, instytucji ochrony zdrowia i wykonawców inwestycji oraz pracownicy uczelni i szpitala.

Minister Jolanta Sobierańska-Grenda podkreślała tempo i sprawność realizacji tak złożonej inwestycji. Wskazywała też, że nowy szpital to infrastruktura przemyślana funkcjonalnie i skrojona na miarę rzeczywistych potrzeb. Dziś o jakości leczenia decydują bowiem nie tylko kompetencje personelu, lecz także organizacja przestrzeni, dostęp do technologii i sprawność całego procesu diagnostyczno-terapeutycznego.

Głos zabrali również minister Jakub Rutnicki i prezydent Jacek Jaśkowiak. Ich obecność pokazała, że znaczenie inwestycji wykracza daleko poza uczelnię. Nowy szpital to ważny element systemu bezpieczeństwa zdrowotnego Poznania i Wielkopolski, a ze specjalistycznych możliwości placówki skorzystają także pacjenci z innych regionów Polski.

▲ Prezydent Poznania Jacek Jaśkowiak

Od odważnej idei do wielkiej inwestycji

Do początków przedsięwzięcia wrócił prof. Andrzej Tykarski, rektor Uniwersytetu Medycznego w latach 2016–2024, gdy inwestycja weszła w decydującą fazę. Prelegent przypomniał drogę od koncepcji Centralnego Zintegrowanego Szpitala Klinicznego do nowoczesnego kompleksu, który stopniowo przejmuje funkcje rozproszonych dotąd klinik. Przez dziesięciolecia poznańska medycyna akademicka działała w wielu lokalizacjach, często w historycznych budynkach, coraz trudniejszych do dostosowania do wymogów współczesnego leczenia. Zintegrowany szpital oznaczał więc nie tylko nową infrastrukturę, ale też zmianę modelu funkcjonowania uczelni – połączenie potencjału klinicznego, naukowego i dydaktycznego w jednym miejscu. Były rektor podziękował osobom, które odegrały istotną rolę w realizacji inwestycji: wicepremier w rządzie Mateusza Morawieckiego Jadwidze Emilewicz, dr Krystynie Mackiewicz, dr. Rafałowi Staszewskiemu i dr. Pawłowi Uruskiemu. Prof. Tykarski docenił ich odwagę w podejmowaniu decyzji, zaangażowanie, pracę organizacyjną i konsekwencję w prowadzeniu projektu.

Pięć modułów, których nie widać na planach architektonicznych

Obecny rektor prof. Zbigniew Krasiński zamiast tradycyjnego podsumowania opowiedział o pięciu symbolicznych modułach, bez których nie powstałoby pięć rzeczywistych modułów szpitala. Punktem wyjścia było pytanie z tegorocznej inauguracji roku akademickiego: „Czy rektorowi wolno marzyć?". Nawiązując do słynnych słów Martina Luthera Kinga, prof. Krasiński przekonywał, że wielkie akademickie marzenia nie dotyczą wyłącznie budynków, laboratoriów czy aparatury. Ich istotą jest gotowość do zmieniania rzeczywistości na lepsze.

Pierwszym modułem była wiara w ideę. Projekt rodził się wśród dyskusji, wątpliwości i pytań o skalę przedsięwzięcia. Poznań miał znakomite zespoły medyczne, ale infrastruktura nie nadążała za ich kompetencjami i ambicjami. Brakowało miejsca, w którym leczenie, nauka i dydaktyka mogłyby rozwijać się wspólnie. Dziś słuszność tych decyzji potwierdza codzienna praca szpitala – jego Szpitalny Oddział Ratunkowy przyjmuje nawet 300 pacjentów dziennie i jest jednym z filarów bezpieczeństwa zdrowotnego miasta.

◀ Minister zdrowia Jolanta Sobierańska-Grenda oraz minister sportu i turystyki Jakub Rutnicki

Drugi moduł to ludzie. Inwestycja tej skali nigdy nie jest dziełem jednej osoby ani jednej kadencji. Przez lata łączyła różne środowiska, opcje polityczne, kolejne rządy i samorządy. Rektor docenił swoich poprzedników – prof. Jacka Wysockiego i prof. Andrzeja Tykarskiego – którzy na kolejnych etapach rozwijali ideę nowego szpitala. Jak podkreślił, wielkie przedsięwzięcia akademickie wymagają ciągłości instytucjonalnej, zaufania i współpracy ponad podziałami. Wielkie przedsięwzięcia wykraczają poza kadencje władz.

Trzecim modułem była ciężka praca. Za bryłą kompleksu kryją się tysiące godzin analiz, uzgodnień i decyzji. Efekt to ukończone w ostatnich 2 latach kolejne moduły, w których zlokalizowane będą kliniki i oddziały m.in. endokrynologii, neurochirurgii, otolaryngologii, chirurgii szczękowo-twarzowej, kardiologii, kardiochirurgii i transplantologii, chirurgii naczyniowej, gastroenterologii i hipertensjologii, a także zaawansowane pracownie diagnostyczne, kompleks kardiologii inwazyjnej i blok operacyjny sercowo-naczyniowy.

Znaczenia inwestycji nie mierzy się jednak wyłącznie metrami kwadratowymi czy liczbą łóżek. Rektor nazwał nowy szpital jednym z najważniejszych kamieni milowych w ponadstuletniej historii uczelni. Przypomniał kluczowe daty poznańskiej medycyny klinicznej: 1823 – otwarcie Szpitala Przemienienia Pańskiego przy ul. Długiej, 1876 – początek działalności leczniczej w budynku na Wildzie, 1911 – powstanie szpitala przy ul. Przybyszewskiego, 1950 – usamodzielnienie się Akademii Medycznej, 1968 – uruchomienie szpitala przy ul. Szpitalnej. Do tej sekwencji dołączył rok 2026.

Prof. Krasiński podkreślił też, że nowoczesny szpital kliniczny to fundament kształcenia medyków. Żaden podręcznik ani symulator nie zastąpi spotkania z pacjentem, nauki odpowiedzialności, podejmowania decyzji i pracy w zespole. Skalę działalności szpitala pokazują też finanse. Jego roczny budżet sięga blisko 2,5 mld zł, a łączna skala finansowa szpitali klinicznych Uniwersytetu Medycznego daje uczelni pierwsze miejsce w Polsce. Rektor nazwał tę pozycję obrazowo polską „kliniczną ligą bluszczową".

▲ Od lewej: rektor Uniwersytetu Medycznego prof. Zbigniew Krasiński oraz rektor UMP w latach 2016–2024 prof. Andrzej Tykarski

▶ Dagmara Rybak
Patryk Kośnicki
i Oksana Hamerska

▲ Uroczyste przecięcie wstęgi. Od lewej: dyrektor Uniwersyteckiego Szpitala Klinicznego Stanisław Szczepaniak, prezydenta Poznania Jacek Jaśkowiak, minister zdrowia Jolanta Sobierańska-Grenda oraz rektor UMP prof. Zbigniew Krasiński

Czwarty moduł to konsekwencja w pokonywaniu przeciwności. Budowa przypadła na wyjątkowo trudny czas: pandemię, wojnę w Ukrainie, inflację, gwałtowny wzrost cen materiałów i urządzeń oraz skomplikowane procedury administracyjne. Mimo to inwestycja nie została przerwana – a konsekwencja oznacza dziś także myślenie o kolejnych krokach. Ruszają prace projektowe modułów szóstego i siódmego, które mają już zapewnione finansowanie. W module szóstym powstanie największe w Polsce ambulatoryjne centrum opieki specjalistycznej, a moduł siódmy zostanie przeznaczony dla psychiatrii i neurologii.

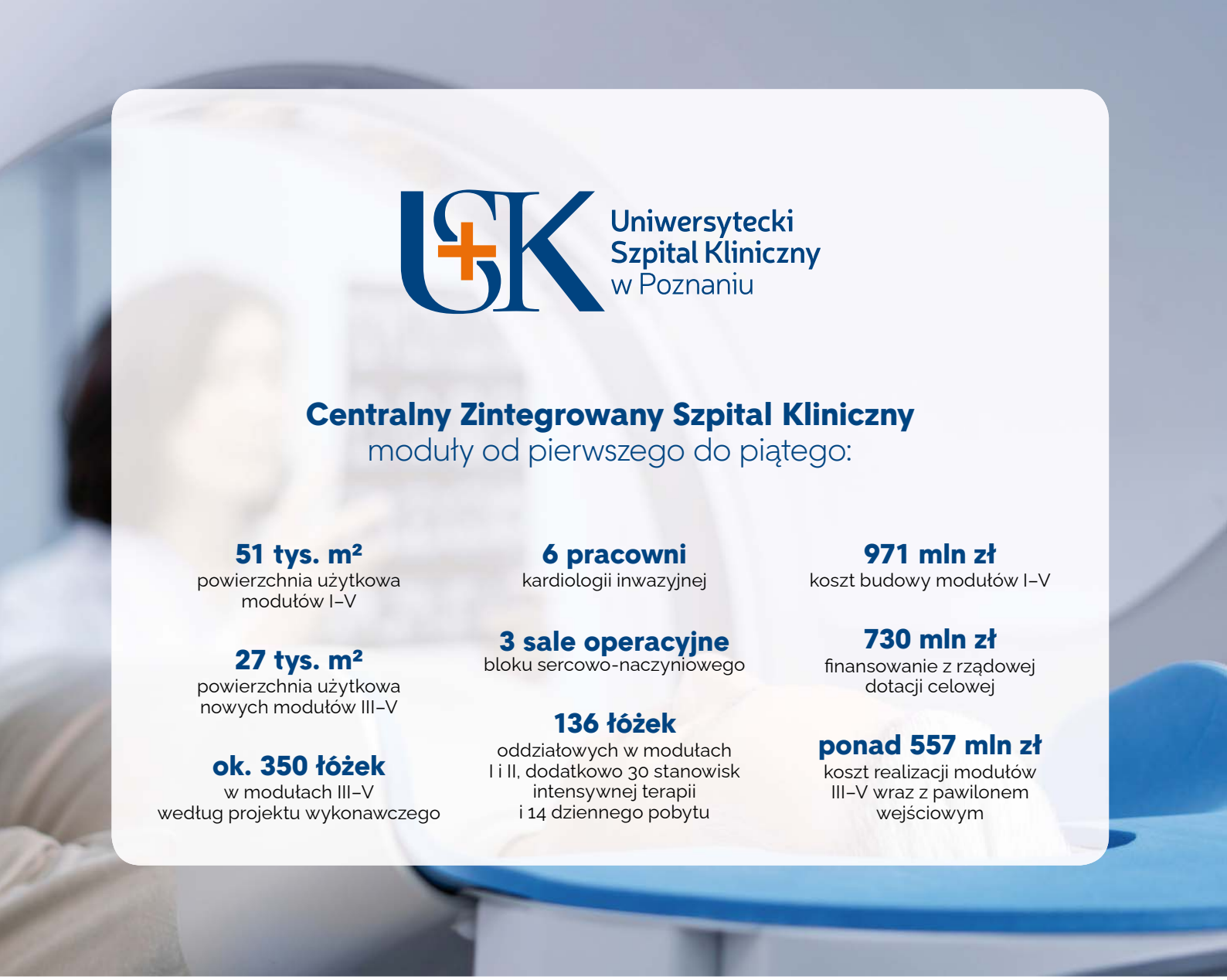
Piąty moduł to odwaga, by marzyć dalej. Na ręce minister Jolanty Sobierańskiej-Grendy złożono wniosek o dalszą rozbudowę szpitala – aż do modułu dziesiątego. Ten ostatni ma powstać w formule dual-use, czyli służyć zarówno codziennej ochronie zdrowia, jak i bezpieczeństwu państwa w sytuacjach nadzwyczajnych. Jednym z jego elementów miałby być podziemny blok operacyjny. Jak zaznaczył rektor, wojna w Ukrainie pokazała, że bezpieczeństwo zdrowotne jest nierozerwalnie związane z bezpieczeństwem narodowym.

O codziennym funkcjonowaniu Uniwersyteckiego Szpitala Klinicznego mówił dyrektor Stanisław Szczepaniak. Podkreślił, że nowy kompleks to nie tylko budynki i sprzęt, ale przede wszystkim wielki organizm, którego sprawne działanie wymaga współpracy tysięcy osób – medyków i pracowników niemedycznych.

Szpital już dziś odgrywa kluczową rolę w ochronie zdrowia w regionie. Dalsza integracja klinik, rozwój procedur wysokospecjalistycznych i uruchamianie kolejnych przestrzeni zwiększą jego możliwości diagnostyczne i terapeutyczne oraz poprawią komfort i bezpieczeństwo pacjentów.

CPR

Dräger

Uniwersytecki Szpital Kliniczny w Poznaniu

Centralny Zintegrowany Szpital Kliniczny
moduły od pierwszego do piątego:

51 tys. m²
powierzchnia użytkowa modułów I–V

27 tys. m²
powierzchnia użytkowa nowych modułów III–V

ok. 350 łóżek
w modułach III–V według projektu wykonawczego

6 pracowni
kardiologii inwazyjnej

3 sale operacyjne
bloku sercowo-naczyniowego

136 łóżek
oddziałowych w modułach I i II, dodatkowo 30 stanowisk intensywnej terapii i 14 dziennego pobytu

971 mln zł
koszt budowy modułów I–V

730 mln zł
finansowanie z rządowej dotacji celowej

ponad 557 mln zł
koszt realizacji modułów III–V wraz z pawilonem wejściowym

Medycyna, muzyka i emocje

Uroczystość uświetnili aktorzy Teatru Muzycznego w Poznaniu: Dagmara Rybak, Oksana Hamerska, Urszula Laudańska i Patryk Kośnicki, z zespołem muzycznym pod dyrekcją dr. Radosława Matei. Tytuły utworów nabierały w szpitalnej przestrzeni nowych znaczeń. „Uciekaj, moje serce" i „Części zamienne" nawiązywały do profilu nowych klinik kardiologicznych i kardiochirurgicznych, a piosenka „Jesteś lekiem na całe zło" z przymrużeniem oka przypominała o terapeutycznej mocy muzyki. Poruszający utwór „All by Myself" skłaniał do refleksji nad samotnością w chorobie i znaczeniem wsparcia zespołu medycznego. W finale zabrzmiała ballada „We Are the Champions" – dla wszystkich, którzy przyczynili się do powstania szpitala: od autorów pierwszych koncepcji, przez projektantów i budowniczych, po pracowników przygotowujących nowe przestrzenie na przyjęcie pacjentów.

Kulminacją uroczystości było przecięcie wstęgi przez minister Jolantę Sobierańską-Grendę, prezydenta Jacka Jaśkowiaka, rektora prof. Zbigniewa Krasińskiego i dyrektora Stanisława Szczepaniaka. Goście zwiedzili następnie m.in. blok operacyjny sercowo-naczyniowy, pracownię kardiologii inwazyjnej i część oddziałów.

Otwarcie modułów od trzeciego do piątego zamyka ważny etap budowy, ale nie kończy historii Uniwersyteckiego Szpitala Klinicznego. Rozpoczyna kolejny rozdział dla szpitala, który już dziś zmienia przyszłość medycyny. ■

DOFINANSOWANO ZE ŚRODKÓW BUDŻETU PAŃSTWA
DOTACJA CELOWA
KRAJOWY PLAN ODBUDOWY
Rzeczpospolita Polska
Sfinansowane przez Unię Europejską NextGenerationEU

Historia widziana ze szpitalnego okna

TEKST: BARTŁOMIEJ WĄSIEL

▲ Dr Halina Bogusz (z mikrofonem) podczas prelekcji otwierającej wystawę

Otwarciu kolejnych modułów Uniwersyteckiego Szpitala Klinicznego towarzyszyła prezentacja wystawy „Spojrzenia ze szpitalnego okna, 1823–2000. Tradycje szpitalnictwa klinicznego w Poznaniu". Ekspozycja przypomina ludzi, miejsca i wydarzenia, które przez blisko dwa stulecia kształtowały poznańską medycynę oraz jej związki z życiem miasta.

W tematykę wystawy wprowadziła gości jej autorka, dr Halina Bogusz, przedstawiając koncepcję merytoryczną ekspozycji. Jej przewodnim motywem jest spojrzenie przez szpitalne okno: skierowane zarówno na zmieniający się świat, jak i do wnętrza szpitala, ku doświadczeniom pacjentów i opiekujących się nimi osób.

„Co można było zobaczyć ze szpitalnych okien w ciągu minionych 200 z górą lat? Te okna widziały zmieniający się wokół świat: rozwój Poznania, losy Polski i postęp medycyny" – pisze we wstępie do wystawy dr Halina Bogusz. Ta perspektywa pozwala spojrzeć na historię szpitalnictwa przez pryzmat nie tylko instytucji i osiągnięć naukowych, lecz także ludzi współtworzących rzeczywistość swoich czasów.

1889–1918
„Nowiny Lekarskie"
NOWINY LEKARSKIE
1889–1918
Fin de siècle i początki XX wieku to ostatnie dziesiątki lat świata królów i cesarzy w Europie, czasy nasilonej germanizacji w Wielkopolsce. Powstała Hakata, Związek dla Popierania Niemczyzny na Kresach Wschodnich. Polskie reakcje na te działania objęły m.in. sprzeciw Michała Drzymały, strajk szkolny dzieci wrzesińskich, tworzenie banków i instytucji samopomocowych. Niemcy dalej rozbudowywali Poznań. Powstał Zamek Cesarski jako symbol ich panowania nad miastem. Na zachodnich przedmieściach siostry diakonisy zbudowały nowy szpital.
Najważniejszym wydarzeniem dla medycyny było odkrycie promieni Roentgena w 1895 roku. Równie ważne było skonstruowanie i zastosowanie elektrokardiografu.

Department of Cardiology

Pracownie Kardiologii Inwazyjnej

Interventional Cardiology (cath lab)

enie w głąb ciała

Piękno i medycyna

Nowe szpitale: elżbietanki i diakonisy

1918–1939

Powstanie wielkopolskie

Uniwersytet Poznański

Organizowanie Wydziału Lekarskiego

Szkoła chirurgii Jonasza

Ekspozycja prowadzi zwiedzających od szpitala Sióstr Miłosierdzia, przez działalność Karola Marcinkowskiego i Towarzystwa Przyjaciół Nauk w Poznaniu, po 20-lecie międzywojenne, dramatyczny okres II wojny światowej oraz powojenną odbudowę. Opowieść zamykają sylwetki słynnych absolwentów uniwersytetu: Wandy Błeńskiej i Krzysztofa Komedy Trzcińskiego. Kolejne części wystawy ukazują, jak historia poznańskich szpitali splatała się z przemianami społecznymi, rozwojem nauki i kultury oraz doświadczeniami miasta i jego mieszkańców.

W tej opowieści szpital nie jest wyłącznie miejscem diagnozowania i leczenia. Jest również przestrzenią zdobywania wiedzy, podejmowania inicjatyw społecznych i budowania odpowiedzialności za innych. Jak podkreśla autorka wystawy, ludzie szpitali współtworzyli zmiany swoich czasów, angażując się w działalność społeczną i patriotyczną, naukę oraz kulturę, często pomimo piętrzących się trudności. Z tych doświadczeń wyrastała misja szpitala klinicznego, wyrażona w sentencji *Salus aegroti, educatio, scientia* – „Zdrowie chorego, edukacja, nauka".

Za szatę graficzną wystawy odpowiada Bartłomiej Wąsiel. „Jednym z założeń koncepcyjnych projektu artystycznego ekspozycj było przedstawienie barwnych kadrów z historii, znanych w większości tylko z czarno-białych fotografii. A przecież Poznań sprzed 100 czy 200 lat był równie barwny jak dzisiejszy" – mówi projektant. „Szczególnego znaczenia zabieg ten nabiera w obrazach wojennych zniszczeń. Tam, gdzie monochromatyczna fotografia zaciera szczegóły, zlewając je w plamy szarości, kolor pozwala wyraźniej dostrzec rzeczywisty obraz zrujnowanego miasta: czerwień cegieł rozsypanych po bombardowaniach, ocalałe wśród gruzów fragmenty zieleni i roślinność odradzającą się na ruinach. Takie ujęcie ma skracać dystans między współczesnym widzem a historycznym doświadczeniem".

Wystawa towarzysząca otwarciu nowych przestrzeni USK zachęca zatem również do refleksji nad ciągłością. Nowoczesny szpital jest kolejnym rozdziałem historii tworzonej przez poprzednie pokolenia. „Pamięć o tradycji szpitalnictwa klinicznego pozwala nam dzisiaj spojrzeć inaczej na współczesność" – przypomina dr Halina Bogusz.

Wystawę dostępną dla wszystkich zainteresowanych można oglądać bezpłatnie w Uniwersyteckim Szpitalu Klinicznym w Poznaniu, przy ul. Grunwaldzkiej 55. ■

Pierwsza farmaceutka w Europie
KALENDARIUM
1847–188
PIERWSZA FARMACEUTKA W EUROPIE
W Krakowie, dnia 28, miesiąca sierpnia, roku pańskiego 1824.
Wszem wobec i każdemu z osobna, komu o tym wiedzieć należy, niniejszym wiadomo czynimy, iż gdy Wielebna Panna Filipina Studzińska, siostra miłosierdzia, [...] w [potrzebnych aptekarzowi] umiejętnościach przez swoją chwalebną pilność taki odniosła postępek, jaki jest potrzebny dla otrzymania stopnia na Magisterium Farmacji, [...] rzeczona Wielebna Panna Filipina Studzińska iciśle była egzaminowana [i zatem] za zdatną Aptekarkę w stopniu Magistrom Farmacji służącym uznana została.
Stowarzyszenie Przyjaciół Nauk w Poznaniu

SPOJRZENIA ZE SZPITALNEGO OKNA
1823–2000
Tradycje szpitalnictwa klinicznego w Poznaniu
1823–1846
Szpital Sióstr Miłosierdzia
Karol Marcinkowski
Dr Karol Marcinkowski
Oddział
i Intens
Department of
Blok op
Cardiovascul

SENAT UMP

SENAT *w skrócie*

TEKST: PROF. UMP DR HAB. JUSTYNA GORNOWICZ-POROWSKA

▲ Prorektor ds. promocji i organizacji prof. Justyna Gornowicz-Porowska

Podczas posiedzenia Senatu w dniu 23 września 2026 roku podjęto 34 uchwały dotyczące spraw organizacyjnych, dydaktycznych, naukowych i pracowniczych istotnych dla funkcjonowania uczelni, a także dotyczących dalszego umiędzynarodowienia UMP. Obrady rozpoczęły się od wyrażenia pozytywnej opinii o dorobku prof. Christy Müller w postępowaniu o nadanie tytułu doktora honoris causa Uniwersytetu Jagiellońskiego oraz dorobku prof. Pera Ljungmana w postępowaniu o nadanie tytułu doktora honoris causa Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu.

W dalszej części zebrania senatorowie wyrazili zgodę na powołanie prof. dr hab. Justyny Opydo-Szymaczek na kierownika Kliniki Stomatologii Dziecięcej, prof. dr hab. Lidii Gil na kierownika Kliniki Hematologii, Transplantacji i Terapii Komórkowej, prof. dr hab. Eweliny Gowin na kierownika Kliniki Chorób Dzieci, prof. dr hab. Ewy Baum na kierownika Katedry Nauk Społecznych i Humanistycznych, prof. dr. hab. Michała Nowickiego na kierownika Katedry i Zakładu Edukacji i Komunikacji Medycznej, prof. dr hab. Doroty Zozulińskiej-Ziółkiewicz na kierownika Katedry i Kliniki Chorób Wewnętrznych i Diabetologii.

Pozytywnie zaopiniowano zatrudnienia: prof. dr. hab. Przemysława Mitkowskiego na stanowisku profesora zwyczajnego w grupie pracowników badawczo-dydaktycznych w Klinice Kardiologii, dr hab. Aleksandry Gostyńskiej-Stawnej na stanowisku profesora uczelni w grupie pracowników badawczo-dydaktycznych w Katedrze i Zakładzie Chemii Farmaceutycznej, dr hab. Anny Florczak-Substyk na stanowisku profesora uczelni w grupie pracowników badawczo-dydaktycznych w Zakładzie Immunologii Nowotworów, prof. dr hab. Anny Surdackiej na stanowisku profesora zwyczajnego w grupie pracowników badawczo-dydaktycznych w Klinice Stomatologii Zachowawczej, prof. dr hab. Mieczysławy Jurczyk na stanowisku profesora w grupie pracowników badawczo-dydaktycznych w Zakładzie Praktycznej Nauki Położnictwa, prof. dr hab. Małgorzaty Pydy na stanowisku profesora w grupie pracowników badawczo-dydaktycznych w Klinice Kardiologii.

W obszarze naukowym członkowie Senatu wyrazili pozytywną opinię dotyczącą powołania zastępcy przewodniczącego Rady Kolegium Nauk Farmaceutycznych do spraw Rady i Kapituły Kolegium Nauk Farmaceutycznych i zaopiniowali powołanie zastępcy przewodniczącego Rady Kolegium Nauk o Zdrowiu.

Kolejne punkty obrad dotyczyły kwestii klinicznych i organizacyjnych. Podjęto uchwały dotyczące powołania członków do Rad Społecznych na kadencję 2026–2030 dla: Ginekologiczno-Położniczego Szpitala Klinicznego im. Heliodora Święcickiego Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu, Szpitala Klinicznego im. Karola Jonschera Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu, Ortopedyczno-Rehabilitacyjnego Szpitala Klinicznego im. Wiktora Degi Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu. Senatorowie podjęli uchwały dotyczące przekształcenia Katedry i Kliniki Chorób Wewnętrznych i Zaburzeń Metabolicznych oraz reorganizacji struktury jednostek organizacyjnych

w obszarze kardiologii. Następnie pozytywnie zaopiniowano zmiany nazw jednostek Wydziału Farmaceutycznego: Katedry i Zakładu Chemii Farmaceutycznej na Katedrę i Zakład Chemii Farmaceutycznej i Farmacji Szpitalnej oraz Katedry i Zakładu Farmacji Fizycznej i Farmakokinetyki na Katedrę i Zakład Farmakokinetyki Klinicznej i Farmacji Fizycznej. Zgodnie z harmonogramem posiedzenia senatorowie wyrazili pozytywną opinię dotyczącą utworzenia na Wydziale Lekarskim Katedry Terapii Genowych i Komórkowych oraz Zakładu Inżynierii Genowej wchodzącego w skład tej katedry.

Następne punkty obrad dotyczyły spraw dydaktycznych. Senat podjął uchwały w sprawie zmiany uchwały nr 23/2026 Senatu Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu z dnia 18 marca 2026 roku w sprawie ustalenia limitów przyjęć na I rok studiów w roku akademickim 2026/2027 w Uniwersytecie Medycznym im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu oraz zmiany uchwały nr 80/2026 Senatu Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu z dnia 15 kwietnia 2026 roku w sprawie ustalenia Programu Studiów od cyklu kształcenia rozpoczynającego się od roku akademickiego 2026/2027 dla kierunku farmacja, jednolite studia magisterskie stacjonarne. Członkowie Senatu pozytywnie zaopiniowali aktualizację programu „Podyplomowych studiów uzupełniających dla osób wykwalifikowanych".

Podczas wrześniowego posiedzenia Senatu rozszerzeniu uległa współpraca międzynarodowa UMP. Senatorowie wyrazili zgodę na zawarcie porozumienia o współpracy z Atma Jaya Catholic University of Indonesia (Indonezja), z Uniwersytetem w Debreczynie (Węgry), z The School of Medicine of National and Kapodistrian University of Athens (Grecja).

Członkowie Senatu pozytywnie zaopiniowali zmianę uchwały nr 207/2025 Senatu Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu z dnia 18 grudnia 2025 roku w sprawie ustalenia planu rzeczowo-finansowego Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu na rok obrachunkowy 2026 z późn. zm.

Senatorowie zaakceptowali zmiany w Statucie Uniwersyteckiego Szpitala Klinicznego w Poznaniu oraz w Statucie Ginekologiczno-Położniczego Szpitala Klinicznego im. Heliodora Święcickiego Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu, jak również pozytywnie zaopiniowali realizację projektu pn. „Rozwój systemu przechowywania danych pacjentów szpitali klinicznych Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu" oraz zabezpieczenie środków finansowych na wkład własny do projektu. ■

DYDAKTYKA

ZMIANY W REGULAMINIE STUDIÓW OBOWIĄZUJĄCYM OD ROKU AKADEMICKIEGO 2026/2027

TEKST: PROF. DOROTA ZOZULIŃSKA-ZIÓŁKIEWICZ

▲ Prorektor ds. dydaktyki prof. Dorota Zozulińska-Ziółkiewicz

Regulamin Studiów Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu określa najważniejsze zasady organizacji i przebiegu studiów na naszej uczelni oraz prawa i obowiązki studentów. Zasady ustalania regulaminów studiów reguluje rozdział drugi obowiązującej ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, a szczególnie art. 75, w którym wskazano m.in., że ten akt prawny jest uchwalany co najmniej na 5 miesięcy przed rozpoczęciem kolejnego roku akademickiego, wymaga uzgodnienia z samorządem studenckim oraz że wchodzi w życie z początkiem roku akademickiego.

Aktualizacje regulaminu mają na celu dostosowanie obowiązujących zasad do zmian w przepisach oraz do bieżących potrzeb związanych z organizacją studiów.

W całym dokumencie dokonano zmian terminologicznych: określenie „Władze Dziekańskie" zastąpiono określeniem „Kolegium Dziekańskie", a w związku z uchyleniem Zarządzenia Rektora nr 51/18 w sprawie wprowadzenia Elektronicznego Przewodnika Dydaktycznego w Uniwersytecie Medycznym im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu termin „przewodnik dydaktyczny" zastąpiono terminem „sylabus".

§2 Zgodnie z obowiązującymi przepisami uaktualniono zasady dotyczące nabycia praw studenckich przez studentów.

§5 Doprecyzowano zapis, że odwołania od decyzji dziekana rozpatruje prorektor ds. studenckich, który działa na podstawie upoważnienia rektora.

§8 Do zobowiązań studenta dopisano punkty dotyczące regularnego korzystania z narzędzi elektronicznych funkcjonujących na UMP oraz poszanowania praw własności intelektualnej.

§10 W związku z wprowadzeniem doręczeń elektronicznych zapisy dotyczące korespondencji UMP ze studentem dostosowano do tej sytuacji.

§13a Paragraf 13a, dotyczący zasad przenosin studentów z Ukrainy na specjalnych warunkach wynikających z konfliktu zbrojnego na terenie tego państwa, został usunięty z dokumentu ze względu na zmianę powszechnie obowiązujących przepisów.

§14 Paragraf 14 decyzją rektora został uchylony z Regulaminu Studiów. Uniwersytet dostosował się do zmian w zasadach naliczania subwencji przez Ministerstwo Zdrowia. Studenci ostatniego roku niestacjonarnych jednolitych studiów magisterskich na kierunku lekarskim i lekarsko-dentystycznym nie mogą przenieść się na studia stacjonarne.

§19 Dodano zapis, że student jest zobowiązany do usprawiedliwienia każdej nieobecności na zajęciach i przedłożenia prowadzącemu zajęcia dokumentu potwierdzającego jej przyczynę w terminie 7 dni od dnia

fot. magnific (magnific.com)

zaistnienia sytuacji. Studenci będący członkami organów kolegialnych i organów wyborczych oraz komisji tych organów są zwolnieni z obowiązku dostarczenia dokumentu usprawiedliwiającego nieobecność spowodowaną uczestnictwem w pracach tych organów.

§26 Dopisano, że w podaniu o indywidualną organizację zajęć (IOZ) student ma obowiązek wskazania grupy, w której chce realizować zajęcia.

§31 Dodano ustęp 3, w którym wskazano, że warunkiem uzyskania zaliczenia jest potwierdzenie efektów uczenia się osiągniętych przez studenta samodzielnie, bez użycia narzędzi wspierających.

§33 Zobowiązano prowadzących zajęcia do zamieszczania wyników zaliczenia/egzaminu w systemie informatycznym Uniwersytetu Medycznego w terminie nie później niż 15 dni roboczych od zaliczenia/egzaminu.

§36 Dodano informację, że student we wniosku dotyczącym zastrzeżeń do przeprowadzonego zaliczenia powinien szczegółowo przedstawić dostrzeżone nieprawidłowości.

§38 W paragrafie dotyczącym egzaminów dodano zapis, że student zobowiązany jest do przystąpienia do egzaminu w co najmniej jednym z wyznaczonych pierwszych terminów.

§39 Dodano ustęp określający zasady przeprowadzania egzaminu ustnego. Egzamin musi odbywać się w obecności drugiego nauczyciela akademickiego lub innego studenta.

§52 W paragrafie 52 dodano zapis, który określa, że udzielenie urlopu krótkoterminowego nie zwalnia z obowiązku uzyskania wymaganych efektów uczenia się oraz nie przedłuża terminu zaliczenia roku. Urlop krótkoterminowy nie wlicza się do tzw. urlopu dziekańskiego.

§54 Usunięto ustęp 2, który określał warunki uzyskania dyplomu magistra farmacji; obecnie obowiązują zasady wskazane w ustępie pierwszym, analogicznie jak na innych kierunkach.

§55 Dodano zapisy określające daty wystawiania decyzji o skreśleniu studenta z listy studentów. Doprecyzowano stwierdzenie braku udziału w obowiązkowych zajęciach, a także uregulowano kwestie związane z wydawaniem dokumentów po skreśleniu. ■

Pressfoto / magnific.com

INWESTYCJE

„MERIT – bo kompetencje nie mają granic”

Ponad 94 mln zł na rozwój kadr medycznych

Ponad 94 mln zł na międzynarodowe szkolenia, zagraniczne staże i współpracę z ekspertami z całego świata. Tak w skrócie można opisać projekt „MERIT – bo kompetencje nie mają granic”, który ma stać się jednym z największych przedsięwzięć służących podnoszeniu kompetencji personelu medycznego oraz kadry zarządzającej ochroną zdrowia w Polsce.

TEKST: IZABELA WALOSZCZYK

Projekt „MERIT – bo kompetencje nie mają granic” jest wspólną inicjatywą Ministerstwa Zdrowia oraz dziewięciu publicznych uczelni medycznych, w tym Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu. Przedsięwzięcie realizowane jest w ramach programu Fundusze Europejskie dla Rozwoju Społecznego 2021–2027 (FERS), którego celem jest wspieranie rozwoju kompetencji pracowników sektora ochrony zdrowia poprzez współpracę międzynarodową, wymianę doświadczeń i dostęp do najlepszych praktyk stosowanych w światowej medycynie. Liderem projektu jest Departament Współpracy Międzynarodowej Ministerstwa Zdrowia.

Finansowanie i skala przedsięwzięcia

Projekt realizowany jest w ramach programu FERS, współfinansowanego ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego Plus (EFS+) oraz budżetu państwa. Całkowita wartość projektu wynosi 94 181 756,16 zł, a przyznane dofinansowanie obejmuje pełną wartość przedsięwzięcia. Projekt o numerze FERS.01.12-IP.07–0010/26 będzie realizowany od 1 października 2026 roku do 31 grudnia 2029 roku.

Znaczącą rolę w realizacji przedsięwzięcia odgrywa UMP, dla którego przewidziano budżet w wysokości 14 934 572,63 zł. Finansowanie z programu FERS obejmuje środki zarówno unijne (82,5%), jak i krajowe (17,5%). Środki te zostaną przeznaczone na organizację zagranicznych szkoleń, staży, wizyt studyjnych, rozwój współpracy międzynarodowej oraz wymianę doświadczeń z czołowymi ośrodkami medycznymi na świecie, co ma umożliwić pracownikom ochrony zdrowia zdobywanie kompetencji odpowiadających współczesnym wyzwaniom systemu opieki zdrowotnej.

UMP inwestuje w rozwój kompetencji medycznych

W ramach części projektu realizowanej przez UMP wsparciem zostanie objętych 689 uczestników, reprezentujących różne

grupy zawodowe systemu ochrony zdrowia: 350 lekarzy, 105 pielęgniarek i położnych, 196 przedstawicieli pozostałego personelu medycznego, 38 osób z kadry zarządzającej publicznymi podmiotami leczniczymi. Dzięki udziałowi w projekcie uczestnicy będą mogli podnosić swoje kwalifikacje w obszarze nowoczesnych metod diagnostycznych i terapeutycznych, innowacyjnych technologii medycznych, zarządzania ochroną zdrowia oraz organizacji pracy w najbardziej zaawansowanych ośrodkach medycznych świata.

Nauka od najlepszych światowych ośrodków

Jednym z największych atutów projektu jest jego międzynarodowy charakter. Uczestnicy będą mieli możliwość zdobywania doświadczenia w renomowanych ośrodkach klinicznych, naukowych i akademickich, obserwując w praktyce najnowocześniejsze rozwiązania stosowane w diagnostyce, terapii i organizacji opieki zdrowotnej.

Zdobyta wiedza i doświadczenie zostaną następnie przeniesione do polskich szpitali, uczelni oraz jednostek ochrony zdrowia. Pozwoli to nie tylko podnieść kwalifikacje indywidualnych uczestników, ale również przyczyni się do wdrażania nowych standardów leczenia oraz usprawnienia funkcjonowania placówek medycznych.

Międzynarodowi eksperci w Poznaniu

Istotnym elementem projektu będzie również współpraca z zagranicznymi ekspertami. UMP zaprosi do udziału w projekcie 24 ekspertów międzynarodowych (Visiting Professors), którzy poprowadzą wykłady, warsztaty, szkolenia praktyczne oraz konsultacje dla uczestników projektu. Zaplanowano 24 wydarzenia eksperckie, których celem będzie transfer wiedzy i doświadczeń z najlepszych światowych ośrodków medycznych do Polski. Obecność zagranicznych ekspertów umożliwi wymianę doświadczeń nie tylko uczestnikom wyjazdów, ale również szerszemu gronu pracowników ochrony zdrowia, studentów oraz kadry akademickiej.

Kluczowa rola UMP

Dzięki budżetowi wynoszącemu prawie 15 mln zł UMP będzie odpowiedzialny za organizację znaczącej części działań związanych z umiędzynarodowieniem kształcenia kadr medycznych. Realizacja projektu stworzy możliwości rozwoju zawodowego dla setek pracowników ochrony zdrowia oraz umożliwi nawiązanie trwałej współpracy z uznanymi partnerami zagranicznymi. Projekt wpisuje się w strategię umiędzynarodowienia uczelni oraz wzmacniania jej potencjału naukowego, dydaktycznego i klinicznego. Zdobyte kompetencje będą wykorzystywane w codziennej praktyce medycznej, działalności naukowej i procesie kształcenia kolejnych pokoleń specjalistów.

Korzyści dla pacjentów i całego systemu

Choć bezpośrednimi beneficjentami projektu są pracownicy ochrony zdrowia i kadra zarządzająca, jego efekty odczują przede wszystkim pacjenci. Lepsze przygotowanie personelu medycznego oznacza wyższą jakość świadczeń zdrowotnych, większe bezpieczeństwo leczenia oraz skuteczniejsze wdrażanie nowoczesnych metod diagnostycznych i terapeutycznych.

Rezultaty projektu będą upowszechniane poprzez szkolenia, konferencje, seminaria oraz wdrażanie nowych rozwiązań organizacyjnych w placówkach medycznych. Dzięki temu korzyści wykroczą daleko poza grono bezpośrednich uczestników.

Inwestycja w przyszłość polskiej medycyny

Projekt „MERIT – bo kompetencje nie mają granic" stanowi przykład strategicznej inwestycji w rozwój kapitału ludzkiego polskiej ochrony zdrowia. Dzięki całościowemu budżetowi przekraczającemu 94 mln zł, współpracy Ministerstwa Zdrowia, uczelni medycznych oraz partnerów międzynarodowych możliwe będzie stworzenie trwałego systemu wymiany wiedzy i doświadczeń pomiędzy polskimi i zagranicznymi ośrodkami medycznymi.

MERIT pokazuje, że rozwój nowoczesnej medycyny wymaga inwestowania przede wszystkim w ludzi. To właśnie wysoko wykwalifikowani specjaliści, mający dostęp do światowej wiedzy i doświadczeń, są fundamentem skutecznego, innowacyjnego i bezpiecznego systemu ochrony zdrowia. ■

Fundusze Europejskie dla Rozwoju Społecznego | Rzeczpospolita Polska | Dofinansowane przez Unię Europejską | Ministerstwo Zdrowia

Starline / magnific.com

INWESTYCJE

Kwalifikacje jutra

UMP inwestuje w kompetencje przyszłości

Biotechnologia, sztuczna inteligencja, analiza danych genomowych i nowoczesna diagnostyka – technologie, które jeszcze niedawno kojarzyły się przede wszystkim z laboratoriami badawczymi, coraz mocniej wkraczają do codziennej pracy specjalistów ochrony zdrowia. Uniwersytet Medyczny im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu chce przygotować swoich studentów na tę zmianę.

TEKST: AGNIESZKA DUKARSKA

Medycyna spotyka nowe technologie

„Kwalifikacje jutra – innowacyjne kształcenie studentów kierunków na UMP – Biotechnologia medyczna, Farmacja, Analityka medyczna – w obszarze technologii krytycznych" to projekt, którego celem jest dostosowanie kształcenia do dynamicznie zmieniających się potrzeb rynku pracy. W centrum przedsięwzięcia znalazły się trzy wyżej wymienione kierunki. Ich programy kształcenia zostaną wzbogacone o praktyczne elementy związane z technologiami krytycznymi, w szczególności biotechnologią i technologiami cyfrowymi.

Projekt realizowany jest przez UMP we współpracy z partnerem – innowacyjną firmą biotechnologiczną Biotechna SA. Zaangażowanie partnera pozwoli połączyć akademicką wiedzę z doświadczeniem sektora biotechnologicznego i praktyką pracy z nowoczesnymi technologiami.

To odpowiedź na świat, w którym wiedza medyczna coraz częściej łączy się z umiejętnością pracy z dużymi zbiorami danych,

narzędziami cyfrowymi czy zaawansowanymi technologiami molekularnymi.

Od wiedzy do praktycznych umiejętności

Projekt stawia przede wszystkim na praktykę. Studenci będą mogli uczestniczyć w specjalistycznych warsztatach, kursach certyfikowanych, programie microcredential oraz Szkole Letniej „Technologie krytyczne w farmacji i diagnostyce medycznej". Wśród tematów zajęć znajdą się m.in. technologie DNA i RNA wykorzystywane w diagnostyce i farmacji, sztuczna inteligencja i analiza danych biomedycznych, bioinformatyka, technologie genowe i terapia genowa, a także cyberbezpieczeństwo w diagnostyce laboratoryjnej i farmacji.

Szczególne znaczenie będzie miała możliwość zdobywania doświadczenia w pracy z rzeczywistymi danymi biologicznymi oraz rozwijania umiejętności związanych z analizą danych genomowych. Dzięki temu studenci będą mogli nie tylko poszerzyć wiedzę, ale również zdobyć kompetencje odpowiadające oczekiwaniom przyszłych pracodawców.

Kompetencje rozwijać będzie także kadra

Nowoczesne kształcenie wymaga również dobrze przygotowanych nauczycieli akademickich. Dlatego projekt obejmie nie tylko studentów, ale także 89 pracowników kadry akademickiej. Zaplanowano dla nich szkolenia, kursy, staże, wizyty studyjne oraz wymianę doświadczeń z przedstawicielami sektora biotechnologicznego. Jednym z ważnych obszarów będzie bioinformatyka i analiza danych genomowych – od analizy sekwencji DNA i RNA, przez interpretację wariantów genetycznych, po pracę na rzeczywistych danych genomowych.

Prawie 600 studentów z szansą na nowe kompetencje

W projekcie w latach akademickich 2027/2028 i 2028/2029 uczestniczyć będzie 596 studentów biotechnologii medycznej, farmacji i analityki medycznej. Każdy z uczestników będzie miał możliwość skorzystania przynajmniej z jednego dodatkowego elementu kształcenia. Zakładanym rezultatem jest m.in. zdobycie nowych kompetencji lub kwalifikacji przez 583 osoby uczące się w szkolnictwie wyższym. UMP planuje również wdrożenie zmodyfikowanych programów kształcenia, lepiej odpowiadających potrzebom gospodarki oraz transformacji cyfrowej i technologicznej.

Inwestycja w przyszłość absolwentów

Projekt ma jeden zasadniczy cel: lepiej przygotować studentów do przyszłego rynku pracy. Połączenie wiedzy medycznej, biotechnologicznej i cyfrowej ma zwiększyć ich praktyczne kompetencje i konkurencyjność w sektorach, w których technologie krytyczne będą odgrywać coraz większą rolę.

To inwestycja nie tylko w nowe programy studiów, ale przede wszystkim w ludzi – studentów, którzy już wkrótce wejdą na rynek pracy, oraz kadrę akademicką, która będzie ich do tego przygotowywać.

Projekt, którego całkowita wartość wynosi 5 835 865,20 zł, w tym wysokość dofinansowania – 5 660 789,00 zł, będzie realizowany od 1 października 2026 roku do 30 września 2029 roku. ■

Fundusze Europejskie dla Rozwoju Społecznego
Rzeczpospolita Polska
Dofinansowane przez Unię Europejską
NCBR Narodowe Centrum Badań i Rozwoju

WYDARZENIA

VII Dni Jakości Akademickiej UMP

„Integracje Akademickie: jakość kształcenia w dialogu ludzi, edukacji i technologii"

TEKST: PROF. MAŁGORZATA KOTWICKA

▲ Prof. Małgorzata Kotwicka otwiera VII Dni Jakości Akademickiej

Święto jakości, które jednoczy całą społeczność UMP

Jakość kształcenia na uczelni medycznej to proces wielowymiarowy, który wykracza poza ramy cyfryzacji sylabusów czy nowoczesnego wyposażenia sal dydaktycznych. Jakość ta opiera się przede wszystkim na żywej relacji międzyludzkiej i stanowi fundament strategicznego rozwoju naszego uniwersytetu.

Siódma edycja Dni Jakości Akademickiej, która odbyła się w dniach od 30 czerwca do 2 lipca 2026 roku pod hasłem „Integracje Akademickie: jakość kształcenia w dialogu ludzi, edukacji i technologii", stała się ważnym momentem w budowaniu nowoczesnej kultury akademickiej naszej uczelni. Wydarzenie, nad którym honorowy patronat objął rektor UMP prof. Zbigniew Krasiński, pokazało, że dążenie do doskonałości dydaktycznej wymaga stałego dialogu, w którym tradycja akademicka spotyka się z wyzwaniami współczesności.

„Jakość kształcenia na uczelni medycznej to nie tylko nowoczesne centra symulacji czy zdigitalizowane sylabusy – to przede wszystkim relacja między nauczycielem akademickim a studentem. Nowe generacje studentów poszukują w nas mentorów i partnerów w dyskusji, a nie jedynie źródła

▲ Laureaci Kotwicy Wiedzy. Od lewej: prof. Jacek Wysocki, prof. Krystyna Jaracz, prof. Tomasz Gośliński

informacji. Naszym zadaniem nie jest zmiana kanonu wiedzy medycznej, lecz ewolucja metod jej przekazywania" – zaznaczono podczas inauguracji spotkania.

Dni Jakości wyrosły na wielodniowe, kompleksowe i dojrzałe wydarzenie o szerokim zasięgu integracyjnym. Sukces tegorocznej edycji opierał się na silnym zaangażowaniu całego kolegium rektorskiego oraz otwartości na współpracę z poznańskim środowiskiem akademickim. Wspólnotowy charakter wydarzenia odzwierciedlała reprezentacja władz naszej uczelni oraz zaprzyjaźnionych szkół wyższych. Ta unikalna reprezentacja pokazała, że wyzwania stojące przed współczesną dydaktyką mają charakter uniwersalny. Szerokie, środowiskowe otwarcie stworzyło naturalną przestrzeń do zaprezentowania najbardziej zaawansowanego, technologicznego filaru tegorocznego programu – sztucznej inteligencji oraz cyfrowych narzędzi wspierających pracę badawczą i dydaktyczną.

Po raz pierwszy podczas Dni Jakości wszyscy prelegenci i prowadzący warsztaty zostali uhonorowani Kryształami Jakości UMP. Pierwsza statuetka trafiła do rektora UMP prof. Zbigniewa Krasińskiego. Wręczając ją, pomysłodawczyni tych nagród prof. Małgorzata Kotwicka powiedziała: „Jakość jak kryształ rodzi się powoli. Kryształ to czystość i transparentność. Idealny kryształ cechuje się przejrzystością, a każda skaza w jego strukturze osłabia jego wartość. Mam nadzieję, że Kryształy Jakości UMP staną się w edukacji akademickiej symbolem jasnych i klarownych kryteriów dostępu i oceniania oraz transparentności programów studiów".

Już po raz trzeci, zgodnie z tradycją Dni Jakości UMP, wręczono Kotwicę Wiedzy. Statuetki przyznawane są za szczególny wkład w rozwój jakości kształcenia na UMP. Tegorocznymi laureatami nagrody zostali: prof. Jacek Wysocki, prof. Krystyna Jaracz, prof. Tomasz Gośliński oraz zespół Uniwersyteckiego Centrum Obsługi Studentów.

Główny panel dyskusyjny, z udziałem prorektorów UMP, pełnomocnika rektora ds. osób z niepełnosprawnościami oraz przedstawicielek studentów, skupił się wokół pytania: „Czy uczelnia medyczna może być jednocześnie wymagająca i inkluzywna?". Podczas dyskusji omawiano wyzwania związane z kształceniem studentów z pokolenia Z i Alfa – cyfrowych tubylców nastawionych na praktyczne podejście, nowoczesne technologie oraz ochronę dobrostanu psychicznego. Dyskutanci zgodnie wskazali, że wysokie wymagania merytoryczne w edukacji medycznej nie wykluczają empatii, lecz zyskują dzięki niej właściwy sens społeczny.

Wątki poruszone podczas debaty znalazły rozwinięcie w kolejnych wystąpieniach oraz tematycznie powiązanych modułach programowych. W ramach pierwszego modułu Piotr Maczuga (Fundacja Digital Creators) zaprezentował koncepcję uniwersalnego projektowania dla uczenia się (UDL), pokazując, jak elastyczność metodologiczna służy wszystkim grupom studentów. Tematykę neuroodmienności w swoim wystąpieniu zatytułowanym „Neuroodmienność – zasób, czy jednak wyzwanie" nakreśliła prof. Agnieszka Słopień, a praktycznym rozwinięciem tej problematyki były specjalistyczne warsztaty poprowadzone przez mgr Annę Fitzgerald. W ostatnim dniu konferencji prof. UE dr Maria Gorczyńska, dyrektor Centrum Dostępności UE w Katowicach, poprowadziła warsztat poświęcony tworzeniu dostępnych materiałów dydaktycznych. Wnioski sformułowane w toku tych sesji udowodniły, że otwartość na zróżnicowane potrzeby poznawcze nie oznacza obniżenia standardów akademickich, lecz stanowi nowoczesną, skuteczną drogę do ich osiągnięcia. Wyrazem tego dojrzałego podejścia stały się zaprezentowane inicjatywy systemowe, takie jak EduKomPas – zorientowany na kompetencje ramowy program rozwoju, przedstawiony przez prorektora prof. UMP dr. hab. Jakuba Żurawskiego – oraz Didaktikon – rozwijany przez Uniwersyteckie Centrum Kształcenia kompleksowy system wsparcia warsztatu nauczyciela akademickiego, zaprezentowany przez prof. UMP dr Beatę Buraczyńską-Andrzejewską.

Wyrazem szacunku dla tradycji naszej Alma Mater, przy jednoczesnym poszukiwaniu nowych form integracji, był spacer historyczny po Collegium Anatomicum i CITK pod hasłem „Historia, która uczy – nowoczesność, która inspiruje". Odwołanie się do korzeni i zabytkowej architektury UMP przypomniało, że nowoczesne innowacje czerpią siłę z bogatej tożsamości uczelni. Dopełnieniem tej perspektywy był różnorodny program warsztatów wellbeingowych i kulturalnych, który dał uczestnikom przestrzeń do regeneracji oraz pracy z ciałem, a także do odkrywania aromatów kuchni indyjskiej.

W trakcie całego wydarzenia prowadzono interaktywną ewaluację – uczestnicy zamieszczali swoje refleksje na „lustrach opinii", dzięki czemu zgromadzono kilkadziesiąt wniosków wskazujących najistotniejsze aktualne wyzwania.

Sztuczna inteligencja w praktyce akademickiej: od teorii do narzędzi pracy naukowca i dydaktyka

Transformacja cyfrowa w edukacji medycznej przestała być jedynie technologicznym trendem, a stała się palącą koniecznością adaptacyjną. Wprowadzenie sztucznej inteligencji do murów uniwersyteckich wymaga jednak zachowania szczególnej odpowiedzialności metodologicznej, etycznej i prawnej. W świecie nadmiaru informacji oraz szumu informacyjnego to właśnie dojrzała kadra akademicka musi stanowić dla studentów jasny punkt odniesienia, chroniący przed chaosem poznawczym. Drugi dzień obrad (1 lipca) skupił się na tematyce transformacji cyfrowej i odpowiedzialnego wdrażania narzędzi sztucznej inteligencji w edukacji i pracy naukowej. Moduł, prowadzony pod przewodnictwem prorektora ds. rozwoju prof. Tomasza Kotwickiego, koordynatora merytorycznego drugiego dnia Dni Jakości, oraz prof. Tomasza Goślińskiego, objął serię wystąpień i warsztatów poświęconych szerokiemu wachlarzowi praktycznych zastosowań nowych technologii w ekosystemie naszej uczelni. Uczestnicy poznali możliwości operacyjne superkomputera Poznańskiego Centrum Superkomputerowo-Sieciowego (PCSS), omówione przez dr. inż. Roberta Pękala oraz mgr. inż. Tomasza Piontka, a także perspektywy integracji tych mocy obliczeniowych z zasobami danych medycznych Wielkopolskiego Centrum Medycyny Cyfrowej, zaprezentowane przez dr. Maurycego Jankowskiego. Warsztaty wykazały, jak efektywnie wykorzystywać algorytmy AI w analizie danych, przygotowaniu publikacji naukowych oraz sporządzaniu wniosków grantowych. Zademonstrowano również automatyzację tworzenia materiałów dydaktycznych, prezentacji, oceniania formatywnego i banków pytań egzaminacyjnych, a także wdrażanie asystentów AI w pracy administracyjnej. Dopełnieniem wszechstronnego programu modułu była analiza zagadnień prawnych i bezpieczeństwa danych, zaprezentowana przez mec. Tomasza Lewandowskiego. Ten dzień obrad cieszył się wielkim zainteresowaniem, a w samych warsztatach poświęconych AI uczestniczyło ponad 155 osób.

Mimo ogromnego entuzjazmu towarzyszącego prezentacji narzędzi cyfrowych podczas obrad wybrzmiała konkluzja, że technologia na UMP pozostaje wyłącznie narzędziem wspierającym. Sercem uczelni, niepodważalnym centrum procesu kształcenia oraz źródłem akademickiej doskonałości jest i zawsze pozostanie człowiek. Jak trafnie ujęto to w jednej z prezentacji konferencyjnych: „Era AI nie czyni dobrego nauczyciela akademickiego przestarzałym. Czyni dobrego nauczyciela niezbędnym".

Trzeci dzień rozpoczął się od Hackathonu Dydaktycznego. To nowa formuła wspólnego projektowania edukacji: jak projektować zajęcia, które skuteczniej angażują studentów? W jaki sposób można efektywniej zarządzać czasem, treściami oraz procesem uczenia się? Nad tymi wyzwaniami pracowali uczestnicy pierwszego Hackathonu Dydaktycznego. Wydarzenie miało formę intensywnego, facylitowanego spotkania. Nauczyciele akademiccy wspólnie analizowali najważniejsze wyzwania dydaktyczne, korzystali

► Główny panel dyskusyjny, od góry przy mikrofonie prof. UMP dr hab. Jakub Żurawski, niżej: prof. Michał Nwicki

z wiedzy ekspertów oraz projektowali praktyczne rozwiązania do bezpośredniego wdrożenia w swojej pracy dydaktycznej. Uczestnicy pracowali w interdyscyplinarnych zespołach nad czterema kluczowymi obszarami: skutecznym osiąganiem efektów uczenia się, aktywizacją studentów, zarządzaniem czasem zajęć oraz nad planowaniem i organizacją treści kształcenia. Największą wartością hackathonu była możliwość uczenia się od siebie nawzajem. Zamiast gotowych recept uczestnicy wspólnie wypracowywali rozwiązania oparte na własnych doświadczeniach, dobrych praktykach oraz wiedzy eksperckiej. Pierwszy Hackathon Dydaktyczny pokazał, że innowacje w edukacji akademickiej rodzą się przede wszystkim dzięki współpracy, otwartości na różne perspektywy i wspólnemu poszukiwaniu rozwiązań. Wypracowane podczas wydarzenia rekomendacje stanowią kolejny krok w budowaniu społeczności nauczycieli akademickich UMP, którzy stale podnoszą jakość kształcenia.

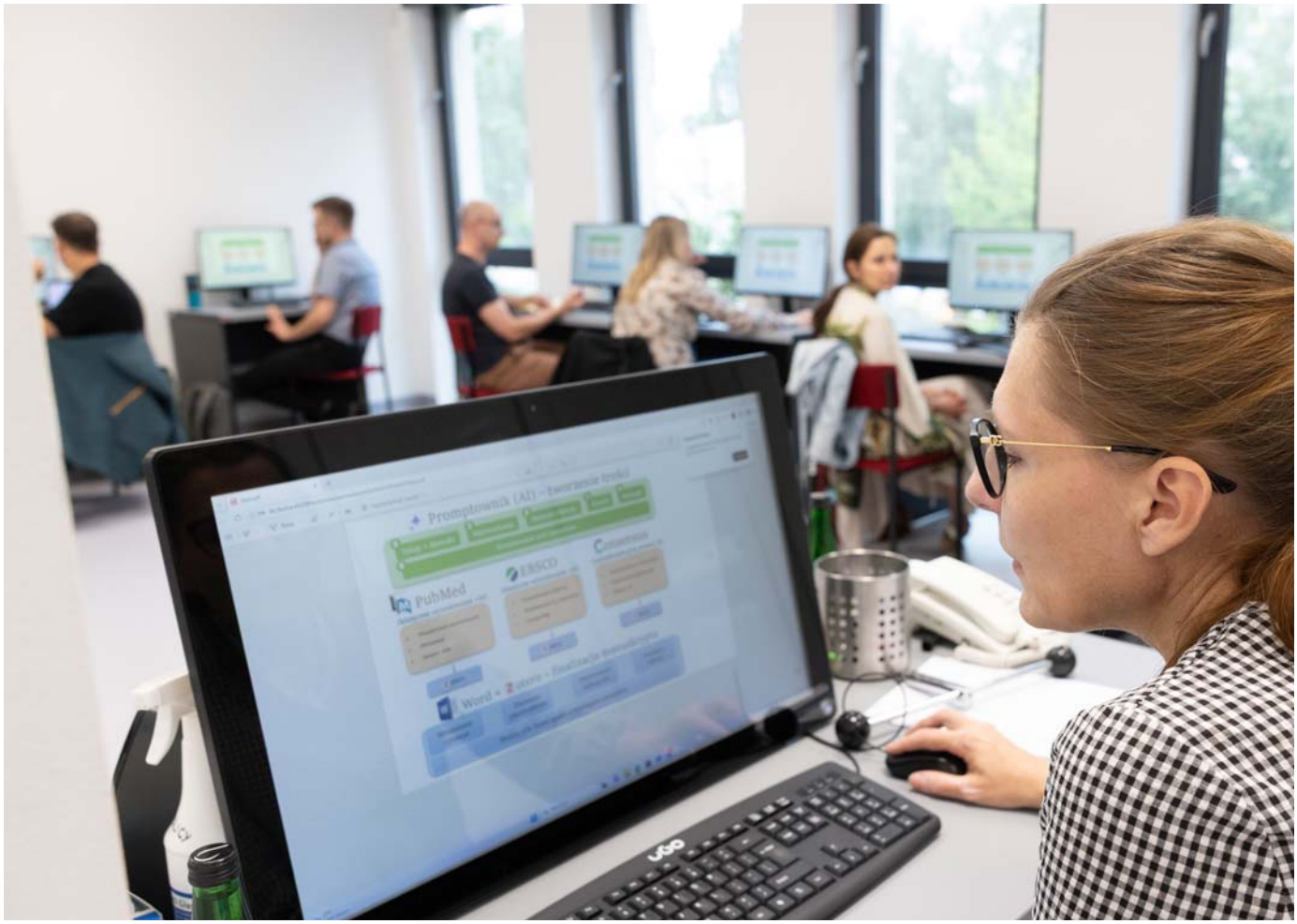
Łącznie w warsztatach podczas Dni Jakości uczestniczyło 337 osób. Ze względu na ograniczoną liczbę miejsc nie wszyscy zainteresowani mogli wziąć w nich udział we wrześniu, dlatego zorganizowano kolejną edycję warsztatów dydaktycznych.

W ramach „Jesiennego imPULS-u dydaktycznego" przeprowadzono praktyczne sesje warsztatowe w trzech głównych obszarach:

- narzędzia AI w pracy akademickiej: zaawansowane tworzenie materiałów, analiza i porządkowanie danych badawczych, wsparcie w przygotowaniu wniosków projektowych oraz projektowanie zadań i pytań formatywnych i sumatywnych;
- doskonalenie warsztatu dydaktycznego: samoocena kompetencji, konstruktywna informacja zwrotna, skuteczne angażowanie studentów oraz minimalizowanie ryzyka porażek dydaktycznych;
- nowoczesny e-learning: mikrolearning jako strategia osiągania efektów, taksonomia Blooma w procesie zdalnym oraz projektowanie intuicyjnych kursów.

Sukces VII Dni Jakości UMP to wspólny dorobek całej naszej społeczności uniwersyteckiej – dowód na to, jak wspaniałe rezultaty przynosi połączenie pasji dydaktycznej, wiedzy naukowej i organizacyjnego kunsztu. Doświadczenia zdobyte podczas VII Dni Jakości, przetestowane narzędzia cyfrowe oraz zacieśnione więzi międzyludzkie stanowią bezcenny kapitał, który będzie procentował w codziennej pracy dydaktycznej i badawczej.

▲ Dr Rafał Staszewski i dr Karolina Szczeszek

Organizatorzy serdecznie dziękują:
- Centrum Innowacyjnych Technik Kształcenia (CITK) na czele z prof. UMP dr Beatą Buraczyńską-Andrzejewską;
- Centrum E-Learningu: szczególnie mgr Elwirze Litaszewskiej oraz mgr Paulinie Dziardziel, mgr Agacie Patelce oraz Michałowi Owczarzakowi;
- pionowi administracji oraz działowi IT: kanclerzowi dr. Rafałowi Staszewskiemu, mgr. inż. Łukaszowi Pieczyńskiemu, mgr. inż. Rafałowi Ałtynowi, mgr. Piotrowi Łobińskiemu – za zabezpieczenie infrastruktury cyfrowej i organizacyjnej oraz poprowadzenie wykładów i warsztatów;
- wszystkim prelegentom z naszej uczelni: prof. Michałowi Nowickiemu, prof. UMP dr. hab. Jakubowi Żurawskiemu, prof. UMP dr. Andrzejowi Jawieniowi, dr. Marcinowi Hołyszowi, dr Karolinie Szczeszek, dr Hannie Drzewieckiej, dr Nadii Kruszyńskiej, dr. Arturowi Cieślewiczowi, dr Barbarze Grabowskiej-Fudali, dr Katarzynie Kozłowskiej, dr. Pawłowi Pięcie, dr Katarzynie Stachnik, mgr Anicie Pikosz, mgr Paulinie Kobelskiej, mgr Łucji Stasik, mgr Marlenie Mielcarek – za dzielenie się wiedzą, pasją, doświadczeniem oraz innowacyjnymi praktykami;
- pracownikom Katedry i Zakładu Statystyki: dr hab. Barbarze Więckowskiej, dr. hab. Michałowi Michalakowi, dr Grażynie Greczce, dr Justynie Marcinkowskiej, dr. Arkadiuszowi Majewskiemu, dr Izabeli Miechowicz – za nieocenioną pomoc merytoryczną, ogromny wkład w przygotowanie oraz profesjonalne przeprowadzenie wykładów i warsztatów z zakresu sztucznej inteligencji i zaawansowanej analizy danych;
- zaproszonym ekspertom i wykładowcom: prof. Agnieszce Słopień, dr Joannie Schmidt, prof. UE dr Marii Gorczyńskiej, Piotrowi Maczudze, dr. inż. Robertowi Pękale, mgr. inż. Tomaszowi Piontkowi, mec. Tomaszowi Lewandowskiemu oraz Joannie Smolak – za wniesienie cennych inspiracji i nowych perspektyw;
- Centrum Promocji i Komunikacji (szczególnie Sekcji Organizacji Wydarzeń) pod kierunkiem mgr Dominiki Bazan, pracownikom Biura Obsługi Prorektora ds. Dydaktyki oraz UCK – za wszystko, co sprawiło, że organizatorzy konferencji mogli spać spokojnie. ■

▲ Przemówienie prorektora ds. nauki prof. Michała Nowickiego

WYDARZENIA

Uroczysta promocja doktorska

święto akademickiej tradycji trzech dyscyplin nauki

W dniu 9 października 2026 roku odbyła się uroczysta promocja doktorska w trzech dyscyplinach: naukach medycznych, naukach farmaceutycznych oraz naukach o zdrowiu. Uroczystość była okazją do uhonorowania osób, które pomyślnie zakończyły postępowania doktorskie, a także do podkreślenia znaczenia rozwoju naukowego, pracy badawczej i kształcenia kolejnych pokoleń naukowców.

TEKST: BEATA SŁOMIŃSKA

W wydarzeniu uczestniczyli przedstawiciele władz rektorskich i władz wydziałów, władze kolegiów nauk UMP, promotorzy i promotorzy pomocniczy, a przede wszystkim nowo promowani doktorzy, którym towarzyszyli zaproszeni goście oraz członkowie społeczności akademickiej UMP.

Oficjalną część uroczystości otworzył w imieniu gospodarzy ceremonii – przewodniczących rad kolegiów nauk – przewodniczący Rady Kolegium Nauk Medycznych prof. Przemysław Mitkowski, który powitał wszystkich uczestników wydarzenia. Następnie głos zabrali: reprezentujący rektora UMP prorektor ds. nauki prof. Michał Nowicki, w imieniu przewodniczących rad kolegiów nauk przewodniczący Rady Kolegium Nauk Farmaceutycznych prof. Błażej Rubiś oraz zastępca dyrektor Szkoły Doktorskiej prof. Tomasz Gośliński.

Wystąpienia były okazją do złożenia życzeń i gratulacji nowym doktorom, do podkreślenia roli nauki i jej rozwoju w różnych obszarach medycyny, farmacji i nauk

▲ Od lewej: prof. Przemysław Mitkowski, prof. Błażej Rubiś, prof. Tomasz Gośliński

o zdrowiu, a także znaczenia pracy badawczej dla postępu wiedzy i praktyki zawodowej, do wyrażenia uznania dla merytorycznego zaangażowania mentorów naukowych: promotorów i promotorów pomocniczych, ale także do przekazania podziękowań rodzinom i bliskim doktorów za okazane im wsparcie, cierpliwość i wyrozumiałość.

Ukończenie rozprawy doktorskiej nie jest końcem drogi, lecz początkiem nowych wyzwań, możliwości i działań – zarówno na polu naukowym, jak i w życiu osobistym oraz zawodowym. To zwieńczenie wielu długich i wymagających godzin spędzonych w laboratoriach, przy łóżkach pacjentów, w aptekach, przed ekranami komputerów czy podczas zajęć dydaktycznych, towarzyszących kolejnym etapom kształcenia. To także czas poświęcony procedurom, analizom statystycznym, wykresom, gromadzeniu i opracowywaniu danych, a wreszcie przygotowaniu i złożeniu końcowej dokumentacji. U podstaw tej drogi leżą: ciekawość świata, odwaga w zadawaniu pytań, wytrwałość oraz determinacja w dążeniu do celu. To właśnie te cechy pozwalają nie tylko rozwijać własny potencjał, lecz także stać się częścią społeczności i współtworzyć „prawdziwą wspólnotę ludzi poszukujących wiedzy i pragnących zmieniać świat na lepsze".

W swoim przemówieniu prorektor ds. nauki prof. Michał Nowicki, składając gratulacje nowym doktorom i życząc im dalszych sukcesów oraz naukowej ciekawości i inspiracji, nawiązał do nowego elementu dzisiejszego świata – do sztucznej inteligencji, która pozwala nam sprawnie sięgać do najdalszych obszarów i zakątków wiedzy. Prelegent przestrzegł jednak, by z nowego narzędzia korzystać z pełną odpowiedzialnością, bowiem: „Stopień doktora nadal zobowiązuje do tego samego. Nie jest jedynie potwierdzeniem znajomości określonej dziedziny. Oznacza prawo do samodzielnego formułowania sądów, ale wraz z tym prawem przynosi obowiązek zadawania pytań, sprawdzania źródeł, ujawniania niepewności i uczciwego przyznawania, gdzie kończą się dane, a zaczyna interpretacja".

Centralnym punktem uroczystości było złożenie ślubowania doktorskiego oraz wręczenie dyplomów. Zastępca przewodniczącego Rady Kolegium Nauk Medycznych prof. Piotr Eder odczytał rotę ślubowania

w języku łacińskim, a doktorzy wspólnie potwierdzili jego przyjęcie słowami „Spondēmus ac pollicēmur", zobowiązując się do dalszego, wytrwałego rozwijania nauki i prowadzenia badań naukowych „nie dla marnej korzyści materialnej i nie dla zdobycia czczej sławy, lecz aby prawdę jak najbardziej szerzyć i aby światło jej, dla pomyślności ludzkości, jaśnie promieniowało".

Następnie, w obecności prorektora ds. nauki, przewodniczących rad kolegiów nauk oraz promotorów i promotorów pomocniczych, odbyło się uroczyste wręczenie dyplomów doktorskich zgodnie z akademicką tradycją poprzez dotknięcie berłem rektorskim, symbolizującym uznanie wejścia do naukowego świata uniwersyteckiej społeczności. Dyplomy doktorskie odebrało 37 doktorów nauk medycznych, 10 doktorów nauk farmaceutycznych oraz 10 doktorów nauk o zdrowiu.

Artystyczną oprawę muzyczną wydarzenia zapewnił dr Radosław Mateja z Akademii Muzycznej w Poznaniu, a krótka chwila muzycznego wytchnienia przeniosła uczestników w świat niezapomnianych melodii z kultowych polskich seriali: „Lalka", „Dom" oraz „Noce i dnie", stając się nastrojowym dopełnieniem akademickiej ceremonii.

Na zakończenie uroczystości prof. Przemysław Mitkowski pogratulował wszystkim promowanym doktorom, życząc radosnych chwil wspólnego świętowania i celebracji, a także podziękował pracownikom Biura Rad Kolegiów Nauk oraz Centrum Promocji i Komunikacji za przygotowanie i sprawną organizację uroczystości.

Doktorom, a także ich rodzinom i przyjaciołom oraz promotorom i promotorom pomocniczym składamy najserdeczniejsze gratulacje i życzymy kolejnych sukcesów w życiu osobistym i zawodowym! Niech uzyskany stopień naukowy doktora będzie nie tylko zwieńczeniem dotychczasowych osiągnięć, lecz także inspiracją do dalszych poszukiwań, odważnego stawiania pytań i przekraczania granic poznania – zgodnie ze słowami Adama Mickiewicza z „Ody do młodości": „Tam sięgaj, gdzie wzrok nie sięga; Łam, czego rozum nie złamie".

„Nauka nigdy tak naprawdę się nie kończy – zmieniają się tylko pytania, które odważymy się zadać". ■

Dyplomatorium 2026
Wydziału Lekarskiego UMP

WYDARZENIA

TEKST: MGR ALICJA FLORKOWSKA

Dnia 28 września 2026 roku w Sali Ziemi Międzynarodowych Targów Poznańskich odbyło się uroczyste dyplomatorium absolwentów kierunku lekarskiego Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu. Był to z pewnością jeden z najważniejszych momentów życia młodych lekarzy, stanowiący symboliczne zwieńczenie 6 lat intensywnej nauki.

W wydarzeniu uczestniczyło 436 młodych lekarzy, a także ich rodziny oraz przyjaciele. Uroczystość nie mogłaby się odbyć bez obecności władz uczelni. W święcie absolwentów uczestniczyli: rektor UMP prof. Zbigniew Krasiński, dziekan Wydziału Lekarskiego prof. UMP dr hab. Maciej Cymerys, członkowie Senatu Uczelni, przedstawiciele Wielkopolskiej Izby Lekarskiej, zaproszeni nauczyciele akademiccy oraz przedstawiciele organizacji studenckich.

Oprawę artystyczną uroczystości zapewniły występy Trio Gracja oraz Chóru UMP, które nadały wydarzeniu wyjątkowy charakter. Szczególnie poruszające były słowa kierowane do tegorocznych absolwentów przez przedstawicieli władz uczelni, przez nauczycieli akademickich, reprezentantów organizacji studenckich i przez samych studentów. W przemówieniach nie zabrakło podziękowań, wspomnień oraz życzeń powodzenia na nowej drodze zawodowej.

W trakcie dyplomatorium uhonorowano osoby wyróżniające się osiągnięciami naukowymi, działalnością społeczną i zaangażowaniem w życie akademickie. Wręczono 18 Medali Uniwersytetu Medycznego, 45 listów gratulacyjnych rektora UMP oraz 8 listów gratulacyjnych dziekana Wydziału Lekarskiego.

Najbardziej wyczekiwanym momentem uroczystości było wręczenie dyplomów ukończenia studiów. Dla wielu absolwentów i ich bliskich była to chwila pełna wzruszeń, dumy i radości. Następnie młodzi lekarze złożyli przyrzeczenie lekarskie, uroczyście zobowiązując się do służby życiu i zdrowiu człowieka.

Serdecznie gratulujemy wszystkim absolwentkom i absolwentom rocznika 2026 i życzymy sukcesów, satysfakcji oraz nieustającej pasji w realizacji lekarskiego powołania. ■

UNIWERSYTET MEDYCZNY IM. KAROLA MARCINKOWSKIEGO
W POZNANIU

WYDARZENIA

Oferta edukacyjna na Poznańskim Salonie Maturzystów

TEKST: MGR DOMINIKA BAZAN

Z ogromnym zainteresowaniem kandydatów spotkała się prezentacja oferty edukacyjnej naszej uczelni w trakcie Poznańskiego Salonu Maturzystów, który na stałe wpisał się w działania promocyjne realizowane przez Centrum Promocji i Komunikacji.

O prezentację naszej uczelni oraz obsługę stoiska zadbali przedstawiciele Rady Uczelnianej Samorządu Studenckiego oraz pracowniczki Działu Rekrutacji.

Dzięki ich zaangażowaniu odwiedzający mogli uzyskać nie tylko szczegółowe informacje dotyczące kierunków studiów i procesu rekrutacji, ale również poznać nas z perspektywy studentów.

Władze rektorskie w trakcie uroczystego otwarcia w dniu 16 września na terenie Politechniki Poznańskiej reprezentował prorektor ds. studenckich prof. UMP dr hab. Jakub Żurawski. ■

UNIWERSYTET MEDYCZNY IM. KAROLA MARCINKOWSKIEGO

#ZORGANIZOWANI
WYBIERZ WŁAŚCIWY KIERUNEK
DOŁĄCZ DO #ZORGANIZOWANYCH
www.ump.edu.pl/rekrutacja

WYDARZENIA

Seniorzy w centrum uwagi

TEKST: MGR DOMINIKA BAZAN

Od lat październik to czas inauguracji i realizacji działań na rzecz seniorek i seniorów. Nie inaczej było w tym roku – 14 października zainaugurowaliśmy kolejny rok akademicki Medycznego Uniwersytetu Trzeciego Wieku, który od 2018 roku skupia osoby pragnące poszerzać swoją wiedzę, rozwijać zainteresowania i aktywnie uczestniczyć w życiu naszej uczelni. Nad jego działalnością od samego początku czuwa pełnomocnik rektora ds. Medycznego Uniwersytetu Trzeciego Wieku prof. Katarzyna Wieczorowska-Tobis, z której zaangażowaniem nierozerwalnie związany jest rozwój tego przedsięwzięcia. W tegorocznym programie znajdują się wykłady poświęcone m.in. procesom starzenia, zdrowiu skóry, przyczynom zawrotów głowy oraz zagadnieniom związanym z odżywianiem, a także zagadnienia przygotowane przez naszych partnerów: Wydział Prewencji Komendy Wojewódzkiej Policji w Poznaniu i Wojewódzką Stację Sanitarno-Epidemiologiczną w Poznaniu.

Po raz kolejny aktywnie włączyliśmy się także w akcję „Senioralni. Poznań". Wydarzenie to stało się platformą wymiany wiedzy i doświadczeń z udziałem naszych specjalistów. W ramach przygotowanych pozycji programowych znalazły się wykłady: prof. UMP dr. hab. Marcina Żarowskiego „W objęciach Morfeusza – dobry sen jako filar zdrowia", mgr farm. Anny Rybarczyk „Małe nośniki, wielkie wyzwanie: liposomy jako opcja terapeutyczna w leczeniu glejaka wielopostaciowego" oraz prof. UMP dr. hab. Kacpra Nijakowskiego „Jama ustna a zdrowie całego organizmu – co łączy zęby i dziąsła z sercem, cukrzycą i odpornością?". ■

Roczne koszty leczenia głowni
Choroby neurologiczne
Choroby kardiologiczne (CVD)

UNIWERSYTET MEDYCZNY IM. KAROLA MARCINKOWSKIEGO
W POZNANIU

WYDARZENIA

InfPrev4frica na Uniwersytecie w Antananarywie

TEKST: PROF. UMP DR HAB. GRAŻYNA BĄCZYK

W dniach od 2 do 8 maja 2026 roku przedstawiciele Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu: dr hab. Ewelina Chawłowska, dr Marlena Szewczyczak, dr Mateusz Cofta z Katedry Profilaktyki Zdrowotnej oraz prof. UMP dr hab. Grażyna Bączyk z Katedry Pielęgniarstwa uczestniczyli w spotkaniu projektowym konsorcjum InfPrev4frica, które odbyło się na Uniwersytecie w Antananarywie na Madagaskarze. Było to już piąte międzynarodowe spotkanie w ramach projektu realizowanego we współpracy uniwersytetów z Portugalii, Tanzanii i Madagaskaru. Spotkanie miało charakter roboczy i stanowiło ważny etap realizacji projektu, ukierunkowany na podsumowanie dotychczasowych działań oraz przygotowanie kolejnych etapów wdrażania rezultatów projektu InfPrev4frica.

Projekt InfPrev4frica realizowany jest w ramach programu Erasmus+ „Capacity Building in Higher Education" i ma na celu rozwój kompetencji studentów oraz nauczycieli akademickich w zakresie profilaktyki i kontroli zakażeń związanych z udzielaniem świadczeń zdrowotnych. Działania projektowe koncentrują się na tworzeniu nowoczesnych narzędzi edukacyjnych, aktualizacji programów kształcenia, opracowaniu materiałów dydaktycznych oraz wdrażaniu metod nauczania opartych na symulacji medycznej. Projekt realizowany jest przez międzynarodowe konsorcjum uczelni z ww. państw; uniwersytety te wspólnie opracowują rozwiązania umożliwiające podnoszenie jakości kształcenia w obszarze zapobiegania zakażeniom i bezpieczeństwa pacjenta.

Nasz zespół aktywnie uczestniczył w działaniach związanych z opracowaniem i finalizacją elektronicznej publikacji „InfPrev4frica E-book". W ramach prac dokonano oceny merytorycznej przygotowanych rozdziałów, omówiono uwagi zgłoszone przez partnerów oraz wypracowano ostateczne rozwiązania dotyczące treści przeznaczonych dla studentów i nauczycieli akademickich.

Prowadzone były intensywne prace nad weryfikacją tłumaczeń e-booka na języki narodowe partnerów projektu, w tym wersji polskiej przygotowywanej przez

uczestników projektu z UMP. Dokonano przeglądu spójności terminologicznej, poprawności merytorycznej oraz zgodności tłumaczeń z założeniami projektu. Jednocześnie omawiano założenia dotyczące organizacji szkoleń krajowych oraz webinariów przewidzianych na kolejnych etapach realizacji projektu.

Istotną część spotkania stanowiły również działania związane z pakietem roboczym WP4 dotyczącym modernizacji programów nauczania. Partnerzy analizowali opisy zaktualizowanych kursów funkcjonujących już na uczelniach partnerskich oraz przygotowywali założenia dla nowych programów studiów. Prace prowadzono w grupach roboczych, co umożliwiło wymianę doświadczeń pomiędzy partnerami z Tanzanii, Madagaskaru i Europy.

W trakcie spotkania szczegółowo omówiono również procedury zatwierdzania, certyfikacji i akredytacji nowych rozwiązań dydaktycznych opracowywanych w ramach projektu, w tym scenariuszy kształcenia wykorzystujących metody symulacji medycznej. Wypracowano harmonogram dalszych działań oraz podział odpowiedzialności pomiędzy partnerów konsorcjum. Ostatniego dnia podsumowano efekty spotkania, oceniono stopień realizacji założonych celów oraz określono zadania przewidziane do wykonania przed kolejnym spotkaniem konsorcjum.

W programie znalazł się również dzień poświęcony integracji oraz poznawaniu lokalnej kultury. Zwiedziliśmy wówczas królewskie wzgórze Ambohimanga, uważane za duchową kolebkę państwowości Madagaskaru. Niezapomnianych wrażeń dostarczyła nam także wycieczka do parku krokodyli Croc Farm. Ten popularny rezerwat przyrody zachwyca bujną, endemiczną roślinnością, a na jego terenie żyją setki krokodyli nilowych.

Podsumowując, stwierdzamy, że spotkanie projektowe w Antananarywie stanowiło ważny etap realizacji projektu InfPrev4frica. Prace prowadzone podczas spotkania przyczyniły się do finalizacji kluczowych rezultatów projektu, w szczególności elektronicznego podręcznika edukacyjnego, oraz pozwoliły na zaplanowanie kolejnych działań związanych z wdrażaniem nowoczesnych rozwiązań dydaktycznych na uczelniach partnerskich. Uważamy, że nasz udział w tym spotkaniu umożliwił wniesienie istotnego wkładu merytorycznego w realizację projektu oraz dalsze umacnianie współpracy międzynarodowej w obszarze edukacji zdrowotnej i profilaktyki zakażeń. ■

Projekt finansowany przez Unię Europejską w ramach programu Erasmus+
Projekt InfPrev4frica – Capacity Building in Higher Education
ERASMUS-EDU-2022-CBHE-STRAND-2, nr 101083108

InfPrev4frica
InovSafeCare Project Extension

Dofinansowane przez Unię Europejską

KONFERENCJE

Światowy Dzień Zakrzepicy 2026

Ponad 500 lekarzy na najważniejszym ogólnopolskim spotkaniu poświęconym zakrzepicy

W dniu 10 października 2026 roku w Warszawie odbyła się kolejna konferencja naukowa organizowana w ramach Światowego Dnia Zakrzepicy (World Thrombosis Day). W wydarzeniu uczestniczyło ponad 500 lekarzy stacjonarnie i online. Konferencja jest kontynuacją inicjatywy zapoczątkowanej w Polsce w 2014 roku przez wybitną poznańską uczoną, śp. prof. Krystynę Zawilską, a po jej śmierci rozwijanej przez prof. Zbigniewa Krasińskiego, rektora Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu.

TEKST: REDAKCJA

Światowy Dzień Zakrzepicy obchodzony jest corocznie 13 października, w rocznicę urodzin Rudolfa Virchowa, wybitnego niemieckiego lekarza i patologa, którego nazwisko związane jest z fundamentalną dla medycyny koncepcją triady Virchowa, opisującej główne czynniki sprzyjające powstawaniu zakrzepicy. Międzynarodowa inicjatywa, zapoczątkowana w 2014 roku przez International Society on Thrombosis and Haemostasis (ISTH), ma na celu zwiększanie świadomości zagrożeń związanych z zakrzepicą oraz promowanie skutecznej profilaktyki, wczesnego rozpoznawania i właściwego leczenia choroby zakrzepowo-zatorowej. Polska historia obchodów Światowego Dnia Zakrzepicy jest nierozerwalnie związana z Poznaniem. To właśnie prof. Krystyna Zawilska, wybitna hematolog i autorytet w dziedzinie zaburzeń hemostazy, zapoczątkowała w 2014 roku organizację konferencji naukowej poświęconej tej problematyce. Po śmierci prof. Zawilskiej w 2020 roku inicjatywa jest kontynuowana i rozwijana przez

prof. Zbigniewa Krasińskiego, który zachowując jej naukowe dziedzictwo, konsekwentnie wzmacnia interdyscyplinarny charakter wydarzenia. Patronat nad Światowym Dniem Zakrzepicy 2026 objęły: Polskie Towarzystwo Flebologiczne (PTF), Polskie Towarzystwo Hematologów i Transfuzjologów (PTHiT), Polskie Towarzystwo Chirurgii Naczyniowej (PTChN), Polskie Towarzystwo Chorób Cywilizacyjnych (PTChC). Na przestrzeni lat warszawska konferencja stała się najważniejszym w Polsce dorocznym, monotematycznym spotkaniem naukowym poświęconym problematyce zakrzepicy. Każdego roku gromadzi ono najwybitniejsze autorytety i uznanych ekspertów zajmujących się diagnostyką, profilaktyką i leczeniem choroby zakrzepowo-zatorowej, w szczególności specjalistów z zakresu hematologii, chirurgii naczyniowej, angiologii, kardiologii i chorób wewnętrznych.

Tegoroczna konferencja, zorganizowana przez Medycynę Praktyczną pod patronatem Polskiego Towarzystwa Flebologicznego, zgromadziła ponad pół tysiąca lekarzy uczestniczących w wydarzeniu bezpośrednio w Warszawie oraz za pośrednictwem transmisji internetowej. Program naukowy obejmował najważniejsze współczesne wyzwania związane z diagnostyką, profilaktyką i terapią żylnej choroby zakrzepowo-zatorowej. Eksperci omawiali m.in. zasady doboru i czasu stosowania leczenia przeciwkrzepliwego, znaczenie oznaczania D-dimerów oraz praktyczne algorytmy diagnostyczne. Dużo uwagi poświęcono leczeniu ostrej zatorowości płucnej i zakrzepicy żył głębokich, w tym zastosowaniu nowoczesnych metod interwencyjnych. Wśród pozostałych tematów znalazły się: zakrzepica u pacjentów onkologicznych, powikłania zakrzepowe towarzyszące niedokrwistości i małopłytkowości, profilaktyka przeciwzakrzepowa podczas hospitalizacji i po wypisie ze szpitala, odległe następstwa zatorowości płucnej oraz nowe możliwości farmakoterapii. Ważnym elementem dyskusji była indywidualizacja leczenia, uwzględniająca zarówno ryzyko zakrzepowe, jak i ryzyko krwawienia.

Konferencja Światowego Dnia Zakrzepicy jest dziś nie tylko prestiżowym forum wymiany wiedzy i doświadczeń klinicznych, ale także kontynuacją dzieła prof. Krystyny Zawilskiej. Dzięki zaangażowaniu prof. Zbigniewa Krasińskiego inicjatywa ta pozostaje ważnym elementem ogólnopolskiej edukacji medycznej i świadectwem wkładu poznańskiego środowiska naukowego w rozwój nowoczesnej medycyny naczyniowej. ■

Konferencja Naukowa „Interdyscyplinarnie w endokrynologii i medycynie nuklearnej. Od przeszłości do przyszłości”

W dniach 11–12 września 2026 roku w Centrum Kongresowo-Dydaktycznym UMP odbyła się konferencja z okazji 55-lecia Kliniki Endokrynologii w Poznaniu, 70. rocznicy podania jodu promieniotwórczego w Poznaniu oraz otwarcia nowej Kliniki Endokrynologii.

TEKST: SYMPOMED, KONFERENCJE MEDYCZNE
ZDJĘCIA: ANDRZEJ CZECHOWICZ (FOTO STUDIO WRZOSY)

▲ (fot. Andrzej Czechowicz, Foto Studio Wrzosy)

Konferencja Naukowa „Interdyscyplinarnie w endokrynologii i medycynie nuklearnej. Od przeszłości do przyszłości” została zorganizowana z okazji wyjątkowych jubileuszy: 55-lecia Kliniki Endokrynologii w Poznaniu oraz 70. rocznicy podania jodu promieniotwórczego w Poznaniu. Przewodniczącym wydarzenia był prof. Marek Ruchała. Konferencja zgromadziła przedstawicieli środowiska endokrynologicznego, medycyny nuklearnej oraz pokrewnych specjalizacji z całego kraju. W spotkaniu wzięli udział również przedstawiciele zaproszonych oficjeli oraz konsultanci krajowi w obydwu dziedzinach. Nową siedzibę Kliniki Endokrynologii, Przemiany Materii i Chorób Metabolicznych odwiedzili m.in.: prezydent Poznania Jacek Jaśkowiak, prezes Narodowego Funduszu Zdrowia Filip

▲ (fot. Andrzej Czechowicz, Foto Studio Wrzosy)

Nowak, rektor UMP Zbigniew Krasiński oraz dyrektor Uniwersyteckiego Szpitala Klinicznego w Poznaniu Stanisław Szczepaniak.

Pierwszy dzień konferencji otworzyła sesja dotycząca nierozerwalnych związków medycyny nuklearnej z endokrynologią. Kolejne sesje poświęcono m.in. diagnostyce i leczeniu akromegalii, orbitopatii tarczycowej (ze szczególnym uwzględnieniem interdyscyplinarnej współpracy endokrynologów i okulistów), a także guzom neuroendokrynnym (NEN). W ramach sesji o guzach neuroendokrynnych omówiono terapię radioligandową, nowoczesną diagnostykę molekularną oraz strategie leczenia w kontekście najnowszych badań. Istotnym elementem pierwszego dnia były również warsztaty z ultrasonografii szyi, które obejmowały część teoretyczną („Czy czekają nas zmiany w ocenie ultrasonograficznej zmian ogniskowych w tarczycy?") oraz część praktyczną, prowadzoną przez zespół specjalistów z Poznania i Wrocławia.

Po całodziennych sesjach naukowych wieczorem pierwszego dnia odbyła się ceremonia otwarcia konferencji. Na uroczystości głos zabrali również znamienici goście, m.in.: w imieniu marszałka Marka Woźniaka członkini Zarządu Województwa Wielkopolskiego Katarzyna Kretkowska, dyrektor Wielkopolskiego Oddziału Wojewódzkiego NFZ Paweł Kurzak, dyrektor Wydziału Zdrowia Wielkopolskiego Urzędu Wojewódzkiego Ewa Panowicz.

Wykład inauguracyjny wygłosił kierownik Kliniki Endokrynologii, Chorób Metabolicznych i Przemiany Materii Uniwersyteckiego Szpitala Klinicznego w Poznaniu prof. Marek Ruchała. Prelegent zarysował historyczne powiązania między endokrynologią a medycyną nuklearną, ukazując rozwój tej interdyscyplinarnej współpracy na przestrzeni dekad – od momentu pierwszego podania jodu promieniotwórczego w Polsce 70 lat temu po współczesne standardy diagnostyki i terapii.

Tradycją spotkań endokrynologicznych jest nadanie zaszczytnych tytułów Nestora Polskiej Endokrynologii nauczycielom i pionierom tej dziedziny. Podczas spotkania uhonorowano w ten sposób prof. Marię Górską oraz prof. Andrzeja Milewicza w podziękowaniu za ich wybitny dorobek naukowy i dydaktyczny oraz działalność na rzecz środowiska endokrynologicznego. Ważnym akcentem uroczystości było również uczczenie 85-lecia urodzin prof. Jerzego

Sowińskiego, wybitnego specjalisty, którego działalność i wkład w rozwój endokrynologii i medycyny nuklearnej wciąż istotnie wpływają na środowisko endokrynologiczne.

Drugi dzień konferencji rozpoczął się od sesji interdyscyplinarnej „Z ginekologią na TY, czyli o endokrynologii interdyscyplinarnie", poświęconej tematyce zespołu policystycznych jajników (PCOS/PMOS). Następnie odbyły się sesje dotyczące wyzwań w akromegalii i zespole Cushinga (w tym omówiono wyniki krajowych badań POLMACS), chorób kory nadnerczy (zaprezentowano doświadczenia Kliniki Endokrynologii w Poznaniu w zakresie embolizacji w raku kory nadnerczy) oraz otyłości jako choroby metabolicznej. Kolejne sesje poświęcono przytarczycom i gospodarce wapniowo-fosforanowej (w tym roli witaminy D, suplementacji wapnia i zespołowi Fahra) oraz łagodnym chorobom tarczycy. W ramach tej ostatniej dyskutowano m.in. o aktualności leczenia izotopowego w łagodnych schorzeniach tarczycy, niedoczynności i nadczynności tarczycy, chorobie Gravesa-Basedowa oraz stosowaniu jodu w przypadku zagrożenia nuklearnego.

Konferencja „Interdyscyplinarnie w endokrynologii i medycynie nuklearnej. Od przeszłości do przyszłości" miała wymiar zarówno naukowy, jak i historyczny. Była okazją do podsumowania dotychczasowych osiągnięć Kliniki Endokrynologii w Poznaniu, uczczenia jubileuszy związanych z rozwojem endokrynologii i medycyny nuklearnej, a także zaprezentowania nowej infrastruktury szpitalnej, która będzie służyć pacjentom i środowisku medycznemu w nadchodzących latach.

Dziękujemy wszystkim prelegentom, uczestnikom oraz partnerom wydarzenia. Wspólnie udowadniamy, że interdyscyplinarna współpraca pozostaje kluczem do dalszego rozwoju. ■

WSPÓŁFINANSOWANIE

Konferencja „Interdyscyplinarnie w Endokrynologii i Medycynie Nuklearnej. Od przeszłości do przyszłości" współfinansowana przez Miasto Poznań

PATRONAT HONOROWY

Wojewoda Wielkopolski

Marszałek Województwa Wielkopolskiego Marek Woźniak

Patronat Honorowy Prezydenta Miasta Poznania

Patronat Honorowy Przewodniczącego Rady Miasta Poznania

Rektor Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu prof. dr hab. n. med. Zbigniew Krasiński

Polskie Towarzystwo Endokrynologiczne

Polskie Towarzystwo Medycyny Nuklearnej

KONFERENCJE

Kiedy leczenie rodzi nowe wyzwania

IV Konferencja Naukowa „Powikłania warte Poznania w onkologii"

Rozwój medycyny onkologicznej otwiera przed pacjentami nowe możliwości leczenia, ale jednocześnie stawia przed lekarzami coraz bardziej złożone wyzwania (i pytania). Skuteczne prowadzenie terapii wymaga dziś nie tylko dostępu do nowoczesnych metod leczenia, lecz także umiejętności rozpoznawania i ograniczania ich działań niepożądanych oraz współpracy specjalistów z różnych dziedzin.

TEKST: JOANNA TYKARSKA-RADZIO

Temu właśnie poświęcona była IV Konferencja Naukowa „Powikłania warte Poznania w onkologii". Wydarzenie, które odbyło się w dniach 9–10 października 2026 roku, zorganizował Instytut Onkologii Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu. Patronat nad konferencją objął rektor UMP, a jej przewodniczącym był prof. Rodryg Ramlau.

Na program konferencji złożyło się osiem sesji naukowych łączących perspektywy onkologii, pulmonologii, chirurgii, psychiatrii, psychoonkologii i dermatologii. W centrum uwagi znalazło się bezpieczeństwo terapii oraz wyzwania, z którymi mierzą się lekarze w codziennej praktyce klinicznej.

W sesjach poświęconych pulmonologii i leczeniu raka płuca omówiono zarządzanie powikłaniami terapii onkologicznej na oddziałach pulmonologicznych. Zagadnienie to przedstawili dr Marcin Grabicki i prof. Robert Mróz. Prof. Sławomir Michalak

przybliżył problem powikłań neurologicznych leczenia onkologicznego. Ważnym tematem były również następstwa immunochemioterapii okołooperacyjnej oraz leczenia z wykorzystaniem leków ukierunkowanych molekularnie, analizowane z perspektywy chirurgicznej przez prof. Tadeusza Orłowskiego oraz systemowej przez prof. Dariusza Kowalskiego i prof. Adama Płużańskiego.

Osobną część programu poświęcono wyzwaniom związanym z leczeniem raka piersi. Dr Aleksandra Łacko przedstawiła niehormonalne metody łagodzenia objawów wczesnej menopauzy, a dr Zbigniew Nowak omówił profilaktykę utraty gęstości kości. Prof. Renata Duchnowska przybliżyła zastosowanie analogów GLP-1 u chorych na raka piersi, natomiast dr Anna Szafryna-Kliwicka poruszyła kwestię łączenia inhibitorów CDK4/6 z radioterapią. Uzupełnieniem tej tematyki była prezentacja dr Katarzyny Soter dotycząca bezpieczeństwa zabiegów medycyny estetycznej u pacjentek w trakcie leczenia onkologicznego.

W sesji chirurgicznej dyskutowano o powikłaniach po immunoterapii okołooperacyjnej, zagrożeniach związanych z leczeniem okołooperacyjnym chorych na czerniaka oraz o możliwościach leczenia przerzutów raka jelita grubego do wątroby. Perspektywę torakochirurgiczną i onkologiczną w kontekście powikłań po immunoterapii przedstawili prof. Cezary Piwkowski i dr Maciej Bryl. Z kolei prof. Piotr Rutkowski omówił bezpieczeństwo leczenia okołooperacyjnego chorych na czerniaka, a prof. Marek Zawadzki – wyzwania związane z przerzutami raka jelita grubego do wątroby. Wśród pozostałych zagadnień znalazły się chirurgia minimalnie inwazyjna piersi, przedstawiona przez prof. Piotra Plutę, oraz wykorzystanie mikrochirurgii w chirurgii rekonstrukcyjnej piersi, o którym mówił dr hab. Mateusz Wichtowski.

Jednym z istotnych zagadnień omawianych podczas konferencji była również kondycja psychiczna pacjentów onkologicznych. Wykładowcy omawiali kwestie wsparcia emocjonalnego oraz wpływu kondycji

▲ Od lewej: prof. dr hab. Grzegorz Dworacki prof. IZCMP dr hab. Piotr Pluta i prof. Marek Zawadzki

psychicznej pacjenta na powodzenie terapii. Prof. Agnieszka Bienert przedstawiła zależności między stanem psychicznym, leczeniem farmakologicznym i biologią choroby nowotworowej. Dr Piotr Wierzbiński zwrócił uwagę na psychiczne obciążenia związane z leczeniem, a dr Maria Nowosadko mówiła o trudnościach w komunikowaniu rokowania, wymagające znalezienia równowagi między nadzieją a prawdą. Sesję uzupełniło wystąpienie prof. Filipa Rybakowskiego dotyczące perspektyw zastosowania metylofenidatu w łagodzeniu objawów tzw. mgły onkologicznej.

Ważne miejsce w programie zajęła także dermatologia, a szczególnie zmiany skórne towarzyszące leczeniu onkologicznemu. Prof. Aleksandra Dańczak-Pazdrowska omówiła toksyczności skórne terapii, dr hab. Adriana Polańska – zmiany dotyczące przydatków skóry, a lek. Paweł Głuszak przedstawił metody profilaktyki i leczenia odczynów skórnych po radioterapii. Temat powikłań dermatologicznych immunoterapii w leczeniu nowotworów górnego odcinka przewodu pokarmowego uzupełniał tę perspektywę.

Pozostałe sesje obejmowały m.in. nowoczesną profilaktykę nudności i wymiotów w schematach chemioterapii o wysokim potencjale emetogennym (HEC) oraz prehabilitację jako element zapobiegania powikłaniom. W bloku poświęconym nowotworom przewodu pokarmowego prof. Lucjan Wyrwicz omówił reakcje uczuleniowe na leki i możliwości wykorzystania badań farmakogenetycznych w ograniczaniu toksyczności leczenia, a lek. Joanna Ratuszyńska przedstawiła problem biegunki w trakcie chemioterapii i immunoterapii.

Podczas konferencji omówiono studia przypadków klinicznych dotyczących pacjentów zmagających się z powikłaniami choroby i terapii. Dyskusje koncentrowały się na wypracowaniu standardów postępowania i strategii terapeutycznych, które wspierają lekarzy w bezpiecznym prowadzeniu i kontynuowaniu leczenia. Szczególną uwagę poświęcono różnicowaniu objawów choroby od symptomów związanych z powikłaniami, co ma istotne znaczenie dla właściwej oceny stanu pacjenta i podejmowania decyzji klinicznych, w tym dopasowania odpowiednich dawek i/lub ich zmiany.

IV edycja „Powikłań wartych Poznania" potwierdziła wartość interdyscyplinarnej wymiany wiedzy w onkologii. Konfrontacja doświadczeń specjalistów z różnych dziedzin pozwoliła spojrzeć na wyzwania związane z powikłaniami z szerszej perspektywy i podkreśliła znaczenie współpracy oraz indywidualnego podejścia do pacjenta. Wnioski z tych dyskusji mogą wspierać dalsze doskonalenie opieki onkologicznej i podnoszenie standardów leczenia. ■

KONFERENCJE

Autyzm w domu i w szkole
nauka, praktyka i doświadczenia rodzin

TEKST: PROF. UMP DR HAB. JAN DOMARADZKI, DR ANNA KOSTIUKOW

VIII Konferencja Naukowo-Szkoleniowa na Uniwersytecie Medycznym w Poznaniu

Jak rozpoznawać i skutecznie wspierać potrzeby zdrowotne, emocjonalne i edukacyjne dzieci i młodzieży w spektrum autyzmu? Z jakimi wyzwaniami mierzą się ich rodziny i opiekunowie? Jak łączyć najnowszą wiedzę naukową z codzienną praktyką diagnostyczną, terapeutyczną i edukacyjną? Te i wiele innych pytań towarzyszyło uczestnikom VIII Konferencji Naukowo-Szkoleniowej „Autyzm w domu i w szkole", która odbyła się 23 października 2026 roku w Centrum Kongresowo-Dydaktycznym Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu.

Organizowane już po raz ósmy przez Katedrę Nauk Społecznych i Humanistycznych UMP oraz Fundację Spektrum Autyzmu wydarzenie stało się ważną przestrzenią wymiany wiedzy i doświadczeń między środowiskiem akademickim, specjalistami pracującymi z osobami w spektrum autyzmu oraz ich rodzinami. Od początku ideą konferencji jest łączenie różnych perspektyw – medycznej, psychologicznej, pedagogicznej, społecznej i rodzinnej – oraz poszukiwanie rozwiązań, które mogą poprawiać jakość życia osób w spektrum autyzmu i ich bliskich.

Tegoroczna edycja szczególnie mocno akcentowała zagadnienia zdrowia psychicznego, jakości życia rodzin, złożoności diagnostyki oraz indywidualizacji wsparcia. W programie znalazły się zarówno wystąpienia prezentujące aktualne wyniki badań naukowych, jak i wykłady poświęcone praktycznym problemom, z którymi na co dzień spotykają się rodzice, nauczyciele, lekarze i terapeuci.

Od wyzwań klinicznych po jakość życia rodzin

Pierwsza część konferencji dotyczyła zagadnień medycznych i rozwojowych. Omówiono m.in. najnowsze podejścia do diagnozowania i leczenia wybiórczości pokarmowej, możliwości zastosowania farmakoterapii u osób w spektrum autyzmu, znaczenie wybranych chorób zakaźnych oraz rolę zaburzeń słuchu w rozwoju dziecka. Przedstawiono również współczesne spojrzenie na związki między chorobami atopowymi a neurorozwojem.

Szczególnie ważne miejsce w tegorocznym programie zajęły kwestie zdrowia psychicznego oraz funkcjonowania rodzin. Poruszono trudny, ale niezwykle istotny problem samookaleczeń i prób samobójczych wśród dzieci i młodzieży w spektrum autyzmu. Przedstawiono również wyniki badań dotyczących jakości życia opiekunów rodzinnych dzieci w spektrum autyzmu, zwracając uwagę na codzienne obciążenia związane z opieką, jej emocjonalne i rodzinne konsekwencje oraz czynniki, które mogą nasilać lub łagodzić doświadczane trudności.

Nie zabrakło także zagadnień związanych z edukacją i komunikacją. Uczestnicy mogli zapoznać się z praktycznymi możliwościami wykorzystania komunikacji alternatywnej i wspomagającej (AAC), a także zastanowić się, jak tworzyć środowisko szkolne bardziej przyjazne i dostępne dla uczniów w spektrum autyzmu.

Ostatnia część konferencji była poświęcona złożoności diagnostyki i potrzebie indywidualnego podejścia do każdego dziecka. Poruszono m.in. zagadnienie autyzmu wtórnego, występującego w przebiegu niektórych chorób rzadkich, oraz znaczenie pogłębionej oceny klinicznej przed rozpoczęciem oddziaływań terapeutycznych.

Różnorodność podejmowanych tematów przypominała, że na autyzm nie można patrzeć wyłącznie przez pryzmat diagnozy. Równie istotne są zdrowie somatyczne i psychiczne, możliwości komunikowania potrzeb, warunki edukacji, relacje społeczne oraz sytuacja całej rodziny. Dlatego skuteczne wsparcie wymaga współpracy wielu specjalistów, ale także uważnego wsłuchiwania się w doświadczenia samych osób w spektrum autyzmu i ich opiekunów.

Konferencja łącząca środowiska

W uroczystym otwarciu wydarzenia uczestniczyli przedstawiciele władz samorządowych, oświatowych i akademickich. Marszałka województwa wielkopolskiego reprezentowała zastępca dyrektora Departamentu Zdrowia Urzędu Marszałkowskiego Województwa Wielkopolskiego Magdalena Górska. Wśród zaproszonych gości znaleźli się również: konsultant krajowa w dziedzinie psychoterapii dzieci i młodzieży prof. Agnieszka Słopień, były rektor UMP prof. Jacek Wysocki, prorektor ds. studenckich UMP prof. Jakub Żurawski, prodziekan Wydziału Nauk o Zdrowiu UMP prof. Marcin Żarowski oraz prodziekan Wydziału Lekarskiego UMP dr hab. Michał Karlik. W imieniu organizatorów uczestników powitali prof. UMP dr hab. Jan Domaradzki oraz dr Anna Kostiukow z Fundacji Spektrum Autyzmu.

Tegoroczna konferencja zgromadziła aż 450 uczestników – rodziców i opiekunów osób w spektrum autyzmu, nauczycieli, terapeutów, studentów oraz przedstawicieli innych środowisk zawodowych i społecznych. Tak liczna frekwencja potwierdza duże zainteresowanie tematyką autyzmu, a także potrzebę dalszego rozwijania wiedzy i poszukiwania skutecznych form wsparcia.

Ósma edycja konferencji pokazała, jak ważne jest tworzenie przestrzeni, w której wyniki badań naukowych mogą być konfrontowane z doświadczeniami praktyków i codziennymi potrzebami rodzin. Dla UMP współorganizacja wydarzenia stanowi istotny element działalności społecznej i popularyzatorskiej, a zarazem okazję do rozwijania współpracy między nauką, ochroną zdrowia, edukacją i organizacjami pozarządowymi.

Podziękowania

Organizatorzy składają serdeczne podziękowania wszystkim osobom i instytucjom, które wsparły przygotowanie i realizację VIII Konferencji Naukowo-Szkoleniowej „Autyzm w domu i w szkole". Szczególne wyrazy wdzięczności kierujemy do patronów honorowych: marszałka województwa wielkopolskiego Marka Woźniaka, prezydenta miasta Poznania Jacka Jaśkowiaka, wielkopolskiego kuratora oświaty dr. Igora Bykowskiego, rektora UMP prof. Zbigniewa Krasińskiego, konsultant krajowej w dziedzinie psychoterapii dzieci i młodzieży prof. Agnieszki Słopień, konsultanta krajowego w dziedzinie rehabilitacji medycznej prof. Marka Jóźwiaka, Polskiego Towarzystwa Psychologicznego, jego Oddziału Terenowego w Poznaniu oraz Fundacji SYNAPSIS. Dziękujemy również patronom medialnym: TVP3 Poznań, Radiu Poznań, Radiu Emaus, Radiu Afera oraz „Forum Akademickiemu", a także sponsorom i partnerom konferencji: firmie farmaceutycznej Biofarm, Instytutowi Mikroekologii, grupie wydawniczej Edgar Publishing oraz Publicznej Bibliotece Pedagogicznej. Osobne podziękowania kierujemy do wszystkich prelegentów za przyjęcie zaproszenia, podzielenie się wiedzą, doświadczeniem i wynikami badań oraz stworzenie przestrzeni do dyskusji nad wielowymiarowymi potrzebami osób w spektrum autyzmu i ich rodzin. Jesteśmy również wdzięczni zespołowi Sekcji Organizacji Wydarzeń oraz Centrum Promocji i Komunikacji UMP, w szczególności mgr Oldze Skrzypczak, za profesjonalne wsparcie organizacyjne. Dziękujemy mgr Monice Gładysz, mgr Dominice Bazan oraz wszystkim osobom zaangażowanym w przygotowanie wydarzenia, a także zespołowi technicznemu za zapewnienie sprawnego przebiegu konferencji. W szczególności jednak dziękujemy wszystkim uczestnikom – rodzicom i opiekunom, nauczycielom, terapeutom, lekarzom, studentom i przedstawicielom organizacji społecznych – za obecność, zainteresowanie i aktywny udział w dyskusjach. To właśnie ich zaangażowanie sprawia, że konferencja pozostaje nie tylko miejscem prezentacji wiedzy, lecz także przestrzenią dialogu i budowania wzajemnego zrozumienia.

Już dziś zapraszamy na IX Konferencję Naukowo-Szkoleniową „Autyzm w domu i w szkole", planowaną na 21 października 2027 roku. ■

KONFERENCJE

Konferencja Naukowo-Szkoleniowa „Podmiot. Sztuka – terapia – edukacja. W trosce o zdrowie psychiczne i relacje interpersonalne”

W dniach 12 i 13 października 2026 roku odbyła się 4. Konferencja Naukowo-Szkoleniowa „Podmiot. Sztuka – terapia – edukacja. W trosce o zdrowie psychiczne i relacje interpersonalne”. Honorowy patronat nad tegoroczną konferencją objęli: rektor Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu prof. Zbigniew Krasiński oraz rektor Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu prof. Bogumiła Kaniewska.

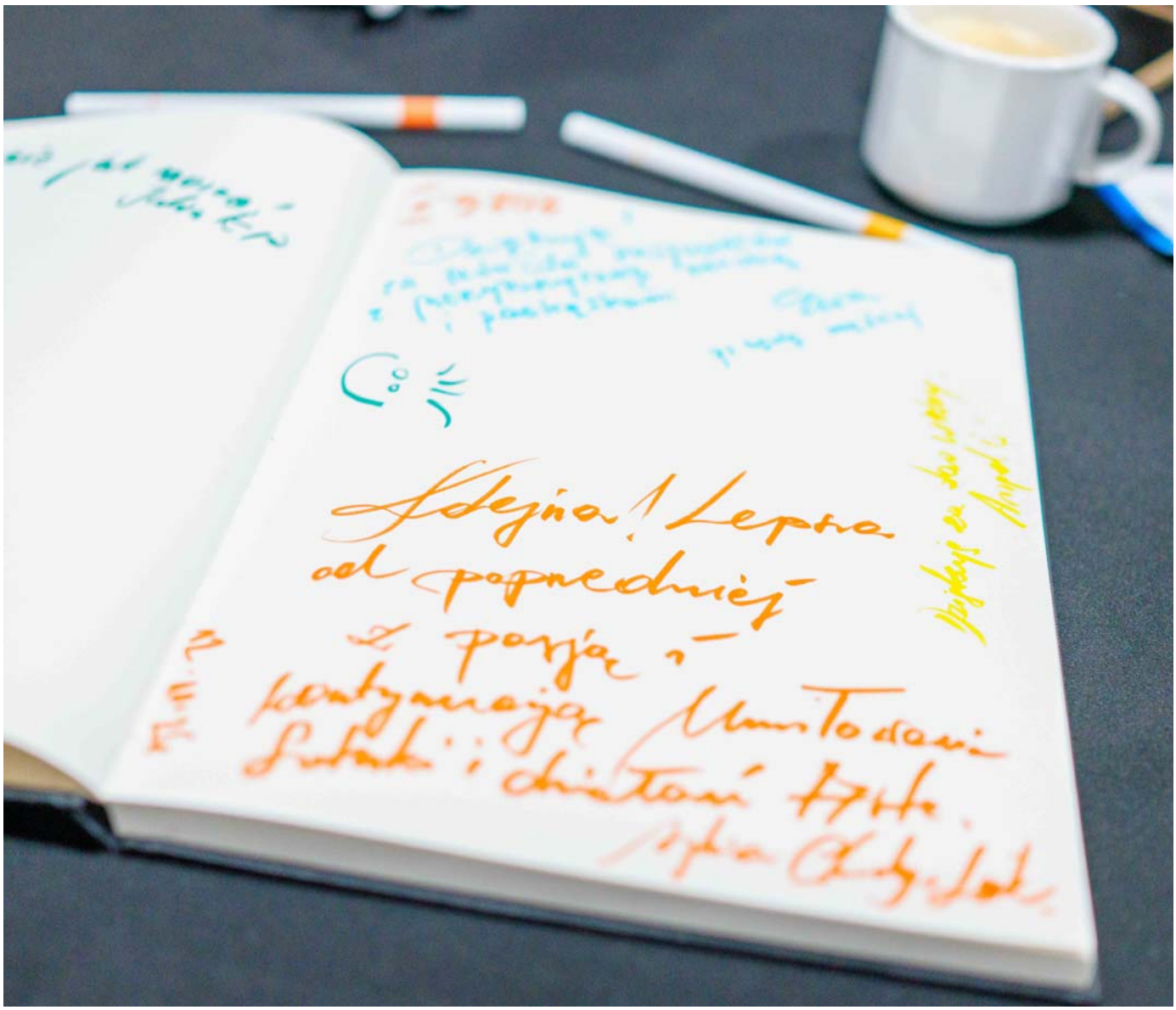
TEKST: PROF. UMP DR MIROSŁAWA CYLKOWSKA-NOWAK

Wydarzenie wsparły trzy organizacje: Stowarzyszenie Arteterapeutów Polskich „Kajros”, Sekcja Arteterapii Polskiego Towarzystwa Psychiatrycznego oraz Stowarzyszenie Psychiatria i Sztuka im. dr. Andrzeja Kowala. Uroczystego otwarcia konferencji dokonali: kanclerz UMP dr Rafał Staszewski oraz prodziekan Wydziału Nauk o Zdrowiu prof. UMP dr hab. Dorota Talarska.

Pierwszego dnia przeprowadzono sesję plenarną oraz pięć sesji zwykłych. Program konferencji obejmował 35 wystąpień. Wykład wprowadzający pt. „Gdy anatomia ustępuje pola sztuce. Fenomen uwolnienia talentu w cieniu neurologicznego kryzysu” wygłosiła dr hab. Jolanta Panasiuk, prof. uczelni z Uniwersytetu im. Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie,

4. Konferencja Naukowo-Szkoleniowa
PODMIOT. SZTUKA – TERAPIA – EDUKACJA
W trosce o zdrowie psychiczne i relacje interperson
Poznań, 12–13 października 2026 roku
PATRONAT HONOROWY
PATRONAT NAUKOWY
PATRONAT MEDIALNY

językoznawczyni, członkini Rady Języka Polskiego przy Prezydium Polskiej Akademii Nauk, przewodnicząca Zespołu Rozwoju i Zaburzeń Mowy. Ponadto w sesji plenarnej podjęta została problematyka modeli estetyki empirycznej oraz możliwości ich zastosowania w badaniach w arteterapii (dr Joanna Ganczarek), wpływu audiodeskrypcji „Panien z Awinionu" Pabla Picassa na zmianę emocjonalną odbiorców (prof. UAM dr hab. Aleksandra Parobkiewicz-Jasielska) oraz wpływu wiedzy o zaburzeniach psychicznych na percepcję dzieł sztuki (mgr Alena Kananovich i dr Maja Stańko-Kaczmarek).

Następnie uczestnicy wzięli udział w sesjach tematycznych; były to: Sesja I. Sztuka, twórczość i zdrowie w zmieniającym się świecie; Sesja II. Wielowymiarowość wsparcia zdrowia psychicznego i relacji interpersonalnych przez sztukę; Sesja III. Muzyka jako modalność terapii; Sesja IV. Obecność Innego w kulturze i terapii; Sesja V. Varia.

Drugiego dnia konferencji odbyło się 11 warsztatów szkoleniowych, w których wzięło udział 186 uczestników.

Zasadniczym celem 4. Konferencji Naukowo-Szkoleniowej „Podmiot. Sztuka – terapia – edukacja" była próba zaakcentowania potrzeby debaty wokół problematyki wsparcia zdrowia psychicznego i relacji międzyludzkich działaniami arteterapeutycznymi. Konferencja miała charakter interdyscyplinarny. Wzięli w niej udział przedstawiciele różnych obszarów badań naukowych: arteterapii, muzykoterapii, psychologii, filozofii, kulturoznawstwa, nauk o sztuce, pedagogiki, medycyny, pielęgniarstwa, terapii zajęciowej oraz praktycy realizujący na co dzień programy rozwojowe i terapeutyczne.

Podczas 4. Konferencji Naukowo-Szkoleniowej „Podmiot. Sztuka – terapia – edukacja" odbył się także zjazd absolwentów studiów podyplomowych „Arteterapia" – wieczorne spotkanie było okazją do wspomnień oraz wymiany doświadczeń. ■

KONFERENCJE

Światowy Kongres Menopauzy w Rio de Janeiro

TEKST: PROF. BŁAŻEJ MĘCZEKALSKI

Od 30 września do 3 października 2026 roku w Rio de Janeiro w Brazylii odbył się jubileuszowy Światowy Kongres Menopauzy – 20th World Congress of Menopause – zorganizowany przez International Menopause Society (IMS).

Kongres był poświęcony aktualnym zagadnieniom menopauzy. World Congress of Menopause to jeden z najważniejszych kongresów dla środowiska naukowego i klinicznego zajmującego się problemami tego okresu. W tegorocznym, jubileuszowym kongresie brała udział wyjątkowa liczba uczestników (4,5 tys. osób). Program obejmował: wykłady plenarne, fora terapeutyczne, debaty, spotkania z ekspertami, sesje towarzystw naukowych, oral communications, sesje plakatowe. Wykłady wygłosiło 130 prelegentów z 86 krajów. Przedstawiono 900 abstraktów. Warto podkreślić, że minęło dokładnie 50 lat od momentu, gdy 165 delegatów spotkało się we Francji na pierwszym Światowym Kongresie Menopauzy.

Prezydent IMS prof. Rossella E. Nappi oraz prezydent kongresu prof. Nilson Roberto de Melo zaprosili kierownika Kliniki Endokrynologii Ginekologicznej UMP prof. Błażeja Męczekalskiego do grona prelegentów. Prof. Męczekalski wygłosił wykład „Selective serotonin reuptake inhibitors" w sesji zatytułowanej „Non-hormonal therapies for vasomotor symptoms: state of the art options". W tej samej sesji prof. Marla Shapiro (Kanada) zaprezentowała wykład „Novel therapies and vasomotor symptoms: KNDy neurons", prof. Rebecca Thurston (USA) – wykład „Behavioral options for managing VMS", natomiast reprezentujący Hiszpanię prof. Santiago Palacios przedstawił prezentację „Phytoestrogens and black cohosh".

Prof. Błażej Męczekalski po raz drugi został wybrany do Educational Committee of the International Menopause Society. ■

▲ Przedstawiciele UMP podczas 43. Kongresu ESRA w Lizbonie, wrzesień 2026 roku

KONFERENCJE

Sukces naukowy zespołu UMP na 43. Kongresie ESRA w Lizbonie

TEKST: DR HAB. MAŁGORZATA REYSNER

W dniach 9–12 września 2026 roku w Lizbonie odbył się 43. Kongres Europejskiego Towarzystwa Anestezji Regionalnej i Leczenia Bólu (European Society of Regional Anaesthesia and Pain Therapy, ESRA), jedno z najważniejszych międzynarodowych wydarzeń naukowych poświęconych anestezji regionalnej i leczeniu bólu.

Uniwersytet Medyczny im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu był reprezentowany przez zespół Zakładu Anestezjologii Klinicznej i Leczenia Bólu w składzie: kierownik zakładu dr hab. Małgorzata Reysner oraz asystenci: Justyna Marszałek-Buko, Anna Perek i Paweł Pietraszek. W kongresie uczestniczył również dr Tomasz Reysner, asystent Kliniki Anestezjologii i Intensywnej Terapii Pediatrycznej UMP. Wszyscy uczestnicy pracują również jako lekarze anestezjolodzy na Oddziale Anestezjologii i Pooperacyjnej Opieki Ortopedycznej Ortopedyczno-Rehabilitacyjnego Szpitala Klinicznego im. Wiktora Degi w Poznaniu; to właśnie w tej jednostce prowadzone były badania będące podstawą prezentowanych prac. Każdy z pięciorga uczestników przedstawił własną pracę naukową, omawiając wyniki badań dotyczących anestezji regionalnej i leczenia bólu pooperacyjnego u dzieci oraz dorosłych. Skoncentrowano się na następujących zagadnieniach:

- wpływ dożylnego deksametazonu na czas analgezji bez konieczności stosowania opioidów po operacjach ręki u dzieci;
- porównanie okołonerwowego i dożylnego podania deksametazonu jako uzupełnienia blokady podobojczykowej splotu ramiennego u dzieci;
- porównanie blokady kanału przywodzicieli w połączeniu z blokadą iPACK lub blokadą płaszczyzny mięśnia prostownika grzbietu na poziomie kości krzyżowej w leczeniu bólu po endoprotezoplastyce kolana;
- wpływ blokady PENG na ogólnoustrojową odpowiedź zapalną i analgezję po endoprotezoplastyce stawu biodrowego;
- związek stosowania obwodowych blokad nerwowych i blokad powięziowych z częstością majaczenia pooperacyjnego oraz przebiegiem rekonwalescencji po endoprotezoplastyce biodra lub kolana.

Autorzy przedstawionych prac skupili się na doskonaleniu metod leczenia bólu pooperacyjnego, ograniczaniu zapotrzebowania na opioidy oraz poprawie bezpieczeństwa i komfortu pacjentów poddawanych zabiegom ortopedycznym.

Szczególnym sukcesem było przyznanie dr hab. Małgorzacie Reysner nagrody „2nd Best RA Paper Award", stanowiącej drugie wyróżnienie za najlepszą pracę naukową z zakresu anestezji regionalnej.

Udział w kongresie oraz uzyskane wyróżnienie potwierdzają wysoki poziom badań naukowych prowadzonych przez pracowników UMP i stanowią przykład owocnego połączenia działalności akademickiej z codzienną praktyką kliniczną. Sukces zespołu jest także wyrazem międzynarodowego uznania dla dorobku naukowego poznańskiego środowiska anestezjologicznego. ■

Z ŻYCIA SZPITALI KLINICZNYCH

UNIWERSYTECKI SZPITAL KLINICZNY W POZNANIU

TEKST: KAROLINA MOSZYŃSKA

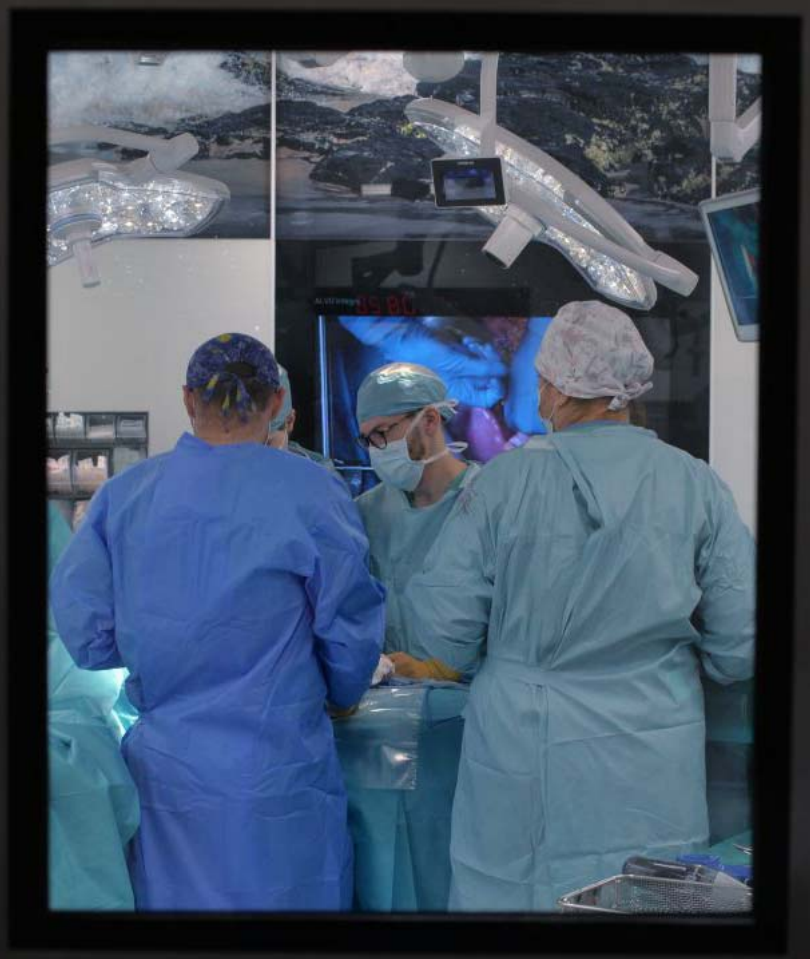
Nowości na Oddziale Ortopedii, Traumatologii i Onkologii Narządu Ruchu USK

Ostatnie miesiące to niezwykle pracowity czas na Oddziale Ortopedii, Traumatologii i Onkologii Narządu Ruchu. Wśród wykonanych tu najtrudniejszych operacji znalazły się m.in. operacje obustronnej endoprotezoplastyki stawów biodrowych z małoinwazyjnego dostępu przedniego w modyfikacji „bikini". Opisy zaledwie kilku przypadków i zdjęcia prezentujące zabiegi doskonale obrazują, jakimi umiejętnościami i precyzją może pochwalić się nasz zespół.

U onkologicznej chorej leczonej 18 lat temu z powodu mięsaka kostnego doszło do uszkodzenia endoprotezy. Chora została zakwalifikowana do procedury „total femur", czyli jednoczasowej wymiany: stawu biodrowego, trzonu kości udowej, stawu kolanowego oraz bliższej części kości piszczelowej. W ostatnim okresie oddział przeprowadził trzy takie operacje.

U młodego pacjenta zdiagnozowano obustronną jałową martwicę głów kości udowych. Po przygotowaniu wykonano obustronną endoprotezoplastykę stawów biodrowych z małoinwazyjnego dostępu przedniego. W leczeniu zastosowano system do zamykania ran bazujący na kleju tkankowym, co znacznie poprawia warunki gojenia się ran. Od stycznia na oddziale wykonano trzykrotnie jednoczasowe obustronne wymiany stawów biodrowych.

▲ Od góry, od lewej: dr Aneta Klotzka (fot. Facebook), dr Katarzyna Korecka (fot. Facebook), Szymon Chrzanowski (fot. archiwum Szymon Chrzanowski), dr hab. Wojciech Cieślikowski (fot. urolog-poznan.com)

Ponad 1000 zabiegów na Centralnym Bloku Operacyjnym USK

W lipcu 2026 roku po raz pierwszy została przekroczona liczba 1000 zabiegów wykonanych na Centralnym Bloku Operacyjnym USK w ciągu jednego miesiąca. To około 100 zabiegów więcej, niż wykonano każdego miesiąca od momentu uruchomienia Bloku Operacyjnego. To dość wyjątkowe wydarzenie, bo wakacyjne miesiące zwykle oznaczają więcej urlopów, absencji i większe wyzwania organizacyjne.

Tym bardziej warto podkreślić to, co kryje się za lipcowym sukcesem. Każdy dzień to ogromne zaangażowanie ludzi, ich dyspozycyjność, elastyczność, wzajemne wsparcie i gotowość do tego, żeby zrobić więcej, kiedy sytuacja tego wymaga. Najważniejsze jednak jest to, że dzięki tej pracy mogli skorzystać pacjenci. To dla nich organizujemy pracę, to ich bezpieczeństwo i możliwość uzyskania leczenia w odpowiednim czasie są dla nas najważniejsze.

Dziękujemy wszystkim osobom tworzącym zespół Centralnego Bloku Operacyjnego za codzienny wysiłek, odpowiedzialność i serce wkładane w pracę. To właśnie takie zaangażowanie ma największe znaczenie.

Specjaliści USK – aktywna profilaktyka w mediach

Wrzesień 2026 roku obfitował w liczne działania medialne związane z profilaktyką, w których aktywny udział brali specjaliści pracujący na co dzień w murach USK. Dr Aneta Klotzka z Kliniki Kardiologii przekazała dawkę niezbędnej wiedzy o nadciśnieniu tętniczym. Dr Katarzyna Korecka z Kliniki Dermatologii mówiła o profilaktyce znamion, zwłaszcza w kontekście wyjazdów wakacyjnych oraz ekspozycji na promienie słoneczne. Mogliśmy posłuchać, kiedy należy pomyśleć o badaniu, oraz dowiedzieliśmy się, że na wstępnym etapie jest to możliwe także w warunkach domowych. Szpitalny dietetyk Szymon Chrzanowski z pasją przekazał swą wiedzę na temat tego, jak ważne jest spożywanie odpowiedniej ilości warzyw w naszej codziennej diecie. Dr hab. Wojciech Cieślikowski z Kliniki Urologii i Onkologii Urologicznej opowiedział o profilaktyce w zakresie raka prostaty.

Dziękujemy redakcjom za dostrzeganie potrzeby szerzenia wiedzy o szeroko rozumianej profilaktyce zdrowotnej.

IX Bieg Motyli

Zespół USK miał przyjemność uczestniczyć w wyjątkowym wydarzeniu, jakim był IX Bieg Motyli, zorganizowany 27 września 2026 roku na poznańskiej Malcie przez nasze Hospicjum Palium. Występując w podwójnej roli – jako uczestnik biegu, ale również jako organizator stoiska, na którym dzieliliśmy się wiedzą i wspieraliśmy działania profilaktyczne – staliśmy się częścią wyjątkowej, „motylej" społeczności. Rezydenci z Kliniki Chirurgii Szczękowo-Twarzowej prowadzili działania z zakresu profilaktyki nowotworów jamy ustnej i promowali świadomość zdrowotną, a do każdego odwiedzającego podchodzili z ogromną empatią. Fizjoterapeuci Hospicjum Palium prezentowali możliwości wykorzystania aparatów do drenażu limfatycznego, przybliżając odwiedzającym metody wspomagające terapię. Zorganizowane wspólnie ze Szpitalem Klinicznym im. Heliodora Święcickiego UM w Poznaniu przy ul. Polnej stoisko, na którym można było skorzystać z porad dietetyka, stało się także okazją do integracji i współpracy. W wydarzeniu wzięła udział liczna reprezentacja naszego szpitala – przedstawiciele dyrekcji, pracownicy działów administracyjnych oraz zespołów oddziałów szpitalnych. Cieszymy się, że tak wiele osób znalazło czas, by wspólnie uczestniczyć w tym wyjątkowym wydarzeniu.

Dziękujemy organizatorom z naszego Hospicjum Palium za możliwość udziału w IX edycji Biegu Motyli. Takie spotkania pokazują, że wspólnie możemy nie tylko promować zdrowie, ale także budować relacje i wspierać ważne inicjatywy. ■

Z ŻYCIA SZPITALI KLINICZNYCH

GINEKOLOGICZNO-POŁOŻNICZY SZPITAL KLINICZNY IM. HELIODORA ŚWIĘCICKIEGO

TEKST: MAŁGORZATA KOLCZYŃSKA

Lato pełne ciekawej edukacji

W lipcu i sierpniu 2026 roku Ginekologiczno-Położniczy Szpital Kliniczny w Poznaniu prowadził – jak zawsze w tym czasie – intensywne działania edukacyjne dla przyszłych rodziców. Wakacyjny program obfitował w specjalne wydarzenia i zajęcia praktyczne, których nadrzędnym celem było kompleksowe przygotowanie uczestników do porodu, oswojenie lęku przed narodzinami dziecka oraz przybliżenie im realiów placówki i obowiązujących w niej procedur. Wykłady i warsztaty koncentrowały się wokół pierwszych miesięcy macierzyństwa oraz prawidłowej pielęgnacji noworodka.

Program obejmował wiele zagadnień. Uczestników zapoznano z fizjologią porodu, przedstawiono fakty i mity na temat porodu w szpitalu przy Polnej. W programie znalazły się także praktyczne wskazówki fizjoterapeuty dotyczące zmian zachodzących w ciele podczas ciąży i porodu. Omówiono również ból porodowy oraz metody jego łagodzenia dostępne w szpitalu. Ważnym elementem programu były rozmowy z personelem, przede wszystkim z położnymi pracującymi na Bloku Porodowym.

Edukacyjna misja specjalistów szpitala przy ul. Polnej wykracza daleko poza mury placówki. Eksperci z GPSK UMP chętnie angażują się w lokalne debaty i inicjatywy podejmowane z myślą o kobietach w ciąży, młodych mamach oraz ich partnerach. Doskonałym tego przykładem była lipcowa obecność położnych na corocznej debacie

organizowanej przez znany portal parentingowy Świadoma Mama. To wyjątkowe spotkanie, przebiegające w swobodnej atmosferze, było kolejną przestrzenią do budowania zaufania, wymiany doświadczeń oraz udzielania merytorycznego wsparcia przyszłym rodzicom.

Ogólnopolska akcja „Profilaktyka – podaj dalej"

Dnia 9 września br. GPSK UMP zamienił się w centrum promocji zdrowia. Lecznica z radością włączyła się w ogólnopolską inicjatywę „Profilaktyka – podaj dalej", której kluczowe cele to walka z chorobami nowotworowymi oraz edukacja zdrowotna.

Podczas wrześniowego wydarzenia pacjentki i pacjenci mogli skorzystać z szerokiego pakietu bezpłatnych badań oraz profesjonalnych konsultacji, obejmujących: testy HPV dla kobiet (realizowane w ramach programu profilaktyki raka szyjki macicy), bezpłatną mammografię (badania przesiewowe piersi dla kobiet w wieku 45–74 lat), porady dietetyczne (indywidualne rozmowy z ekspertami z Działu Żywienia GPSK na temat zdrowej diety w każdym wieku), edukację z zakresu chorób zakaźnych (praktyczne wskazówki dotyczące profilaktyki i ochrony przed infekcjami).

Wszyscy, którzy tego dnia skorzystali z badań, mieli także okazję odwiedzić specjalne stanowiska informacyjne partnerów akcji: Powiatowej Stacji Sanitarno-Epidemiologicznej w Poznaniu i Wielkopolskiego Oddziału Wojewódzkiego NFZ w Poznaniu. Na pierwszym stanowisku eksperci odpowiadali na pytania dotyczące chorób zakaźnych, zaś na drugim promowano profilaktykę zdrowotną oraz rozmawiano o tym, jak ogromne znaczenie dla każdego z nas ma dobrostan psychiczny.

Dziękujemy wszystkim za obecność i wspólne dbanie o zdrowie! Pamiętajmy: profilaktyka to najlepsze lekarstwo – podajcie to dalej!

IX Bieg Motyli – wsparcie dla Hospicjum Palium

W niedzielę 27 września 2026 roku wokół poznańskiego Jeziora Maltańskiego odbył się kolejny, już dziewiąty, Bieg Motyli. To wyjątkowa impreza o charakterze charytatywno-sportowym, której głównym celem było wsparcie finansowe Hospicjum Palium w Poznaniu. Uczestnicy tradycyjnie pobiegli w geście solidarności z chorymi oraz aby promować ideę opieki paliatywnej. Wśród ponad 1700 biegaczy nie mogło zabraknąć przedstawicieli szpitala przy Polnej. Bieg wystartował w samo południe.

Wydarzenie co roku przyciąga wielu biegaczy, miłośników chodzenia z kijkami, a także całe rodziny. Do wyboru były dwie główne formy aktywności: Bieg Motylków (Nowość 2026) – wyjątkowy bieg dla najmłodszych na dystansach 100 oraz 200 metrów – oraz Bieg Główny, którego uczestnicy mieli do pokonania trasę o długości 5400 metrów (jedno okrążenie wokół Malty).

Bieg Motyli to także okazja, by skorzystać z szerokiej oferty badań profilaktycznych. GPSK UMP razem z Uniwersyteckim Szpitalem

▲ Od lewej: Łukasz Olesiński, Michał Będźmierowski i dr hab. Radosław Mądry

Klinicznym przygotował stanowisko, na którym można było zasięgnąć porady dietetyka, a rezydenci z Kliniki Chirurgii Szczękowo-Twarzowej USK z ogromną empatią prowadzili działania profilaktyczne i edukacyjne w zakresie nowotworów jamy ustnej.

To wyjątkowe wydarzenie, które łączy aktywność fizyczną, dobrą zabawę i pomaganie, po raz kolejny udowodniło, że Poznań potrafi jednoczyć się w słusznej sprawie. Na starcie dominowały kolor żółty i motywy motyli – symbole ruchu hospicyjnego. Całkowity dochód z opłat startowych oraz zbiórek towarzyszących biegowi został przekazany na bieżące potrzeby oraz rozwój placówki Hospicjum Palium.

Krok po kroku, metr po metrze… razem dla ważnej sprawy!

Więcej o wydarzeniu: **https://hospicjum-palium.pl/bieg-motyli**

Dotacje unijne dla szpitala

Szpital na Polnej wkracza w erę AI. Otrzymaliśmy 12 mln zł z KPO na cyfryzację i cyberbezpieczeństwo.

GPSK UMP zakończył kluczowy projekt modernizacji technologicznej. Dzięki środkom z Krajowego Planu Odbudowy i Zwiększania Odporności placówka przeznaczyła 12 mln zł na przyspieszenie cyfrowej transformacji. Podsumowanie milowego kroku w rozwoju szpitala odbyło się pod koniec sierpnia 2026 roku podczas briefingu prasowego dyrekcji. W spotkaniu z mediami udział wzięli: dyrektor szpitala dr hab. Radosław Mądry, zastępca dyrektora ds. technicznych i inwestycyjnych mgr inż. Michał Będźmierowski oraz kierownik Działu Informatyki mgr inż. Łukasz Olesiński.

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej skupił się na unowocześnieniu placówki w czterech strategicznych obszarach, którymi są:

- infrastruktura i integracja – rozbudowano systemy informatyczne oraz zmodernizowano sprzętową sieć IT;
- cyfrowe archiwa – przeprowadzono pełną digitalizację brakujących kart informacyjnych z dotychczasowego leczenia szpitalnego pacjentek;
- tarcza antyhakerska – znacząco podniesiono poziom cyberbezpieczeństwa, chroniąc wrażliwe dane medyczne przed zewnętrznymi zagrożeniami;
- sztuczna inteligencja – szpital zintegrował się z centralnym repozytorium danych oraz Platformą Usług Inteligentnych (PUI), która wykorzystuje zaawansowane algorytmy AI.

Przedstawiciele dyrekcji jednoznacznie podkreślili, że inwestycja realnie zwiększa odporność infrastruktury informatycznej szpitala. Zmiany te już teraz przekładają się na lepszą jakość, dostępność i bezpieczeństwo świadczonych usług medycznych.

Stosowanie nowoczesnych narzędzi pozwoli na optymalizację procesów klinicznych oraz administracyjnych, co drastycznie podniesie efektywność operacyjną szpitala. Placówka będzie mogła w pełni wdrożyć elektroniczną dokumentację medyczną w najwyższym standardzie, wymaganym przez współczesny system ochrony zdrowia. ■

Z ŻYCIA SZPITALI KLINICZNYCH

ORTOPEDYCZNO-REHABILITACYJNY SZPITAL KLINICZNY IM. WIKTORA DEGI

TEKST: MARIA FREUDENREICH, JOANNA TYKARSKA-RADZIO

▲ Dyrektor szpitala dr hab. Przemysław Daroszewski odbiera Nagrodę PRÆVENTIO ZUS (fot. Elektroniczny ZUS, YouTube)

Ortopedyczno-Rehabilitacyjny Szpital Kliniczny im. Wiktora Degi UMP laureatem prestiżowej Nagrody PRÆVENTIO ZUS

TEKST: MARIA FREUDENREICH

Z dumą informujemy, że Ortopedyczno-Rehabilitacyjny Szpital Kliniczny im. Wiktora Degi Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu został uhonorowany Nagrodą PRÆVENTIO w kategorii „Lider współpracy". To prestiżowe wyróżnienie zostało wręczone 15 października 2026 roku w Warszawie podczas uroczystej konferencji z okazji jubileuszu 30-lecia rehabilitacji leczniczej ZUS w ramach prewencji rentowej.

Nagroda PRÆVENTIO przyznawana jest przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych instytucjom, osobom i partnerom, którzy swoją codzienną działalnością oraz zaangażowaniem wnoszą szczególny wkład w obszar bezpieczeństwa, ochrony zdrowia oraz budowania stabilnego systemu prewencji rentowej w Polsce.

Wiodąca rola w budowaniu świadomości zdrowotnej

Nasz szpital triumfował w kategorii „Lider współpracy". Wyróżnieniem tym nagradzane są podmioty, które w sposób szczególny przyczyniają się do kształtowania pozytywnego odbioru prewencji w przestrzeni publicznej, a także aktywnie działają na

rzecz podnoszenia świadomości społecznej i szerzenia wiedzy na temat ochrony zdrowia. Kapituła doceniła wieloletnie zaangażowanie poznańskiego ośrodka we współtworzenie standardów nowoczesnej rehabilitacji oraz partnerską i efektywną współpracę z Zakładem Ubezpieczeń Społecznych.

Odbierając statuetkę, dyrektor szpitala w krótkim przemówieniu przypomniał zebranym postać oraz ponadczasowe zasługi patrona naszej placówki. Prof. Wiktor Dega, jako światowej sławy ortopeda i współtwórca uznanej na całym świecie polskiej szkoły rehabilitacji, zawsze stał na stanowisku, że proces leczenia nie kończy się na procedurze chirurgicznej. Prawdziwym celem medycyny – co stanowi również fundament dzisiejszej prewencji rentowej – jest pełny powrót pacjenta do samodzielności, aktywności społecznej oraz życia zawodowego.

Przyznana nagroda to dowód na to, że cały zespół ORSK nie tylko z sukcesem kontynuuje to wielkie, historyczne dziedzictwo, ale również nadaje mu nowoczesny kierunek, odpowiadając na współczesne wyzwania medycyny i gospodarki, tworząc m.in. z myślą o osobach z zaburzeniami lokomocji spowodowanymi chorobami neurologicznymi Centrum Technologicznie Wspomaganej Rehabilitacji dla Dzieci, będące jednym z niewielu takich ośrodków w Europie.

Składamy serdeczne podziękowania i gratulacje wszystkim pracownikom szpitala – to Państwa codzienna praca, wiedza i empatia budują markę naszej instytucji i pozwalają nam sięgać po najwyższe wyróżnienia. Dziękujemy również Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych za zaufanie oraz docenienie naszych wspólnych wysiłków na rzecz zdrowia Polaków.

Zapraszamy do zapoznania się z retransmisją wydarzenia: **https://www.youtube.com/live/-R8nw4fR2ak**

Zobacz na YouTube:
transmisja wręczenia Nagrody PRÆVENTIO
https://www.youtube.com/live/-R8nw4fR2ak

„Leczymy i uczymy w oparciu o najwyższe standardy”.
Ortopedyczno-Rehabilitacyjny Szpital Kliniczny im. Wiktora Degi w Poznaniu po raz kolejny z Certyfikatem Akredytacyjnym Ministra Zdrowia

TEKST: JOANNA TYKARSKA-RADZIO

Systematyczna weryfikacja i podnoszenie jakości świadczeń medycznych stanowią podstawę współczesnego zarządzania w ochronie zdrowia, a najpełniejszym zewnętrznym potwierdzeniem spełniania najwyższych standardów pozostaje w Polsce proces akredytacyjny nadzorowany przez Centrum Monitorowania Jakości w Ochronie Zdrowia (CMJ) oraz ministra zdrowia. Głównym jego celem jest weryfikacja, czy podmiot leczniczy spełnia rygorystyczne wytyczne w kluczowych obszarach funkcjonowania klinicznego i zarządzania.

Całość procedury opiera się na ocenie ponad setki szczegółowych wymogów podzielonych na kilkanaście obszarów tematycznych. Ocena dokonywana jest podczas wizytacji zewnętrznego zespołu ekspertów CMJ, którzy analizują dokumentację, prowadzą wywiady z personelem i pacjentami oraz bezpośrednio obserwują pracę oddziałów. Warunki konieczne do uzyskania pozytywnej decyzji resortu to: realizacja wszystkich standardów obligatoryjnych, osiągnięcie wymaganego progu minimalnego na poziomie 50% punktów w każdym z ocenianych działów oraz uzyskanie wyniku co najmniej 75% w ocenie ogólnej.

Wyrazem dążenia do ciągłej optymalizacji procedur medycznych i organizacyjnych jest niewątpliwie sukces Ortopedyczno-Rehabilitacyjnego Szpitala Klinicznego im. Wiktora Degi Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu, który pomyślnie przeszedł wieloetapową procedurę oceny zewnętrznej i po raz kolejny otrzymał Certyfikat Akredytacyjny. Uzyskanie akredytacji stanowi kontynuację wieloletniej polityki jakości realizowanej przez placówkę, która pierwszy certyfikat zdobyła w 2018 roku, a następny w roku 2022. Najnowsza decyzja o przyznaniu akredytacji na okres kolejnych 4 lat zapadła 27 sierpnia br. Jest to zarazem trzecia akredytacja w historii szpitala, a jednocześnie pierwsza otrzymana na podstawie zaktualizowanych wytycznych Ministerstwa Zdrowia.

Eksperci poddali szczegółowej analizie m.in. ciągłość opieki medycznej, przestrzeganie praw pacjenta, procedury oceny stanu zdrowia pacjentów oraz standardy wykonywania zabiegów operacyjnych i znieczuleń. Istotnym elementem przeglądu była także ocena sprawności systemów kontroli zakażeń szpitalnych, bezpieczeństwa farmakoterapii i zarządzania lekami, a także spójności prowadzenia dokumentacji medycznej oraz funkcjonowania infrastruktury technicznej i zaplecza rehabilitacyjnego. W toku kompleksowej oceny ORSK wykazał wysoki stopień spełnienia kryteriów akredytacyjnych, osiągając wynik ogólny na poziomie 84%. Z powodzeniem zrealizował wszystkie standardy obligatoryjne i przekroczył wymagany próg minimalny w każdym z ocenianych obszarów, potwierdzając wszechstronne i zrównoważone przygotowanie organizacyjne.

Szczególnym powodem do dumy jest zdobycie 100% punktów w obszarze „Poprawa jakości i bezpieczeństwa pacjenta”. Maksymalny wynik w tej kategorii ma fundamentalne znaczenie, gdyż jednoznacznie

Minister Zdrowia

CERTYFIKAT AKREDYTACYJNY

nr: 2026/39

Potwierdza się spełnienie przez

ORTOPEDYCZNO-REHABILITACYJNY SZPITAL KLINICZNY IM. WIKTORA DEGI UNIWERSYTETU MEDYCZNEGO IM. KAROLA MARCINKOWSKIEGO W POZNANIU

RPWDL 000000018578

standardów akredytacyjnych dla

leczenia szpitalnego

w zakresie działalności leczniczej

Przedsiębiorstwo SZPITAL O-RSK

ul. 28 Czerwca 1956 r. 135/147, 61-545 Poznań

Minister Zdrowia

Jolanta Sobierańska-Grenda

Minister Zdrowia

/Dokument podpisany elektronicznie/

Data 27 sierpnia 2026.r.

Certyfikat akredytacyjny ważny 4 lata od daty wystawienia

dowodzi, że procedury identyfikacji ryzyka, zapobiegania błędom medycznym oraz coroczne programy poprawy jakości i bezpieczeństwa leczenia są w szpitalu wdrażane w sposób wzorcowy.

Uzyskane rezultaty stanowią efekt zaangażowania oraz długofalowej, skoordynowanej pracy wszystkich komórek organizacyjnych funkcjonujących w ramach wewnętrznego systemu zarządzania jakością i bezpieczeństwem. Działania operacyjne realizowane są pod bezpośrednim nadzorem dyrektora szpitala dr. hab. Przemysława Daroszewskiego, kierującego Zespołem ds. Jakości, przy aktywnym udziale wyspecjalizowanych jednostek, takich jak Zespół ds. Zdarzeń Niepożądanych, Zespół ds. Oceny i Leczenia bólu, Zespół ds. Kontroli Zakażeń Szpitalnych czy Zespół ds. Żywienia Klinicznego. Skuteczność tych działań znajduje odzwierciedlenie nie tylko w finalnym raporcie CMJ i decyzji ministra zdrowia o przyznaniu akredytacji na okres najbliższych 4 lat, ale również w cyklicznych badaniach opinii i doświadczeń samych pacjentów, spośród których aż 98% pozytywnie ocenia jakość oferowanych usług, 90% wskazuje na zadowalające efekty leczenia, a 92% deklaruje chęć polecenia szpitala swoim bliskim.

Przyznanie Certyfikatu Akredytacyjnego stanowi formalne przypieczętowanie wysiłku całego zespołu oraz potwierdzenie, że ORSK konsekwentnie realizuje przyjętą misję „Leczymy i uczymy w oparciu o najwyższe standardy". Dopełnienie rygorystycznych wymogów jakościowych potwierdza przynależność placówki do grona wiodących ośrodków leczniczych w kraju oraz zapewnia pacjentom maksymalne bezpieczeństwo procedur medycznych, a personelowi przejrzyste zasady pracy bazujące na międzynarodowych wzorcach postępowania klinicznego.

Rozbudowa ORSK na finiszu

TEKST: JOANNA TYKARSKA-RADZIO

Rozbudowa Ortopedyczno-Rehabilitacyjnego Szpitala Klinicznego im. Wiktora Degi w Poznaniu, która obecnie wchodzi w decydującą i zarazem ostatnią fazę, to jedna z najważniejszych inicjatyw ukierunkowanych na rozwój infrastruktury medycznej placówki.

Latem 2026 roku oficjalnie zakończono zasadnicze prace budowlane i konstrukcyjne przy nowym skrzydle szpitala, zamykając tym samym wielomiesięczną, najbardziej wymagającą pod względem technicznym część przedsięwzięcia.

Na łamach „Faktów UMP" regularnie śledziliśmy tę kluczową inwestycję, relacjonując postępy prac na poszczególnych etapach jej realizacji. To pierwsza od lat tak szeroko zakrojona rozbudowa w ORSK, stanowiąca odpowiedź na rosnące zapotrzebowanie społeczne. Ośrodek jest jedną z zaledwie dwóch jednostek w Polsce wykonujących niezwykle skomplikowane zabiegi w zakresie ortopedii dziecięcej, leczenia schorzeń kręgosłupa oraz chirurgii kończyny górnej, tak więc aż 20–30% chorych to pacjenci spoza Wielkopolski. Dotychczasowe ograniczenia lokalowe i zabiegowe przekładały się na wydłużanie kolejki oczekujących, dlatego decyzja dyrektora dr. hab. Przemysława Daroszewskiego o wzniesieniu nowego budynku zakładała zwiększenie możliwości udzielania pomocy pacjentom aż o 30%.

Działania koncepcyjne i przygotowania do projektu rozpoczęły się już w 2020 roku, natomiast momentem zwrotnym, który dał zielone światło na jego urzeczywistnienie i rozpoczęcie robót budowlanych, było uroczyste podpisanie umowy z generalnym wykonawcą, firmą Warbud SA, w dniu 15 czerwca 2023 roku. Wydarzenie zgromadziło przedstawicieli władz uczelni, kierownictwa szpitala oraz wykonawcy, co świadczy o znaczeniu tego przedsięwzięcia dla całego środowiska medycznego i akademickiego. Kolejnym ważnym punktem w harmonogramie było symboliczne wmurowanie kamienia węgielnego pod koniec 2024 roku, zorganizowane na terenie wznoszonego już nowego gmachu. W następnych latach prowadzono prace konstrukcyjne, instalacyjne i wykończeniowe.

Pięciokondygnacyjne skrzydło zostało zaprojektowane z myślą o poprawie warunków leczenia oraz usprawnieniu organizacji świadczeń medycznych. W obiekcie przewidziano m.in. Oddział Anestezjologii i Opieki Pooperacyjnej, Centralne Laboratorium, Centralną Sterylizatornię, poradnie specjalistyczne oraz zaplecze diagnostyczne i techniczne. Przestrzeń pomieści również aptekę szpitalną, nowoczesny blok operacyjny dysponujący siedmioma salami zabiegowymi wraz z salą wybudzeń na 10 łóżek, Oddział Ortopedyczny dla Dzieci, dostosowany do pobytu małych pacjentów wraz z rodzicami, oraz ogólnodostępną strefę rekreacyjną z zielonym tarasem na poziomie drugim. Dopełnieniem projektu są także zmodernizowane rozwiązania komunikacyjne wokół kompleksu, dodatkowe wjazdy na teren placówki, parking na około 80 miejsc oraz uporządkowane tereny zielone, co znacząco podniesie komfort codziennych przyjazdów oraz pobytu pacjentów i ich bliskich w szpitalu. Rozbudowa wiąże się również z planami dotyczącymi dalszego wykorzystania jego zabytkowej infrastruktury. Po przeniesieniu działalności medycznej do powstałego skrzydła dotychczasowy budynek ortopedii ma zachować funkcje administracyjne, dydaktyczne i uniwersyteckie, a w przyszłości stać się siedzibą Muzeum Ortopedii Polskiej.

W tej chwili inwestycja weszła w fazę zaawansowanych odbiorów robót budowlanych oraz testów poszczególnych instalacji technicznych, elektroenergetycznych, sanitarnych, węzła cieplnego i systemu wentylacji, a także usuwania ewentualnych usterek powykonawczych, tak aby przejęcie terenu budowy mogło nastąpić do końca bieżącego roku. Po zakończeniu niezbędnych procedur kolejnym krokiem będzie przygotowanie obiektu do rozpoczęcia działalności medycznej. Montaż aparatury, odbiory sanitarno-epidemiologiczne, wyposażanie pomieszczeń i przygotowanie placówki do pełnego użytkowania zaplanowano na najbliższe miesiące, tak by ostateczne przekazanie całego kompleksu pacjentom oraz zespołom medycznym nastąpiło zgodnie z harmonogramem w 2027 roku.

Skomplikowana skala przedsięwzięcia znajduje odzwierciedlenie w jego ramowym budżecie. Całkowity koszt realizacji zadania opiewa na 159 mln zł, z czego dominującą część – aż 112,5 mln zł – stanowi dofinansowanie z budżetu państwa przyznane przez Ministerstwo Zdrowia, natomiast pozostałe 46,5 mln zł pokrywa ze środków własnych sam szpital. Do momentu zakończenia prac konstrukcyjnych zafakturowano i rozliczono już ponad 112,5 mln zł (blisko 85% wartości umowy budowlanej), co potwierdza płynne i stabilne finansowanie inwestycji na każdym jej etapie.

Z perspektywy całego procesu rozbudowy wyłania się spójna wizja modernizacji, której priorytety pozostawały niezmienne od samego początku. Zarówno w pierwszych deklaracjach dyrekcji, jak i podczas uroczystego podpisania umowy oraz wmurowania kamienia węgielnego podkreślano ponadregionalną rangę poznańskiego ośrodka oraz fakt, że sfinalizowanie projektu znacząco poprawi dostęp do terapii dla dzieci z całej Polski. Dzięki nowej inwestycji pacjenci będą mogli korzystać z opieki w nowoczesnym i przyjaznym otoczeniu. Powstająca infrastruktura ma stworzyć warunki do wdrażania innowacyjnych technologii, takich jak robotyka operacyjna czy śródoperacyjna nawigacja, co może stać się istotnym impulsem rozwojowym dla polskiej ortopedii i rehabilitacji dziecięcej. Podkreśla się także, że nadrzędnym celem inwestycji jest skrócenie czasu oczekiwania na zabiegi oraz stworzenie godnych warunków leczenia dla najmłodszych podopiecznych i towarzyszących im rodziców.

Kasa automatyczna
PAŃSTWOWA
STRAŻ POŻARNA

RATOWNIK
RATOWNIK
RATOWNIK
RATOWNIK

Ćwiczenia z zakresu zdarzenia masowego oraz działań ewakuacyjnych w przypadku zagrożenia pożarowego w ORSK

TEKST: MARIA FREUDENREICH

W Ortopedyczno-Rehabilitacyjnym Szpitalu Klinicznym im. Wiktora Degi Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu przeprowadzono kompleksowe ćwiczenia z zakresu reagowania na zdarzenie masowe oraz ewakuacji w przypadku wybuchu pożaru. Ich celem było praktyczne sprawdzenie przygotowania szpitala do działania w sytuacji wystąpienia zdarzenia o charakterze masowym, a także doskonalenie procedur związanych z ewakuacją, udzielaniem pomocy osobom poszkodowanym oraz współpracą z zewnętrznymi służbami i podmiotami zaangażowanymi w działania ratownicze. W ćwiczeniach udział wzięli przedstawiciele Państwowej Straży Pożarnej, Polskiego Czerwonego Krzyża oraz Sił Zbrojnych RP, którzy wspólnie z personelem szpitala realizowali przygotowane scenariusze sytuacji kryzysowych.

W ramach ćwiczeń przeprowadzono szereg działań odzwierciedlających rzeczywiste postępowanie w przypadku wystąpienia zdarzenia masowego. Obejmowały one m.in. dekontaminację osób poszkodowanych, przeprowadzanie triażu medycznego czy udzielanie pomocy medycznej. Ćwiczenia obejmowały również działania związane z zabezpieczeniem logistycznym, organizacją miejsc dla osób poszkodowanych, rozszerzeniem bazy łóżkowej na wypadek zdarzenia masowego oraz zapewnieniem sprawnego przepływu informacji i komunikacji pomiędzy poszczególnymi zespołami i służbami. Istotnym elementem ćwiczeń była również ewakuacja związana z zagrożeniem pożarowym, podczas której sprawdzono organizację i sprawność procesu ewakuacji, sposób przekazywania informacji o zagrożeniu oraz współpracę personelu szpitala z jednostkami ochrony przeciwpożarowej.

Przeprowadzone działania pozwoliły na praktyczne zweryfikowanie obowiązujących procedur oraz przećwiczenie współpracy pomiędzy personelem szpitala a służbami ratowniczymi. Szczególną uwagę poświęcono sprawnej komunikacji, właściwej organizacji działań oraz zapewnieniu bezpieczeństwa pacjentów i pracowników.

Ćwiczenia tego rodzaju stanowią ważny element przygotowania szpitala do reagowania w sytuacjach nadzwyczajnych. Pozwalają na identyfikację potencjalnych obszarów wymagających doskonalenia, a także na rozwijanie umiejętności współpracy i koordynacji działań w warunkach zbliżonych do rzeczywistych. Bezpieczeństwo pacjentów i pracowników należy do kluczowych priorytetów szpitala. Regularne ćwiczenia oraz praktyczne sprawdzanie przyjętych procedur zwiększają gotowość organizacyjną i pozwalają na skuteczniejsze reagowanie w przypadku rzeczywistego zagrożenia.

Składamy serdeczne podziękowania wszystkim służbom i osobom zaangażowanym w realizację ćwiczeń za profesjonalizm, zaangażowanie oraz sprawną współpracę. Podjęte działania pozwoliły na praktyczne sprawdzenie procedur i doskonalenie współpracy w sytuacji wymagającej szybkiej i skoordynowanej reakcji. Szczególne podziękowania kierujemy do Polskiego Czerwonego Krzyża, którego przedstawiciele aktywnie uczestniczyli w ćwiczeniach. Zespół PCK z dużym zaangażowaniem i profesjonalizmem zajął się osobami poszkodowanymi, wspierając organizację ich przyjęcia, zabezpieczenia oraz dalszego postępowania w ramach przygotowanego scenariusza. Sprawna współpraca, doświadczenie i zaangażowanie przedstawicieli PCK stanowiły istotny element przeprowadzonych działań i przyczyniły się do sprawnej realizacji założonych celów.

Dnia 12 października odbyło się spotkanie podsumowujące przeprowadzone ćwiczenia, którego celem było omówienie ich przebiegu, wyciągnięcie wniosków oraz określenie dalszych kierunków rozwoju i doskonalenia procedur na wypadek sytuacji kryzysowych. Omówiono procedury reagowania szpitala oraz służb współpracujących w przypadku wystąpienia zdarzenia masowego, a także próbnej ewakuacji placówki.

W spotkaniu wzięli udział kluczowi przedstawiciele dyrekcji oraz koordynatorzy działań: dyrekcja i zarząd szpitala (dyrektor dr hab. Przemysław Daroszewski, naczelny lekarz dr Juliusz Rager oraz naczelna pielęgniarka mgr Aleksandra Ludwiczak), osoby odpowiedzialne za organizację i realizację ćwiczeń (specjalista ds. obronnych szpitala i kierownik ćwiczenia Wojciech Zajączek wraz z zaangażowanym w manewry personelem medycznym i administracyjnym), służby i partnerzy zewnętrzni (przedstawiciele Szkoły Aspirantów Państwowej Straży Pożarnej w Poznaniu oraz Grupy Ratownictwa Polskiego Czerwonego Krzyża Poznań).

Podczas spotkania szczegółowo przeanalizowano każdy etap realizacji ćwiczenia. Konstruktywna dyskusja pozwoliła na wyciągnięcie cennych wniosków oraz zidentyfikowanie drobnych błędów i obszarów wymagających udoskonalenia. Dzięki tej analizie możliwe będzie wdrożenie poprawek, które pozwolą ustrzec się potknięć podczas kolejnych szkoleń, a przede wszystkim – zapewnią maksymalne bezpieczeństwo i sprawność działania w przypadku wystąpienia realnego zagrożenia. Dyrekcja szpitala złożyła serdeczne podziękowania wszystkim uczestnikom, pracownikom oraz przedstawicielom służb mundurowych i ratunkowych za pełne zaangażowanie i profesjonalne podejście do ćwiczeń. ■

◀ Podczas ćwiczeń z zakresu zdarzenia masowego oraz działań ewakuacyjnych

Z ŻYCIA SZPITALI KLINICZNYCH

SZPITAL KLINICZNY IM. KAROLA JONSCHERA

TEKST: MARTA ŻBIKOWSKA-CIEŚLA

Badanie kliniczne nowego preparatu w cukrzycy typu 1 w poznańskim ośrodku

W Szpitalu Klinicznym im. Karola Jonschera Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu rozpoczęło się międzynarodowe badanie kliniczne SAFEGUARD. Projekt realizowany jest przez zespół Kliniki Diabetologii, Auksologii i Otyłości Wieku Rozwojowego. Głównym badaczem jest dr Elżbieta Niechciał, a funkcję współbadaczy pełnią dr Maria Buczyńska-Górna oraz lek. Paulina Wais. Jest to pierwsze badanie kliniczne z zastosowaniem terapii immunomodulującej w nowo rozpoznanej cukrzycy typu 1 realizowane w poznańskiej klinice.

Badanie dotyczy nowej terapii dla pacjentów z niedawno rozpoznaną cukrzycą typu 1. Oceniany lek SAB-142 należy do grupy terapii immunomodulujących, których celem jest spowolnienie postępu choroby poprzez ochronę komórek beta trzustki odpowiedzialnych za produkcję insuliny. Zachowanie własnej produkcji insuliny może sprzyjać lepszej kontroli glikemii, zmniejszeniu zapotrzebowania na insulinę egzogenną oraz ograniczeniu ryzyka rozwoju ostrych i przewlekłych powikłań choroby.

Obecnie rozpoczęła się faza IIb badania klinicznego. Na tym etapie oceniane są skuteczność i bezpieczeństwo terapii w dużej grupie pacjentów poprzez porównanie działania badanego leku ze standardowym postępowaniem lub placebo.

Szpital Kliniczny im. Karola Jonschera UMP jest jednym z nielicznych ośrodków na świecie prowadzących badanie SAFEGUARD. Udział poznańskiego ośrodka w projekcie jest możliwy m.in. dzięki członkostwu w prestiżowym europejskim konsorcjum INNODIA. To międzynarodowa sieć skupiająca czołowe ośrodki kliniczne i naukowe oraz organizacje pacjentów zaangażowane w walkę z cukrzycą typu 1. Cele konsorcjum to: rozwój nowoczesnych metod wczesnego wykrywania cukrzycy typu 1, lepsze monitorowanie oraz opracowywanie terapii modyfikujących naturalny przebieg choroby. Członkostwo w INNODIA umożliwia udział w najbardziej zaawansowanych badaniach klinicznych prowadzonych obecnie w obszarze cukrzycy typu 1.

Do prowadzonego w Poznaniu badania kwalifikowani są pacjenci w wieku od 5 do 18 lat, u których cukrzycę typu 1 rozpoznano w ciągu ostatnich 100 dni. Kryterium to ma kluczowe znaczenie, ponieważ terapia może być skuteczna jedynie wtedy, gdy organizm zachował jeszcze część własnych komórek beta produkujących insulinę. Im więcej takich komórek pozostaje czynnych w chwili rozpoczęcia leczenia, tym większa szansa na zahamowanie postępu choroby.

Cukrzyca typu 1 jest chorobą autoimmunologiczną, w której układ odpornościowy błędnie rozpoznaje własne komórki beta trzustki jako zagrożenie i stopniowo je niszczy. Obecnie leczenie opiera się przede wszystkim na podawaniu insuliny oraz ciągłym monitorowaniu stężenia glukozy. Terapia ta pozwala kontrolować chorobę, nie wpływa jednak na proces autoimmunologiczny leżący u jej podłoża.

SAB-142 działa w odmienny sposób. Lek moduluje odpowiedź układu odpornościowego, ograniczając jego atak na komórki beta trzustki. Dzięki temu może przyczyniać się do zachowania naturalnej produkcji insuliny przez organizm i do spowolnienia progresji choroby. Jednym z głównych celów badania jest ocena, czy zastosowanie terapii pozwoli na dłuższe utrzymanie czynności komórek beta trzustki oraz poprawę kontroli metabolicznej choroby.

Pierwsi pacjenci zostali już włączeni do badania. Lek w postaci dwóch kilkugodzinnych wlewów dożylnych podawany jest podczas 2-dniowej hospitalizacji. Protokół przewiduje ponowne podanie terapii po 6 miesiącach. Następnie pacjenci pozostają pod obserwacją przez około 12 miesięcy i regularnie uczestniczą w wizytach kontrolnych.

Uczestnicy badania przez cały okres jego trwania pozostają pod opieką zespołu Kliniki Diabetologii, Auksologii i Otyłości Wieku Rozwojowego UMP, który zapewnia specjalistyczne wsparcie medyczne na każdym etapie terapii.

▲ Podczas zabiegu wszczepienia stymulatora nerwu błędnego (VNS)

Uznana metoda leczenia padaczki lekoopornej u dzieci dostępna w Szpitalu Jonschera

Wszczepienie stymulatora nerwu błędnego (VNS) to standardowa metoda leczenia padaczki lekoopornej stosowana w przypadku pacjentów, u których leczenie farmakologiczne nie przynosi efektów. Do tej pory nie była dostępna w Wielkopolsce na oddziałach pediatrycznych. W Szpitalu Klinicznym im. Karola Jonschera UMP zabieg ten został przeprowadzony po raz pierwszy. Do tej pory dzieci mogły być operowane na oddziale dla dorosłych w Uniwersyteckim Szpitalu Klinicznym UMP lub otrzymywały pomoc w placówkach poza Wielkopolską.

Pierwszą operację w poznańskim ośrodku przeprowadził prof. Vladimir Baščarević z Kliniki Neurochirurgii Uniwersyteckiego Centrum Klinicznego w Belgradzie. Prof. Baščarević jest doświadczonym operatorem wykonującym około 40 implantacji stymulatorów rocznie. Asystował on podczas drugiego zabiegu lek. Natalii Retkowskiej-Tomaszewskiej, która jest neurochirurgiem dziecięcym w Klinice Chirurgii, Traumatologii i Urologii Dziecięcej i wykonała operację wszczepienia stymulatora.

Dostępność tych zabiegów w Poznaniu to przede wszystkim korzyść dla najmłodszych pacjentów z województwa wielkopolskiego i lubuskiego, którzy nie muszą już szukać pomocy w odległych ośrodkach. Natomiast dla dziecięcego szpitala klinicznego to szansa rozwijania działalności i wprowadzania kolejnych możliwości terapeutycznych.

Metoda VNS polega na wszczepieniu stymulatora (generatora impulsów) połączonego z elektrodą, która przesyła impulsy od nerwu błędnego do mózgowia. Taka długofalowa stymulacja powoduje, że u pacjentów zmniejsza się liczba napadów padaczkowych. U kilkunastu procent pacjentów napady te mogą całkowicie ustąpić, natomiast w przypadku nawet 60 procent pacjentów liczba napadów zmniejsza się o połowę.

Zoperowani w Poznaniu pacjenci to dziewczynki w wieku 12 i 13 lat. Kolejni zostali już zakwalifikowani do zabiegu.

▲ Cytobus na terenie Szpitala Klinicznego im. Karola Jonschera UMP

„Profilaktyka – podaj dalej". Szpital Jonschera zachęca do badań

We wrześniu br. Szpital Kliniczny im. Karola Jonschera UMP wziął udział w akcji „Profilaktyka – podaj dalej". Jest to ogólnopolska kampania zainaugurowana przez Ministerstwo Zdrowia, która zachęca do aktywnego dbania o zdrowie i korzystania z dostępnych badań profilaktycznych: od mammografii, testu HPV HR i kolonoskopii, po bilanse zdrowia, szczepienia i konsultacje. Celem akcji jest rozpowszechnianie informacji o dostępnych programach profilaktycznych i zachęcanie do udziału w badaniach. Mają temu służyć zarówno przekazy medialne, jak i działania edukacyjne prowadzone podczas różnorodnych wydarzeń. Istotnym elementem inicjatywy jest także angażowanie uczestników do promowania badań profilaktycznych wśród rodziny, znajomych i przyjaciół.

W ramach kampanii szpital zachęcił swoje pracownice do udziału w programie profilaktycznym raka szyjki macicy. Z badań profilaktycznych można było skorzystać w cytobusie, który 16 września pojawił się na terenie szpitala. Zainteresowanie było tak duże, że nie udało się przebadać wszystkich chętnych kobiet jednego dnia i kilka dni później cytobus odwiedził szpital po raz drugi.

W programie profilaktyki raka szyjki macicy wykonywane jest w pierwszej kolejności badanie HPV HR. W ramach akcji „Profilaktyka – podaj dalej" skorzystało z niego 80 kobiet. Jeśli wynik testu jest prawidłowy, badanie powtarza się po 5 latach. Jeśli jednak pojawią się nieprawidłowości, z pobranej próbki wykonuje się cytologię na podłożu płynnym, a jeśli wynik nie rozwieje wątpliwości, kobieta kierowana jest do drugiego etapu programu, jakim jest kolposkopia lub biopsja.

„Praktyczna hematologia w pediatrii 2026" – wiedza, doświadczenie, współpraca

Dnia 10 października 2026 roku w Szpitalu Klinicznym im. Karola Jonschera UMP odbyła się Konferencja „Praktyczna hematologia w pediatrii 2026". Spotkanie poświęcono zagadnieniom istotnym w codziennej pracy z małymi pacjentami – od interpretacji wyników badań laboratoryjnych i rozpoznawania pierwszych objawów chorób hematologicznych, poprzez podejmowanie decyzji diagnostycznych i terapeutycznych, po współpracę z pacjentem i opiekunami.

Konferencję zainaugurował wykład prof. Katarzyny Derwich zatytułowany „Hematologia dziecięca 2026 – 10 zmian, które warto znać", poświęcony najważniejszym nowościom wpływającym na codzienną praktykę kliniczną.

Sesję pt. „Morfologia – pierwszy sygnał choroby" rozpoczął wykład gościa

▲ Od lewej: dr Miłosz Jazdon, prof. Katarzyna Derwich, dr hab. Ninela Irga-Jaworska, dr Katarzyna Adamczewska-Wawrzynowicz

specjalnego, dr hab. Nineli Irgi-Jaworskiej z Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego. Prelegentka mówiła o praktycznej interpretacji nieprawidłowych wyników morfologii u dzieci. Dalsza część sesji również koncentrowała się na tej tematyce. Wykłady wygłosili: dr Agnieszka Skobowiak-Sobierajska, która mówiła o wrodzonych zespołach niewydolności szpiku, oraz dr Jan Brylak, który przedstawił hematologiczne objawy chorób przewodu pokarmowego. Omówiono również przypadek celiakii, podkreślając znaczenie łączenia wyników badań z obrazem klinicznym pacjenta.

W kolejnej części spotkania, poświęconej hemostazie, uwagę skupiono na rozpoznawaniu zaburzeń krzepnięcia i właściwym reagowaniu na niepokojące wyniki badań. Wśród prelegentów byli: dr Agnieszka Wziątek, która mówiła o diagnostyce zaburzeń krzepnięcia, dr Agnieszka Stróżyk, która przedstawiła scenariusze dotyczące przypadków hemostazy w POZ i izbie przyjęć, oraz dr Miłosz Jazdon, który skupił się na praktycznym podejściu do dziecka z małopłytkowością, hemolizą i podejrzeniem mikroangiopatii.

Popołudniowa sesja „Trudne decyzje w codziennej praktyce" została poświęcona przypadkom wymagającym szczególnej czujności diagnostycznej. Dr Magdalena Samborska przedstawiła przypadki, w których powiększenie śledziony, wątroby i węzłów chłonnych należy traktować jako „czerwone flagi" w diagnostyce, a dr Katarzyna Adamczewska-Wawrzynowicz mówiła o wyzwaniach w diagnostyce neutropenii u dzieci.

Ważnym elementem programu był konkurs przypadków klinicznych przygotowanych przez studentów, obejmujący prezentacje, dyskusję z ekspertami i pytania jury.

Konferencja uwzględniła również perspektywę psychologiczną i potrzeby rodzin. W ramach warsztatów psychologicznych uczestnicy poznawali praktyczne sposoby rozmowy z dzieckiem z chorobą hematologiczną i jego rodzicami. Tę część konferencji prowadziła psycholog Marta Tulińska.

Równolegle odbywała się Akademia Rodzica, czyli sesja edukacyjna, podczas której poruszono kwestie interpretacji morfologii dziecka, oceny siniaków i krwawień, niedokrwistości, bezpiecznego podawania leków oraz najczęstszych błędów w codziennej terapii. Z rodzicami rozmawiały: prof. Katarzyna Derwich, dr Patrycja Marciniak-Stępak oraz dr Magdalena Olejniczak-Rabinek. Organizację Akademii Rodzica wsparła Fundacja Pomocy Dzieciom z Chorobami Nowotworowymi w Poznaniu oraz Stowarzyszenie Dzieciaki Chojraki.

Celem konferencji była wymiana wiedzy i doświadczeń. Zwrócono również uwagę na to, jak ważna w hematologii pediatrycznej jest umiejętność komunikacji z pacjentem

i jego rodziną. Organizatorom spotkania należą się słowa uznania za zaangażowanie i wysiłek włożony w realizację tego wyzwania. Tegoroczne doświadczenia z pewnością pomogą w przygotowaniach do przyszłorocznej konferencji „Praktyczna hematologia w pediatrii 2027", która planowana jest na 9 października 2027 roku w Szpitalu Klinicznym im. Karola Jonschera UMP.

Ministerstwo Zdrowia doceniło aktywność donacyjną szpitala. 100 tys. zł na sprzęt dla intensywnej terapii

Szpital Kliniczny im. Karola Jonschera UMP znalazł się w gronie placówek o największej aktywności donacyjnej w odniesieniu do dawców pediatrycznych w 2025 roku. Informację tę przekazało Ministerstwo Zdrowia w oficjalnym liście gratulacyjnym, przyznając jednocześnie szpitalowi 100 tys. zł na zakup sprzętu i aparatury medycznej dla Oddziału Anestezjologii i Intensywnej Terapii Pediatrycznej.

Jak poinformowało Ministerstwo Zdrowia, ocena aktywności donacyjnej uwzględniała liczbę zidentyfikowanych wśród dzieci dawców potencjalnych oraz rzeczywistych, jak również liczbę zidentyfikowanych dawców tkanek, co zostało skorelowane z potencjałem donacyjnym podmiotu ustalonym na podstawie liczby łóżek, którymi dysponuje Oddział Anestezjologii i Intensywnej Terapii.

W piśmie znalazły się także podziękowania dla osób zaangażowanych w działalność donacyjną: „Jednocześnie doceniając wkład pracy całego Zespołu, który identyfikuje, kwalifikuje oraz sprawuje opiekę nad dawcami, pragnę serdecznie podziękować za Państwa zaangażowanie oraz poświęcenie, również w imieniu tych wszystkich pacjentów, którzy w wyniku Państwa działań mogą ponownie cieszyć się bezcennym darem, jakim jest życie" – czytamy w liście gratulacyjnym.

Inwestycja Szpitala Jonschera wśród najlepszych realizacji 30-lecia

Dzięki przebudowie i rozbudowie oddziałów onkologii Szpital Kliniczny im. Karola Jonschera UMP otrzymał tytuł Obiektu 30-lecia. Wyróżnienie to przyznano 35 obiektom, które były laureatami w 30-letniej historii Ogólnopolskiego Konkursu „Modernizacja Roku & Budowa XXI wieku". Poznańska inwestycja została po raz pierwszy doceniona przez jurorów w roku 2022 i wtedy szpital otrzymał statuetkę laureata za modernizację roku. W tym roku w dniu 10 września na Zamku Królewskim w Warszawie spotkali się przedstawiciele inwestorów, których realizacje zdobywały uznanie jury w ostatnich trzech dekadach. Srebrną statuetkę za Obiekt 30-lecia odebrał zastępca dyrektora ds. rozwoju Szpitala Klinicznego im. Karola Jonschera UMP dr Paweł Daszkiewicz. Doceniona inwestycja została zaplanowana, zaprojektowana i zrealizowana w okresie, kiedy dr Paweł Daszkiewicz pełnił funkcję dyrektora szpitala.

Jak informuje organizator konkursu, „Nagrody te były przyznawane tylko i wyłącznie za indywidualny, niepowtarzalny wkład wytyczający nowe trendy w budownictwie, promujący najlepsze modernizacje i budowy, za szczególne osiągnięcia i odniesione sukcesy inwestorów, wykonawców i projektantów". ■

KSZTAŁCENIE PODYPLOMOWE

strefa PO DYPLOMIE

Od blisko dwóch dekad studia podyplomowe „Arteterapia" na Uniwersytecie Medycznym im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu pokazują, że medycyna i sztuka mogą się wzajemnie uzupełniać, wspierając człowieka zarówno w procesie leczenia, jak i w rozwoju osobistym. To jeden z najdłużej prowadzonych i najbardziej rozpoznawalnych programów arteterapeutycznych w Polsce, który od 2008 roku nieprzerwanie kształci specjalistów wspierających dzieci, dorosłych, seniorów oraz osoby znajdujące się w kryzysie zdrowotnym i emocjonalnym.

ROZMAWIAŁA: MGR ANNA LEWCZUK

21 edycji, 18 lat doświadczeń i ponad 400 absolwentów. O sile arteterapii na UMP

O tym, jak narodziła się idea studiów, jak zmieniał się ich program na przestrzeni 21 edycji, kim są ich słuchacze i dlaczego arteterapia odgrywa dziś coraz ważniejszą rolę w systemie wsparcia i ochrony zdrowia, rozmawiamy z **prof. UMP dr Mirosławą Cylkowską-Nowak**, pomysłodawczynią i kierownikiem studiów podyplomowych „Arteterapia". Słowa naszej rozmówczyni to opowieść nie tylko o kierunku studiów, ale przede wszystkim o ludziach, pasji i przekonaniu, że sztuka może być ważnym narzędziem budowania dobrostanu oraz odzyskiwania równowagi w trudnych momentach życia.

» *Studia podyplomowe „Arteterapia" są prowadzone na UMP nieprzerwanie od 2008 roku. Jak zmieniały się na przestrzeni tych 21 edycji i co decyduje o ich nieustającej popularności?*

Idea powołania studiów podyplomowych arteterapii powstała w 2007 roku. Moje obserwacje pacjentów znajdujących się w trudnych, niekiedy krańcowych sytuacjach

zdrowotnych, w których konwencjonalne leczenie medyczne nie pozwalało na osiąganie dobrostanu, skłoniły mnie do poszukiwania możliwości kształcenia profesjonalisty, który mógłby nieść wsparcie. Dlatego zapoczątkowałam prace nad programem studiów arteterapeutycznych. Początkowo nawiązałam szereg kontaktów z osobami, które zawodowo zajmowały się terapiami przez sztuki plastyczne, muzykę, taniec, teatr, a także z psychologami, psychoterapeutami, psychiatrami, geriatrami i pediatrami. Wykonałam pogłębioną kwerendę biblioteczną. Podjęłam też szkolenia w tym obszarze. Te wysiłki oraz nawiązanie kontaktów instytucjonalnych z Uniwersytetem Artystycznym im. Magdaleny Abakanowicz, Uniwersytetem im. Adama Mickiewicza, Akademią Muzyczną w Poznaniu oraz Polskim Stowarzyszeniem Choreoterapii pozwoliły na opracowanie programu studiów podyplomowych „Arteterapia" i jego przedłożenie do rozważenia Senackiej Komisji ds. Dydaktyki. Pozytywna opinia tego gremium pozwoliła na opublikowanie programu i zapoczątkowanie rekrutacji na studia.

Program zmieniał się pod wpływem doświadczeń w jego realizacji. Zawsze bardzo uważnie wsłuchiwaliśmy się w opinie uczestników tych studiów, analizowaliśmy ewaluacje prowadzących zajęcia, ale także śledziliśmy doniesienia naukowe w obszarze arteterapii, a tych pojawiało się coraz więcej. Środowisko badaczy podejmowało coraz częściej badania kliniczno-kontrolne i eksperymentalne oraz systematyczne przeglądy i metaanalizy. Program studiów zmieniał się, ewoluowała treść nauczania, pojawiały się nowe przedmioty (np. udźwiękawianie filmów animowanych, twórcze pisanie), nawiązywaliśmy współpracę z nowymi nauczycielami i trenerami (nauczycielami stawali się też nasi absolwenci – Paulina Wycichowska, Anna Lewczuk, Natalia Komar-Piątyszek). Ale także dbaliśmy o już nawiązane kontakty z pracownikami i absolwentami Uniwersytetu Artystycznego im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu (prof. Kazimierz Raba, rzeźba; prof. Maciej Przybylski, malarstwo; mgr Aurelia Nowak, malarstwo i grafika; mgr Martyna Badura, malarstwo), Polskim Stowarzyszeniem Choreoterapii (mgr Maria Skommer, dr Paulina Wycichowska), Stowarzyszeniem Muzykoterapeutów Polskich (dr Wojciech Strzelecki, mgr Jędrzej Dobaczewski). Ożywczy wpływ na myślenie o programie miały też kontakty z Fundacją Nordoff Robbins Polska (mgr Dominika Dopierała, muzykoterapia) oraz Stowarzyszeniem Arteterapeutów Polskich „Kajros" (prof. Anita Stefańska).

» *Kim są najczęściej uczestnicy studiów arteterapii? Jakie grupy zawodowe znajdują tu największe możliwości rozwoju?*

Słuchaczami studiów są osoby o zróżnicowanym pierwotnym wykształceniu. Większość to absolwenci studiów psychologicznych i pedagogicznych. W grupach studiujących arteterapię znaleźli się też: lekarki (Joanna Gadzinowska-Szczucińska, Helena Urbaniak), pielęgniarki (Aniela Gołębiewska), położne (Anna Przewoźna), doktorzy nauk o zdrowiu (Sylwia Kropińska), filozofki (Natalia Komar-Piątyszek), socjolożki (Agnieszka Liberacka, Jagoda Gandziarowska-Ziołecka), artyści (Paulina Wycichowska, Bartosz Pawlik, Bartosz Pędziński, Sylwia Chudy-Leśnik, Sławomir Tobis, Tomasz Siuda), aktorki (Katarzyna Adamczyk), prawniczki (Anna Ignatów), kulturoznawcy (Krzysztof Gruszczyński), wokalistka jazzowa (Julia Rosińska-Kopala), kompozytorka i dyrygentka (prof. Katarzyna Kwiecień-Długosz) czy filolożka, serbistka i kroatystka (prof. Joanna Rękas). Pamiętam większość nazwisk słuchaczek i słuchaczy tych studiów, bo są to osoby wyjątkowe. Charakteryzuje je niezwykła otwartość na innego człowieka i pasja artystyczna. Fotografują, komponują, śpiewają, tańczą, malują obrazy, tworzą grafiki, rzeźbią, tkają, piszą formy poetyckie lub prozatorskie, animują wydarzenia kulturalne i edukacyjne. Charakterystyczne jest dla nich połączenie chęci pomagania innemu człowiekowi, wspierania w rozwoju z aktywnością artystyczną. To wspaniali, zaangażowani ludzie.

» *Co wyróżnia program arteterapii na tle innych studiów podyplomowych o podobnym profilu dostępnych w Polsce?*

Nasze studia wyróżniają się pod wieloma względami. Po pierwsze, to kapitalny zespół nauczycieli i trenerów. W tym miejscu pragnę im podziękować za wiele lat współpracy, sumienność, ale i pasję. Bardzo długo wspierali i wspierają ten kierunek studiów pracownicy naszej uczelni – prof. Jacek Wysocki, prof. Katarzyna Wieczorowska-Tobis, prof. Ewa Mojs, prof. Aleksandra Suwalska, dr hab. Sławomir Tobis, dr Wojciech Strzelecki, dr Maia Stanisławska-Kubiak, mgr Anna Lewczuk. Po drugie, to warunki, w których studia się odbywają – dzięki współpracy z administracją naszej uczelni udało się stworzyć pracownię artystyczną – obecnie jest zlokalizowana w Collegium św. Marii Magdaleny. Wspierali mnie kolejni kanclerze i dyrektorzy administracyjni – mgr Bogdan Poniedziałek, dr Paweł Uruski, dr Rafał Staszewski. Najpiękniej dziękuję. Po trzecie, życzliwość władz uczelni, kolejnych rektorów: prof. Leona Drobnika, prof. Grzegorza Bręborowicza, prof. Jacka Wysockiego, prof. Andrzeja Tykarskiego oraz prof. Zbigniewa Krasińskiego. Po czwarte, nasz program studiów, który się zmienia, jest systematycznie doskonalony, odpowiada na potrzeby współczesnego człowieka. Po piąte, ustabilizowana pozycja tych studiów w skali kraju. Ten program jest ceniony i wybierany przez kandydatki i kandydatów. Studiują u nas słuchacze przyjeżdżający z Gdańska i Tarnowa, Warszawy i Zielonej Góry, Szczecina i Katowic. Absolwentkami są cztery Polki mieszkające za granicą – w Hamburgu, Kolonii, Flensburgu i Bazylei. I po szóste,

nauczamy w ramach zajęć w kontakcie nauczyciela i słuchaczy. Jednym z pytań zadawanych przez osoby aplikujące na te studia dotyczy właśnie formy zajęć. Bowiem nie jest możliwe rozwinięcie umiejętności i kompetencji arteterapeutycznych bez ich praktykowania w interakcji międzyludzkiej, czyli w formie zajęć zdalnych. Po siódme, organizujemy naszym uczestnikom studiów praktyki, w ramach których słuchacze wykorzystują wiedzę i doświadczenia z warsztatów, ćwiczeń w pracy w bezpośrednim kontakcie z dzieckiem, osobą dorosłą, osobą starszą lub osobą z niepełnosprawnością intelektualną.

» *Jakie znaczenie ma dziś arteterapia w pracy z pacjentami, dziećmi, seniorami czy osobami znajdującymi się w kryzysie zdrowotnym i emocjonalnym?*

Arteterapia jest obecnie dobrze rozpoznawaną formą wsparcia rozwojowego i terapeutycznego. Arteterapeuci prowadzą zajęcia terapeutyczne w szkołach masowych (ten typ zajęć został uregulowany prawnie) oraz w szkołach integracyjnych i specjalnych. Coraz częściej psycholodzy, psychoterapeuci i psychiatrzy wykorzystują techniki arteterapeutyczne w swojej pracy (np. psychorysunek, techniki projekcyjne). Wiele programów tworzonych z myślą o osobach starszych obejmuje bloki aktywizacji tej grupy z zastosowaniem arteterapii. Arteterapeuci pracują z pacjentami oddziałów pediatrycznych, onkologicznych, medycyny paliatywnej, psychiatrycznych, rehabilitacji neurologicznej, opieki długoterminowej, geriatrycznych. Wsparcie człowieka w rozwoju, ale także w sytuacji kryzysu nabiera coraz większego znaczenia. Często działalność arteterapeutów pozwala na inkluzję społeczną, integrację lub reintegrację ze środowiskiem społecznym.

» *Które elementy programu lub zajęcia są szczególnie cenione przez słuchaczy i najczęściej pozostają z nimi na długo po ukończeniu studiów?*

Preferowanie określonych zajęć jest zróżnicowane. Bardzo wysoko cenione są formy warsztatowe, ćwiczeniowe, doświadczeniowe zajęć, ich omówienia. Często po zajęciach napływają podziękowania kierowane do konkretnych nauczycieli lub na zakończenie zajęć słuchacze biją brawo prowadzącemu.

Część słuchaczy przychodzi na studia podyplomowe „Arteterapia" z jasno zdefiniowanymi celami, np. „chcę pogłębić umiejętności

z zakresu muzykoterapii" albo – „interesuje mnie praca z pacjentem z zastosowaniem rysunku i malarstwa". Zatem te preferowane techniki pracy są dla nich najważniejsze w toku studiów. Z kolei część uczestników właśnie w czasie studiów podejmuje wysiłek zbudowania „tożsamości arteterapeutycznej", formowania siebie i rozwinięcia potrzebnej wiedzy, umiejętności i kompetencji. Wielu absolwentów po ukończeniu studiów dostrzega zmianę w sobie, w postrzeganiu rzeczywistości, we własnych zachowaniach, w sposobie nawiązywania relacji interpersonalnych. Podczas spotkań po studiach absolwenci wspominają bardzo konkretne sytuacje z zajęć i wskazują nazwiska nauczycieli, którzy taki wpływ formacyjny na nich wywarli.

» *Jakie kompetencje i możliwości zawodowe zyskują absolwenci po ukończeniu studiów oraz jakie plany rozwoju kierunku widzi Pani w najbliższych latach?*

Mamy od lat bardzo jasno sprecyzowany cel: wyedukować profesjonalistów, to znaczy arteterapeutów, którzy będą przygotowani do inicjowania, rozwijania i moderowania procesu twórczego pozwalającego na wspieranie klientów/pacjentów w rozpoznawaniu potrzeb i trudności życiowych oraz w rozwiązywaniu problemów psychologicznych, emocjonalnych i relacyjnych. Zależy nam na tym, aby nasi absolwenci działali z pasją, ale przede wszystkim odpowiedzialnie i profesjonalnie. A to oznacza oparcie działań zawodowych na podstawach teoretycznych, gruntownej, ciągle aktualizowanej wiedzy z obszarów arteterapii, psychologii, pedagogiki, medycyny, nauk o sztuce. Praktyka arteterapeutyczna nie może być ateoretyczna. W centrum powinien znajdować się klient/pacjent, jego dobrostan i rozwój.

» *Dziękuję za rozmowę.* ■

Zobacz w Internecie:
studia podyplomowe „Arteterapia"
https://podyplomowe.ump.edu.pl/pl/kierunki/arteterapia

Prof. UMP dr Mirosława Cylkowska-Nowak – arteterapeutka, logopedka, profesor Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu. Od ponad 30 lat łączy działalność naukową, dydaktyczną i kliniczną. Autorka i współautorka blisko 300 publikacji naukowych oraz patentu. Twórczyni i kierownik studiów podyplomowych: „Arteterapia", „Neurologopedia kliniczna" oraz „Przygotowanie pedagogiczne". Organizatorka konferencji „Podmiot. Sztuka – terapia – edukacja", kierowniczka licznych projektów badawczych i społecznych. Laureatka nagród Ministra Edukacji Narodowej, rektorskich oraz odznaczeń państwowych, dwukrotnie wyróżniona przez studentów tytułem *Amicus Studentium*.

Mgr Anna Lewczuk – od 16 lat związana ze studiami podyplomowymi „Arteterapia" jako słuchaczka (absolwentka 4. edycji), wykładowczyni i koordynatorka kierunku. Od 2013 roku prowadzi zajęcia dydaktyczne na studiach. Obecnie pełni również funkcję dyrektora Centrum Studiów Podyplomowych i Kształcenia Ustawicznego UMP. Współorganizatorka wielu konferencji naukowo-szkoleniowych, warsztatów i szkoleń dotyczących terapii zajęciowej i arteterapii na Uniwersytecie Medycznym w Poznaniu. Wielokrotnie nagradzana przez Rektora Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu za działalność organizacyjno-dydaktyczną oraz Nagrodą „Zorganizowani" (w 2023 roku).

Od cząsteczki po gotowy lek

Jak CITF UMP łączy naukę z wymogami przemysłu

TEKST: JOANNA TYKARSKA-RADZIO

CENTRUM INNOWACYJNEJ TECHNOLOGII FARMACEUTYCZNEJ

Przeniesienie nowo odkrytej substancji z akademickiego laboratorium na linie produkcyjne przemysłu farmaceutycznego to jeden z najbardziej wymagających etapów w całym sektorze life science. Wymaga nie tylko zaawansowanej wiedzy, ale przede wszystkim spójnego łańcucha technologicznego, w którym żaden krok nie zostaje pominięty. Centrum Innowacyjnej Technologii Farmaceutycznej (CITF) Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu powstało właśnie po to, by tę drogę skrócić i ustrukturyzować, tworząc kompletny ekosystem badawczo-wdrożeniowy.

Siła poznańskiego ośrodka tkwi w komplementarności jego jednostek, które wspólnie zamykają pełen cykl rozwoju produktu leczniczego. Wszystko zaczyna się w Laboratorium Syntezy, gdzie powstają substancje czynne w skali do 50 gramów oraz precyzyjne wzorce analityczne weryfikowane m.in. spektrometrią NMR. Nowo uzyskane cząsteczki natychmiast trafiają pod ocenę Laboratorium Inżynierii Genetycznej i Hodowli Komórkowej, badającego mechanizmy działania, markery komórkowe i potencjalną toksyczność, a także Laboratorium Bioanalitycznego, które przy użyciu zaawansowanej spektrometrii mas prowadzi

kluczowe analizy farmakokinetyczne (PK/PD). Gdy profil biologiczny jest obiecujący, pracę przejmują Laboratorium Analizy Fizykochemicznej, kontrolujące stan stały, polimorfizm i czystość krystaliczną, oraz Laboratorium Dostępności Farmaceutycznej, badające profile uwalniania z gotowej postaci leku i procesy liofilizacji. Całość prac formulacyjnych i analitycznych wspiera Laboratorium Fitochemiczne, wyspecjalizowane w standaryzacji i jakościowej ocenie surowców roślinnych zgodnie z normami farmakopealnymi.

Prawdziwym pomostem łączącym ten uniwersytecki potencjał z realiami rynkowymi jest jednak Laboratorium Mikrobiologiczne CITF. Jednostka ta legitymuje się certyfikatem GMP oraz oficjalnym zezwoleniem Głównego Inspektora Farmaceutycznego na wytwarzanie lub import produktu leczniczego. Oznacza to, że prowadzone w Poznaniu testy czystości mikrobiologicznej, badania jałowości czy monitoring środowiska wytwórczego spełniają bezwzględne kryteria tożsame z tymi, które obowiązują w komercyjnych zakładach produkcyjnych.

Dzięki temu ekspertyzy i wyniki generowane przy ul. Rokietnickiej nie zatrzymują się na etapie publikacji naukowych, lecz stają się bezpośrednią, pełnoprawną częścią dokumentacji rejestracyjnej nowoczesnych leków. CITF udowadnia, że akademicka doskonałość badawcza potrafi płynnie posługiwać się rygorystycznym językiem współczesnego przemysłu farmaceutycznego. ■

Uniwersytet Medyczny im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu
Centrum Innowacyjnej Technologii Farmaceutycznej
ul. Rokietnicka 3, 60-806 POZNAN
tel. 61 641 83 01, 61 641 85 97

NAUCZANIE W JĘZYKU ANGIELSKIM

PUMSzone

TEKST: PROF. DR HAB. NADIA SAWICKA-GUTAJ, PROF. UMP DR ŁUKASZ GĄSIOROWSKI, WERONIKA MAĆKÓW, GRZEGORZ CHEWUSZ, MAŁGORZATA SIKORSKA

read in English

Awards & honours
Prof. Karolina Gerreth with iADH Fellowship

Professor Karolina Gerreth, Vice Director of Center of Medical Education in English at Poznan University of Medical Sciences, has become the first person from Poland to receive the prestigious iADH Fellowship, awarded by the International Association for Disability and Oral Health IADH NOW. Professor Gerreth was among 29 recipients worldwide, including just five from Europe.

This distinction recognizes outstanding expertise, dedication, and excellence in Special Care Dentistry – providing oral healthcare for people with disabilities and others with additional care needs.

Candidates undergo a rigorous assessment by three independent experts, considering their clinical experience, research, teaching, community engagement, and contributions to iADH. The ceremony took place on August 22, 2026, during the iADH Congress in Dublin.

We are extremely proud and warmly congratulate Professor Gerreth on receiving this prestigious international distinction, which is a recognition of her dedication to promoting access to high-quality dental care for all patients.

Nagrody i wyróżnienia
Stypendium iADH Fellowship dla prof. Karoliny Gerreth

Wicedyrektor Centrum Nauczania w Języku Angielskim prof. Karolina Gerreth została pierwszą osobą z Polski, która otrzymała prestiżowe stypendium iADH Fellowship, przyznawane przez Międzynarodowe Stowarzyszenie ds. Niepełnosprawności i Zdrowia Jamy Ustnej (IADH NOW). Prof. Gerreth znalazła się wśród 29 laureatów z całego świata, w tym zaledwie pięciu z Europy.

Wyróżnienie to stanowi uznanie za wybitną wiedzę specjalistyczną, zaangażowanie i doskonałość w dziedzinie stomatologii specjalnej – zapewniającej opiekę stomatologiczną osobom z niepełnosprawnościami oraz innym osobom wymagającym dodatkowej opieki.

Kandydaci przechodzą rygorystyczną ocenę przeprowadzaną przez trzech niezależnych ekspertów, którzy biorą pod uwagę doświadczenie kliniczne, działalność badawczą, dydaktyczną, zaangażowanie społeczne oraz wkład w działalność iADH.

Uroczystość wręczenia stypendium odbyła się 22 sierpnia 2026 roku podczas Kongresu iADH w Dublinie.

Jesteśmy niezwykle dumni i serdecznie gratulujemy prof. Gerreth tego wyjątkowego międzynarodowego wyróżnienia, będącego wyrazem uznania dla jej zaangażowania w działania na rzecz zapewnienia wszystkim pacjentom dostępu do opieki stomatologicznej na najwyższym poziomie.

▲ Prof. Karolina Gerreth receiving the prestigious iADH Fellowship Award

Lets talk about international cooperation

PUMS strengthens its international presence in Austria

On 25 August, Prof. Joanna Budna-Tukan, Prof. Nadia Sawicka-Gutaj, Prof. Karolina Gerreth, and Prof. Łukasz Gąsiorowski, representing the leadership of the Center for Medical Education in English of Poznan University of Medical Sciences visited AMADEUS International School Vienna to officially mark the beginning of a new partnership between our institutions.

AMADEUS Vienna is a unique international educational environment and Austria's only English-language boarding school, bringing together students from many countries and combining an international academic curriculum with a strong residential and multicultural experience.

During the visit, we formally presented the Memorandum of Understanding between PUMS and AMADEUS Vienna and discussed several areas of future cooperation. These will include:

- recruitment of prospective medical and dental students from Austria and the international AMADEUS community,
- international educational exchange and joint academic initiatives,

Porozmawiajmy o współpracy międzynarodowej

UMP umacnia swoją międzynarodową obecność w Austrii

Dnia 25 sierpnia br. prof. Joanna Budna-Tukan, prof. Nadia Sawicka-Gutaj, prof. Karolina Gerreth oraz prof. Łukasz Gąsiorowski, reprezentujący kierownictwo Centrum Nauczania w Języku Angielskim, odwiedzili AMADEUS International School Vienna, aby oficjalnie zainaugurować nową współpracę między ww. instytucjami.

AMADEUS Vienna to wyjątkowe międzynarodowe środowisko edukacyjne i jedyna w Austrii anglojęzyczna szkoła z internatem, skupiająca uczniów z wielu krajów i łącząca międzynarodowy program nauczania z bogatym doświadczeniem życia w internacie oraz wielokulturowym środowisku.

Podczas wizyty podpisany został oficjalnie protokół ustaleń między UMP a AMADEUS Vienna oraz omówiono kilka obszarów przyszłej współpracy. Objęły one:

- rekrutację przyszłych studentów medycyny i stomatologii z Austrii oraz międzynarodowej społeczności AMADEUS,
- międzynarodową wymianę edukacyjną i wspólne inicjatywy akademickie,

- participation of AMADEUS students in the PUMS Pre-Medical Summer Program,
- dedicated information sessions and webinars for students and parents,
- and, importantly, the organization of PUMS admission interviews on-site at AMADEUS International School Vienna, allowing candidates to complete part of the admissions process directly in Vienna.

Seeing the campus in person and learning more about the school's international community gave us an excellent perspective on how our institutions can work together to create a clear pathway for talented students considering medical education in Poland.

For PUMS, this partnership is also an important step in strengthening our recruitment presence in Austria and the wider German-speaking region, while offering students direct access to information, guidance and admission opportunities.

- udział uczniów AMADEUS w letnim programie przygotowującym do studiów medycznych na UMP,
- specjalne sesje informacyjne i webinaria dla uczniów i rodziców,
- organizację rozmów kwalifikacyjnych UMP na miejscu w AMADEUS International School Vienna, co pozwoli kandydatom na przejście części procesu rekrutacyjnego bezpośrednio w Wiedniu.

Przedstawiciele UMP mieli okazję odwiedzić kampus i uzyskać dodatkowe informacje na temat międzynarodowej społeczności szkoły. Dało to doskonałą perspektywę na to, w jaki sposób obie instytucje mogą współpracować, aby stworzyć jasną ścieżkę dla utalentowanych uczniów i uczennic rozważających studia medyczne w Polsce.

Dla UMP partnerstwo to również ważny krok w kierunku wzmocnienia naszej obecności rekrutacyjnej w Austrii i szeroko pojętym regionie niemieckojęzycznym, a zarazem szansa na zapewnienie uczniom bezpośredniego dostępu do informacji, doradztwa oraz wsparcia w procesie rekrutacji.

▲ During the visit at the AMADEUS International School Vienna. From the left: Prof. Karolina Gerreth (2nd), Prof. Łukasz Gąsiorowski (3rd), Prof. Nadia Sawicka-Gutaj (5th), Prof. Joanna Budna-Tukan (6th)

Admission Cycle Concluded

Recruitment for English-taught programmes concluded in mid-August. In addition to submitting secondary-school certificates with grades in science subjects, candidates were required to pass an examination confirming their proficiency in English for the natural sciences, as well as to complete a qualifying interview. Examination sessions commenced in March and were conducted in person in Poznań, as well as in other countries: the USA, Canada, Norway, the United Kingdom, Ireland, the UAE, and Thailand.

A total of 374 candidates participated in this year's entrance examination: 282 applied for places on the MD programme and 92 for the DMD programme. Altogether, 284 individuals received positive decisions and offers to begin their studies, including 212 for medicine and 72 for dentistry. Ultimately, 186 admitted candidates – 132 for the MD programme and 54 for the DMD programme – confirmed their intention to enrol. The new cohort represents 30 different countries, with students arriving in Poznań from Europe as well as from North America, Asia, and Africa. The new students began their time in Poznań with an adaptation week, and the first regular classes commenced on 14 September.

At the beginning of September, a new recruitment cycle was launched for studies starting in September 2027. We warmly invite prospective candidates to apply via our portal at **applicant.ump.edu.pl**. The first examination sessions will take place in March.

Zakończenie rekrutacji

W połowie sierpnia zakończyła się rekrutacja na kierunki w języku angielskim. Poza koniecznością dostarczenia świadectw z ocenami z przedmiotów ścisłych kandydaci i kandydatki musieli zdać egzamin potwierdzający znajomość języka angielskiego z zakresu nauk przyrodniczych, a także odbyć rozmowę kwalifikacyjną. Sesje egzaminacyjne rozpoczęły się w marcu i odbywały się stacjonarnie w Poznaniu, jak również w innych krajach: USA, Kanadzie, Norwegii, Anglii, Irlandii, ZEA i Tajlandii.

Spośród 374 kandydatek i kandydatów, którzy wzięli udział w tegorocznym egzaminie wstępnym, o miejsce na kierunku lekarskim ubiegały się 282 osoby, a na kierunku lekarsko-dentystycznym – 92. Pozytywne decyzje i oferty rozpoczęcia studiów otrzymały łącznie 284 osoby, w tym 212 na medycynę i 72 na stomatologię. Ostatecznie 186 zaakceptowanych kandydatów i kandydatek, w tym 132 na kierunek lekarski i 54 na kierunek lekarsko-dentystyczny, wyraziło chęć rozpoczęcia studiów. Studenci pochodzą z 30 różnych krajów – przybywają do Poznania zarówno z Europy, jak i z krajów Ameryki Północnej, Azji i Afryki. Nowi studenci rozpoczęli swoją przygodę w Poznaniu od tygodnia adaptacyjnego, a już 14 września ruszyły pierwsze regularne zajęcia.

Z początkiem września uruchomiony został już nowy nabór na kolejny cykl studiów rozpoczynający się we wrześniu 2027 roku. Serdecznie zapraszamy kandydatów do zgłaszania się poprzez nasz portal **applicant.ump.edu.pl** – pierwsze sesje egzaminacyjne odbędą się w marcu.

Hello students! Orientation Week at PUMS

Orientation Week, the adaptation programme for newly admitted English-taught students, began this year on 7 September. The week-long series of informational and social events was designed to familiarise students with the campus, convey essential information regarding required formalities and everyday life in Poznań, and foster integration both within the cohort and with students from senior years.

As in previous years, Orientation Week was supported by student organisations: the English Programs' Student Union (EPSU), the Residential Advisors (RA), and the Class Representative Council (CRC).

The Adaptation Days opened with an official welcome by the management of the Center for Medical Education in English. A brief address was delivered by the Director of CMEE, Prof. Aleksandra Uruska. Additional

Hello students! Orientation Week na UMP

Orientation Week, czas adaptacji dla nowo przyjętych studentów anglojęzycznych, rozpoczął się w tym roku 7 września. Celem tygodniowego cyklu wydarzeń informacyjnych i towarzyskich było zapoznanie studentów z kampusem, przekazanie najważniejszych informacji związanych z niezbędnymi formalnościami i codziennym życiem w Poznaniu, a także integracja zarówno w ramach grupy, jak i ze studentami starszych roczników.

Jak co roku swojego wsparcia w przygotowaniu Orientation Week udzieliły organizacje studenckie: English Programs' Student Union (EPSU), Residential Advisors (RA) oraz Class Representative Council (CRC).

Dni adaptacyjne rozpoczęło oficjalne przywitanie przez dyrekcję Centrum Nauczania w Języku Angielskim. Krótkie przemówienie do zgromadzonych wygłosiła dyrektor

remarks were given by invited guests: Mr Dermot Fitzpatrick, Head of the Political Section of the Embassy of Ireland in Poland; Dr Shamiram Benjamin, a 2023 graduate of the MD programme at UMP, currently working as an internal medicine physician at Chandler Regional Medical Center in Arizona; and Ms Anna Wawdysz, Plenipotentiary of the President of the City of Poznań for Youth and Academic Cooperation.

Following the official ceremony, an information session was held, during which students had the opportunity to speak with administrative staff and embassy representatives. In the afternoon, they were given a guided tour of the campus.

On subsequent days, presentations were delivered on legalisation of stay in Poland and health insurance. Students also had the opportunity to meet with representatives of the National Health Fund (NFZ), the Provincial Office, and the Migrant Info Point.

Further sessions included presentations on the structure of student organisations, an introduction to the customs and academic regulations of Polish universities, and issues related to safety on and off campus. The availability of psychological support (CAPS and the Mental Wellness Center) was discussed, as well as initiatives to counteract aggression in the academic environment, such as harassment, bullying, and intimidation (HASA). Workshops on diversity and cultural sensitivity, led by Manuela Pliżga, were also conducted.

Students took part in an introductory lecture and their first Polish language lesson. To help them become better acquainted with university buildings, a campus scavenger hunt was organised.

The programme was accompanied by a series of integration events, including a guided tour of Poznań, a "fair" of student clubs and academic organisations, and a dance party.

Students who attended all events had the chance to win a bag of university-branded merchandise.

We wish all new students every success in their studies and an enjoyable stay in Poland!

Summer Program

» *The international atmosphere, the friendly people, and the organization were amazing. Everything was excellent! Thank you for this great experience!*

» *I really liked how enthusiastic all of the teachers were and how excited students were to share about their experiences at PUMS*

CNJA prof. Aleksandra Uruska. Dodatkowe słowa do studentów skierowali także zaproszeni goście: szef Wydziału Spraw Politycznych Ambasady Irlandii w Polsce Dermot Fitzpatrick, dr Shamiram Benjamin, absolwentka kierunku medycznego UMP z 2023 roku, obecnie pracująca jako lekarz internista w Chandler Regional Medical Center w Arizonie, oraz pełnomocniczka prezydenta miasta Poznania ds. młodzieży i współpracy akademickiej Anna Wawdysz.

Po zakończeniu oficjalnej części odbyła się sesja informacyjna, podczas której studenci mieli okazję rozmawiać z pracownikami administracji i przedstawicielami ambasad, a po południu zostali oprowadzeni po kampusie.

W kolejnych dniach odbyły się prezentacje dotyczące legalizacji pobytu w Polsce i ubezpieczenia zdrowotnego, a studenci mieli również możliwość rozmowy z przedstawicielami NFZ, Urzędu Wojewódzkiego oraz Migrant Info Point.

Pozostałe sesje obejmowały prezentacje struktury organizacji studenckich, wprowadzenie do specyfiki zwyczajów i regulacji akademickich polskich uczelni oraz zagadnienia bezpieczeństwa na kampusie i poza nim. Omówiono możliwości wsparcia psychologicznego (CAPS i Mental Wellness Center) oraz inicjatywy przeciwdziałania przejawom agresji w środowisku akademickim, takim jak molestowanie, nękanie i zastraszanie (HASA). Odbyły się również prowadzone przez Manuelę Pliżgę warsztaty dotyczące różnorodności i wrażliwości kulturowej.

Studenci wzięli też udział we wprowadzającym wykładzie i pierwszej lekcji języka polskiego. Pomysłem na lepsze zapoznanie studentów z budynkami uczelni była gra terenowa – scavenger hunt – na kampusie.

Całości towarzyszyła seria wydarzeń integracyjnych, takich jak oprowadzenie po Poznaniu, „targi" klubów studenckich i organizacji naukowych, a także impreza taneczna.

Studenci, którzy wzięli udział we wszystkich wydarzeniach, mieli szansę wygrać torbę z gadżetami z oznakowaniem uczelni.

Życzymy wszystkim nowym studentkom i studentom powodzenia w nauce i przyjemnie spędzonego czasu w Polsce!

Szkoła letnia

» *Międzynarodowa atmosfera, przyjaźni ludzie i niesamowita organizacja. Wszystko było doskonałe! Dziękuję za to wspaniałe doświadczenie!*

» *Bardzo podobało mi się, jak entuzjastyczni byli wszyscy nauczyciele i jak*

▲ Summer School participants visiting PUMS facilities

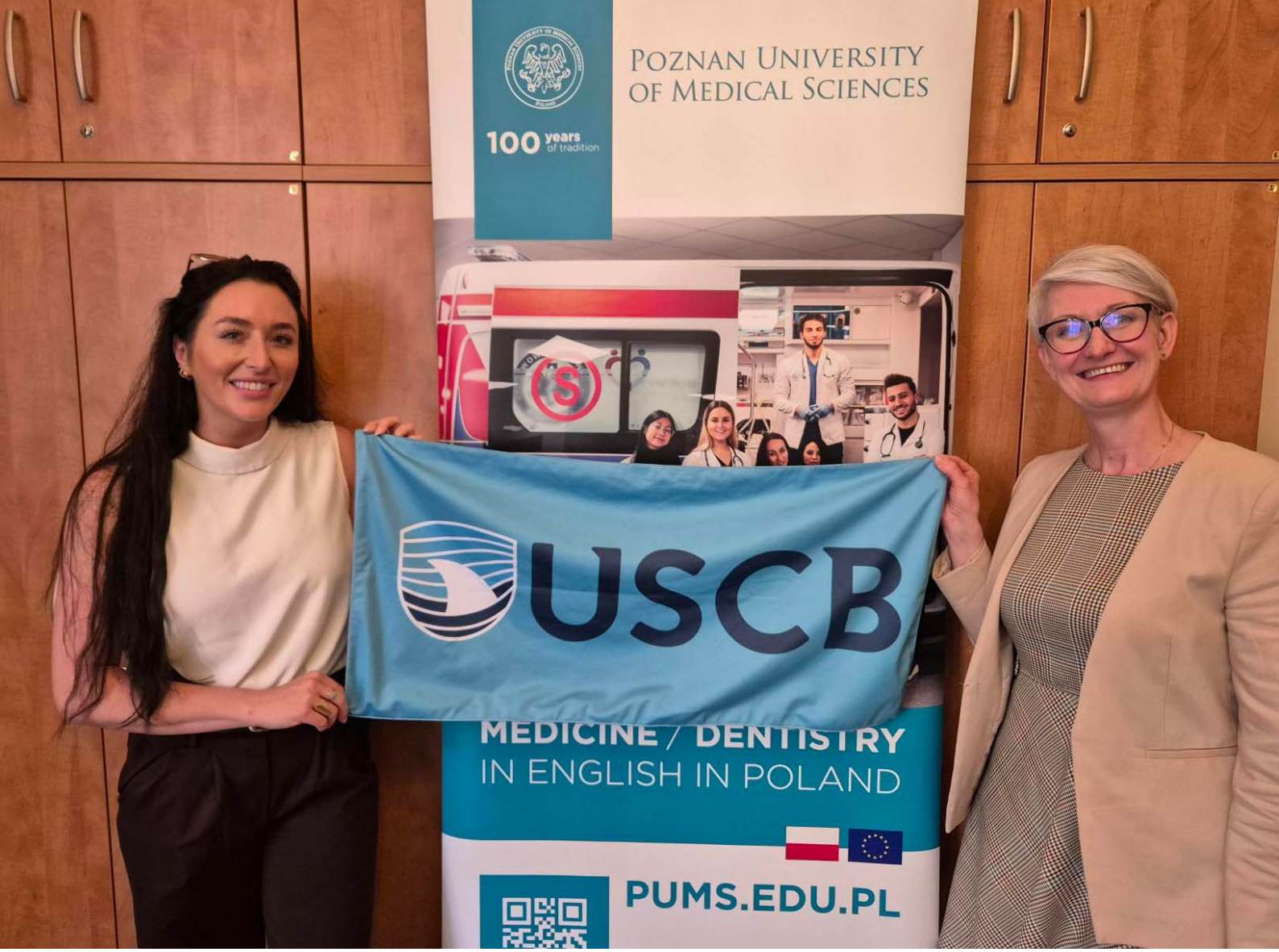
These and similarly enthusiastic comments could be read in the end-of-programme survey for this year's Summer School, the annual English-language summer programme at UMP. The 2026 edition brought together 40 young participants from around the world (from the USA and Norway to Georgia and Uzbekistan) who are interested in medical studies. The programme was fully funded by a grant from NAWA – the Polish National Agency for Academic Exchange.

Over two weeks, participants – including students from our partner institutions Bradley University, Grove City College, Kristiania University College, and the University of South Carolina-Beaufort – attended lectures in the medical sciences, took part in sessions at the Simulation Centre and in biological laboratories, observed a live surgical procedure, and had the opportunity to try their hand at surgical suturing and ultrasound examination on simulators. The programme also included integration events and opportunities to explore the

bardzo chętnie studenci opowiadali o swoich doświadczeniach na UMP

Te i podobnie pozytywne opinie można było przeczytać w ankiecie na zakończenie tegorocznej Summer School, corocznej prowadzonej w języku angielskim szkole letniej UMP. W edycji 2026 wzięło udział 40 młodych osób z całego świata (od USA przez Norwegię po Gruzję i Uzbekistan) zainteresowanych studiami medycznymi. Program w całości finansowany był z grantu NAWY – Narodowej Agencji Wymiany Akademickiej.

Przez 2 tygodnie uczestnicy, w tym z naszych uczelni partnerskich Bradley University, Grove City College, Kristiania University College oraz University of South Carolina--Beaufort, mieli okazję uczestniczyć w wykładach z zakresu nauk medycznych, wziąć udział w zajęciach w Centrum Symulacji Medycznej oraz w laboratoriach biologicznych, mogli także obserwować na żywo operację, a także spróbować swoich sił w szyciu chirurgicznym i obsłudze USG na

▲ From the left: Dr Emily M. Webb and Prof. Aleksandra Uruska

campus and the city of Poznań. Volunteers – English-speaking UMP students – organised social meetings in the student residence and joint activities during free time. Meals were provided by the campus bistro.

A special guest of the Summer School was Dr Emily M. Webb from the University of South Carolina–Beaufort. As a USCB representative in the basic sciences, Prof. Webb not only met the participants but also held a series of discussions with the management of the CMEE on cooperation between the two institutions within a joint programme.

The Summer School project was coordinated by Prof. Łukasz Gąsiorowski and Dr hab. Joanna Budna-Tukan. Its organisation was overseen by staff of the CMEE under the supervision of Weronika Maćków. Student volunteers provided substantial support to the organisers.

The next edition of the Summer School is planned for 7–16 July 2027. We invite you to visit our website **pums.edu.pl** so as not to miss information about recruitment.

trenażerach. Nie zabrakło również wydarzeń integracyjnych i możliwości poznania kampusu oraz zwiedzenia Poznania. Wolontariusze – anglojęzyczni studenci UMP – zadbali o spotkania towarzyskie w akademiku oraz o wspólne zajęcia w czasie wolnym. Posiłki zapewniło kampusowe bistro.

Specjalnym gościem szkoły letniej była dr Emily M. Webb z Uniwersytetu South Carolina-Beaufort. Prof. Webb jako przedstawicielka USCB z obszaru nauk podstawowych nie tylko miała okazję poznać uczestników wydarzenia, ale przede wszystkim odbyła szereg rozmów z kierownictwem CNJA na temat współpracy obu organizacji w ramach joint program.

Projekt szkoły letniej był koordynowany przez prof. Łukasza Gąsiorowskiego i dr hab. Joannę Budną-Tukan, nad jego organizacją, pod okiem Weroniki Maćków, czuwali pracownicy Centrum Nauczania w Języku Angielskim. Wielkim wsparciem dla organizatorów byli także studenci – wolontariusze.

W dniach 7–16 lipca 2027 roku planowana jest kolejna edycja szkoły letniej. Zapraszamy do odwiedzania naszej strony **pums.edu.pl**, aby nie przegapić informacji o naborze.

▲ During the Polonia Camp on the SGGW campus in Warsaw

Conferences and international promotion

In the third quarter of this year, the University's promotional activities abroad included participation in events both in Poland and overseas, as well as an intensified informational and promotional presence on UMP's English-language social media channels (Instagram, TikTok, Facebook, LinkedIn). Among the promotional, networking, and professional development conferences – covering both teaching and medical topics – the presence of CMEE representatives at the following events is particularly noteworthy:

- Polonia Camp on the SGGW campus in Warsaw. This July event, organised for young members of the Polish diaspora under the auspices of the Marshal of the Senate, Małgorzata Kidawa-Błońska, attracted over 2,000 participants. At our booth, they could learn about study opportunities at PUMS and test their skills in a medical and dental quiz and in wound suturing. The Director of CMEE, Prof. Aleksandra Uruska, representing PUMS at the opening ceremony in place of the Rector, also took part in the panel discussion "From Around the World to Polish

Promocja międzynarodowa i konferencje

W trzecim kwartale tego roku działania promocyjne uczelni objęły udział w spotkaniach zarówno w Polsce, jak i za granicą, a także zintensyfikowaną obecność informacyjno-promocyjną na anglojęzycznych kanałach społecznościowych UMP (Instagram, TikTok, Fb, LinkedIn). Z wydarzeń promocyjnych, networkingowych i konferencji służących podnoszeniu kwalifikacji zawodowych: dydaktycznych i medycznych warto odnotować obecność przedstawicieli CNJA na:

- Polonia Camp na terenie kampusu SGGW w Warszawie. Lipcowe wydarzenie, organizowane dla młodej Polonii pod auspicjami marszałkini Senatu Małgorzaty Kidawy-Błońskiej, przyciągnęło ponad 2000 uczestników. Na naszym stoisku mogli się oni dowiedzieć o możliwości studiowania na UMP, a także spróbować swoich sił w medyczno-stomatologicznym quizie czy w szyciu ran. Dyrektor CNJA prof. Aleksandra Uruska, reprezentująca UMP na otwarciu w zastępstwie rektora, wzięła też udział w panelu „Z całego świata na polskie uczelnie". Transmisja spotkania dostępna jest na kanale YouTube pod linkiem: **https://youtu.be/-ERt9Bgjz7w**.

Watch on YouTube:
recording of the session Polonia Camp
https://youtu.be/-ERt9Bgjz7w

▲ Campus tour

Universities". The recording of the session is available on YouTube at: **https://youtu.be/-ERt9Bgjz7w**.

- AMEE 2026 – the International Association for Medical Education, held in Vienna. The CMEE team attended inspiring lectures and practical workshops and participated in discussions aimed at improving the quality of education and paving the way for innovative teaching methods for future healthcare professionals.

- Congress of the Polish Medical Diaspora in Wrocław. This unique event enabled our team to take part in lectures and panels presenting both a historical overview of medicine and the most current research and (space-related) initiatives in the field. At the same time, the Congress served as a venue for meetings and discussions on cooperation with experts from around the world, as well as for the exchange of knowledge and experience that can be implemented in future CMEE activities.

The summer period also featured numerous campus tours. On twelve occasions, our student volunteers guided both PUMS alumni, who returned after many years as part of (family) sentimental journeys to the place where they had studied, and prospective students who are still considering joining the PUMS community. Both groups of visitors openly expressed how impressed they were by what the University currently offers its students. ■

- AMEE 2026 – Konferencji Międzynarodowego Stowarzyszenia na rzecz Edukacji w Zawodach Medycznych w Wiedniu. Zespół CNJA uczestniczył w inspirujących wykładach i praktycznych warsztatach oraz brał udział w dyskusjach mających na celu poprawę jakości kształcenia oraz torowanie drogi dla innowacyjnych metod nauczania przyszłych pracowników służby zdrowia.

- Kongresie Polonii Medycznej we Wrocławiu – wyjątkowym wydarzeniu, które pozwoliło naszemu zespołowi na udział w wykładach i panelach ukazujących zarówno historyczny rys medycyny, jak i najbardziej aktualne badania i (kosmiczne) działania realizowane w jej obszarze. Jednocześnie kongres stał się miejscem spotkań i rozmów na temat współpracy z ekspertami z całego świata oraz wymiany wiedzy i doświadczeń, które można będzie zaimplementować w przyszłych działaniach CNJA.

Czas wakacji obfitował także w wycieczki po kampusie, tzw. campus toury. Nasi studenci-wolontariusze 12 razy wyruszali zarówno z absolwentami UMP, którzy po latach wracali w ramach (rodzinnych) podróży sentymentalnych do miejsca swoich studiów, jak i z osobami, które dopiero rozważają dołączenie do społeczności UMP. Obie grupy odwiedzających nie kryły tego, jak duże wrażenie zrobiło na nich to, co obecnie oferuje swoim studentom uniwersytet. ■

ZWIĄZEK ZAWODOWY PRACOWNIKÓW UMP

Związek, który łączy razem na kajakach i grzybobraniu

Dobre relacje nie kończą się na uczelnianych korytarzach. Więzi te można budować także podczas wspólnego wiosłowania, leśnej wędrówki czy rozmów przy ognisku. Z myślą o integracji pracowników Związek Zawodowy Pracowników Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu zorganizował dwa plenerowe wyjazdy: sierpniowy spływ kajakowy Wełną oraz wrześniowe grzybobranie w okolicach Sierakowa.

TEKST: KAROLINA PISKORZ-MILEWSKA

Wspólny kierunek – nie tylko w kajaku

Dnia 8 sierpnia 2026 roku pracownicy uczelni mieli okazję zamienić codzienne obowiązki na aktywny wypoczynek nad wodą. Spływ kajakowy rzeką Wełną połączył kontakt z przyrodą ze wspólnym działaniem. W kajaku przydają się przecież wzajemna pomoc, porozumienie i umiejętność obrania jednego kierunku – wartości bliskie również działalności związkowej.

Wyjazd stworzył przestrzeń do rozmów i poznania się w mniej formalnych okolicznościach. Na co dzień pracujemy w różnych

Quechua

▲ Rekordowej wielkości borowik z lasu z okolic Sierakowa (fot. Karolina Piskorz-Milewska)

jednostkach uczelni, mamy odmienne zadania i nie zawsze znajdujemy czas na bliższy kontakt. Takie spotkania pozwalają wyjść poza służbowe relacje i dostrzec we współpracownikach towarzyszy wspólnych zainteresowań.

Grzybobranie z widokiem na Puszczę Notecką

W dniu 26 września br. odbył się kolejny wyjazd integracyjny – grzybobranie w okolicach Sierakowa. Leśna wędrówka i poszukiwanie grzybów były okazją nie tylko do odpoczynku od codziennego pośpiechu, lecz także do spędzenia czasu w gronie koleżanek i kolegów z uczelni.

W programie znalazło się również wejście na Wieżę „Zdroje", z której można podziwiać panoramę Puszczy Noteckiej. Była to sposobność, by spojrzeć na otaczające lasy z innej perspektywy i połączyć grzybobranie z poznawaniem uroków regionu. Nie zabrakło także ogniska z pieczeniem kiełbasek w Gościńcu „Jaroszewskie Wzgórze". Wspólny posiłek i rozmowy przy ogniu dopełniły integracyjny charakter wyjazdu.

Obie imprezy cieszyły się dużym zainteresowaniem pracowników, dlatego związek będzie organizował je cyklicznie. Wspólne wyjazdy staną się stałym elementem działalności integracyjnej – okazją do aktywnego wypoczynku, nawiązywania nowych znajomości i umacniania koleżeńskich relacji. To kolejny powód, by dołączyć do związku i współtworzyć inicjatywy, które łączą naszą uczelnianą społeczność!

◀ Ognisko w Gościńcu „Jaroszewskie Wzgórze" (fot. Karolina Piskorz-Milewska)

Warto być razem. Warto współtworzyć związek

Oba wydarzenia pokazują, że działalność związku zawodowego ma także wymiar społeczny: zbliża ludzi, daje okazję do wspólnego wypoczynku i pomaga budować poczucie przynależności do uczelnianej wspólnoty. Za takimi inicjatywami stoją pomysł, zaangażowanie i praca organizacyjna – dzięki nim pracownicy mogą spotkać się poza uczelnią, bez konieczności samodzielnego planowania całego wyjazdu.

Związek tworzą ludzie, a jego możliwości rosną wraz z ich zaangażowaniem. Członkostwo to nie tylko korzystanie ze wspólnych inicjatyw, lecz również możliwość zgłaszania pomysłów i współtworzenia organizacji, która jest blisko spraw pracowników.

Dołącz do Związku Zawodowego Pracowników UMP. Wnieś swoje pomysły, poznaj ludzi i działaj razem z nami – dla pracowników i dla naszej uczelnianej społeczności! ■

Osoby zainteresowane przystąpieniem do Związku Zawodowego proszone są o kontakt pod adresem e-mail: **kmilewska@ump.edu.pl**.

STOPNIE NAUKOWE

DOKTORATY

Stopień naukowy **doktora** w dziedzinie **nauk medycznych i nauk o zdrowiu**, w dyscyplinie: **nauki medyczne** otrzymały, zgodnie z uchwałą Kapituły Kolegium Nauk Medycznych, następujące osoby:

- **lek. Michał BOCIAŃSKI**. Rozprawa doktorska: „Ocena wyników wszczepienia zastawki bezszwowej z ministernotomii górnej w leczeniu wady zastawki aortalnej" (rozprawa wyróżniona). Promotor: prof. dr hab. Marek Jemielity, promotor pomocniczy: dr hab. Mateusz Puślecki, prof. UMP
- **lek. Katarzyna BUDZYŃSKA**. Rozprawa doktorska: „Wpływ terapii komórkowej DEC (Dystrophin Expressing Chimeric) na normalizację zmian patologicznych i morfologicznych mięśnia sercowego, mięśni oddechowych i szkieletowych w modelu doświadczalnym dystrofii mięśniowej Duchenne'a" (rozprawa wyróżniona). Promotor: prof. dr hab. Maria Siemionow
- **mgr Mikołaj DANIELEWSKI**. Rozprawa doktorska: „Aspekty metodyczne zastosowania metylomu i transkryptomu w badaniu chorób cywilizacyjnych" (rozprawa wyróżniona). Promotor: dr hab. Jan Nowak, prof. UMP, promotor pomocniczy: dr n. med. Karolina Wielgus
- **lek. Michał GÓRECKI**. Rozprawa doktorska: „Wartość kliniczna stabilizacji wrodzonego, hipoplastycznego kciuka typu III B u dzieci nieunaczynionym stawem międzypaliczkowym bliższym ze stopy" (rozprawa wyróżniona). Promotor: prof. dr hab. Leszek Romanowski, promotor pomocniczy: dr hab. Piotr Czarnecki
- **lek. Katarzyna KLIMASZYK**. Rozprawa doktorska: „Role of chronic endometritis in the pathogenesis of recurrent pregnancy loss" (rozprawa wyróżniona). Promotor: prof. dr hab. Małgorzata Kędzia, promotor: prof. Henriette Svarre Nielsen, MD DMSc
- **lek. Paweł KOMARNICKI**. Rozprawa doktorska: „Novel neuroendocrine tumor biomarkers – identification and analysis of clinical application" (rozprawa wyróżniona). Promotor: dr hab. Paweł Gut, prof. UMP, promotor: prof. George Mastorakos MD, DSc
- **lek. Wojciech SIEROCKI**. Rozprawa doktorska: „Analiza rozbieżności między zaleceniami a praktyką kliniczną w raku piersi w oparciu o model dawstwa danych". Promotor: dr hab. Magdalena Roszak
- **lek. Piotr SKRZYPCZAK**. Rozprawa doktorska: „Analiza powikłań i śmiertelności pooperacyjnej po pneumonektomii u chorych na niedrobnokomórkowego raka płuca". Promotor: dr hab. Cezary Piwkowski
- **lek. Marek WALKOWIAK**. Rozprawa doktorska: „Wybrane aspekty epidemiologiczne i metaboliczne cukrzycy ciążowej ze szczególnym uwzględnieniem roli witaminy D3". Promotor: prof. dr hab. Ewa Wender-Ożegowska, promotor pomocniczy: dr hab. Paweł Gutaj
- **lek. Małgorzata WIERZOWIECKA**. Rozprawa doktorska: „Kompleksowa ocena wiedzy na temat czynników ryzyka chorób sercowo-naczyniowych i metody jej poprawy u pacjentów z nadciśnieniem tętniczym oraz różnice regionalne w epidemiologii nadciśnienia tętniczego na podstawie wyników badań WOBASZ i WOBASZ II". Promotor: dr hab. Arkadiusz Niklas, prof. UMP

Stopień naukowy **doktora** w dziedzinie **nauk medycznych i nauk o zdrowiu**, w dyscyplinie: **nauki o zdrowiu** otrzymała, zgodnie z uchwałą Kapituły Kolegium Nauk o Zdrowiu:

- **mgr Aleksandra WALKOWSKA**. Rozprawa doktorska: „Znaczenie zajęć z symulowanymi pacjentami w rozwijaniu kompetencji międzykulturowych studentów kierunku lekarskiego". Promotor: prof. dr hab. Ewa Baum, promotor pomocniczy: dr Patrycja Marciniak-Stępak

Stopień naukowy **doktora** w dziedzinie **nauk medycznych i nauk o zdrowiu**, w dyscyplinie: **nauki farmaceutyczne** otrzymała, zgodnie z uchwałą Kapituły Kolegium Nauk Farmaceutycznych:

- **mgr farm. Dagmara PIETKIEWICZ**. Rozprawa doktorska: „Application of modern techniques of proteomic and metabolomic imaging in the characterization of gynecological neoplasms" (rozprawa wyróżniona). Promotor: prof. dr hab. Jan Matysiak, promotor: Assoc. Prof. Timothy J. Garrett

HABILITACJE

Stopień naukowy **doktora habilitowanego** w dziedzinie **nauk medycznych i nauk o zdrowiu**, w dyscyplinie: **nauki medyczne** otrzymały, zgodnie z uchwałą Kapituły Kolegium Nauk Medycznych, następujące osoby:

- **dr n. med. Patrycja CZERWIŃSKA**. Tytuł osiągnięcia habilitacyjnego: „Związek wybranych czynników epigenetycznych ze stanem odróżnicowania (macierzystości) w nowotworach"
- **dr n. med. Aneta OLSZEWSKA**. Tytuł osiągnięcia habilitacyjnego: „Potencjał terapeutyczny fotobiomodulacji w kontrolowaniu bólu w stomatologii dziecięcej"
- **dr n. med. Tadeusz KUBICKI**. Tytuł osiągnięcia habilitacyjnego: „Wielowymiarowa ocena nowoczesnego leczenia podtrzymującego po autologicznym przeszczepieniu komórek krwiotwórczych szpiku u pacjentów z nowo rozpoznanym szpiczakiem plazmocytowym"
- **dr n. med. Mateusz WICHTOWSKI**. Tytuł osiągnięcia habilitacyjnego: „Personalizacja leczenia raka piersi w oparciu o biomarkery epigenetyczne, ryzyko wtórnych nowotworów i perspektywy terapii wirusowej"

Stopień naukowy **doktora habilitowanego** w dziedzinie **nauk medycznych i nauk o zdrowiu**, w dyscyplinie: **nauki o zdrowiu** otrzymała, zgodnie z uchwałą Kapituły Kolegium Nauk o Zdrowiu:

- **dr n. med. Izabela CHUDZICKA-STRUGAŁA**. Tytuł osiągnięcia naukowego: „Mikrobiota, mediatory zapalne i interwencje żywieniowe w zespół policystycznych jajników – translacyjne podejście do terapii wspomagającej"

Stopień naukowy **doktora habilitowanego** w dziedzinie **nauk medycznych i nauk o zdrowiu**, w dyscyplinie: **nauki farmaceutyczne** otrzymał, zgodnie z uchwałą Kapituły Kolegium Nauk Farmaceutycznych:

- **dr n. farm. Daniel ZIENTAL**. Tytuł osiągnięcia habilitacyjnego: „Terapia foto- i sonodynamiczna jako potencjalne leczenie wspomagające w wybranych zagrożeniach zdrowotnych związanych z antropopresją" ■

WYDAWNICTWO NAUKOWE UNIWERSYTETU MEDYCZNEGO IM. KAROLA MARCINKOWSKIEGO W POZNANIU
wydawnictwo.ump.edu.pl

Sklep UMP z książkami i gadżetami:
https://wydawnictwo.ump.edu.pl

nadchodzące konferencje

W CENTRUM KONGRESOWO-DYDAKTYCZNYM UMP

Konferencja „Towards the Culture of Integrated Healthcare" realizowana w ramach projektu WholeIPE: Learning and Working Together for Improved Healthcare Outcomes – Strengthening Interprofessional Education
Termin: 28–29 października 2026 roku
Strona: https://wholeipe.com/home

III Ogólnopolska Konferencja Psychiatrii Środowiskowej Dzieci i Młodzieży
Termin: 30 listopada – 1 grudnia 2026 roku
Strona: https://psychiatria2026.bok-ump.pl/

VI Konferencja „Pielęgniarstwo neurologiczne i psychiatryczne w dialogu ze specjalistami"
Termin: 4 grudnia 2026 roku
Strona: https://pielegniarki2026.bok-ump.pl/

Wielkopolskie Dialogi Pulmonologiczno-Alergologiczne
Termin: 6 lutego 2027 roku
Strona: https://dialogi-pulmonologiczne2027.bok-ump.pl/

KONTAKT

Sekcja Organizacji Wydarzeń
Centrum Promocji i Komunikacji
konferencje@ump.edu.pl

Centrum Kongresowo-Dydaktyczne:
https://ckd.ump.edu.pl

Fot. pikisuperstar/magnific.com

Uniwersytecki
Szpital Kliniczny
w Poznaniu

fot. Bartosz Sobański